

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K
ens@ens.dk

Skanderborg, den 2. oktober 2015
CEL/HSA

Høringssvar- journalnummer 65-651-6506

Visionen er DANVA enig i - men djævelen ligger i detaljen

Vandsektoren deler den politiske vision i forligsaftalen om en ny og forbedret regulering af den danske vandsektor. Forligsaftalen indeholder mange positive elementer og politiske hensigter bl.a. i forhold til udvikling, som det desværre ikke er lykkedes at omsætte i det foreliggende lovforslag. DANVAs fokus er, at vandsektorloven via faste rammer og mål skal honorere den politiske aftale og dens bærende principper. Det udsendte forslag til lovændringer er ikke tilstrækkeligt afbalanceret, gennemarbejdet og præcist til at opfylde dette ønske og visionen med de fire bærende principper. Derfor anmoder DANVA om politisk handling og sender en opfordring til lovgivere og embedsmænd – lad nu vandselskaber og leverandører m.fl. sammen indfri potentialer og ambitioner for vækst og udvikling nationalt og globalt.

En økonomisk effektiv vandsektor

Den danske vandsektor er innovativ og professionel. Derfor er den gået foran under den nuværende regulering og har effektiviseret godt 800 mio. kr. mere, end den er blevet pålagt gennem prislofter i de foregående år. Vandsektoren ønsker at fortsætte denne udvikling, men må konstatere, at det kan blive svært. Lovforslaget giver ikke klare rammer for den ønskede effektivisering og den økonomiske regulering af selskaberne. Selskaberne bliver med andre ord bedt om at spille på en udefineret bane og med ukendte regler som det fremgår af de følgende tre afsnit.

Udgangspunktet for den kommende økonomiske regulering

Udgangspunktet for den kommende økonomiske regulering giver særlig anledning til bekymring på grund af de mulige negative konsekvenser. Der er i den politiske aftale indeholdt en tilpasning af vandselskabernes driftsomkostninger med det formål at hindre uhensigtsmæssige opsparinger. Lovforslaget indeholder imidlertid ikke en vurdering af, hvad der må anses som uhensigtsmæssige, fremtidige opsparinger i forhold til eksempelvis teknologiudvikling og service. Samtidig vil den foreslåede beregningsmodel betyde, at de selskaber, som er gået foran og har effektiviseret mere end påkrævet, vil opleve, at deres initiativ får negative konsekvenser, da disse selskaber vil få sværere end andre selskaber ved at opfylde de kommende effektivise-

ringskrav og opnå fremtidige opsparinger. Kort sagt: Den foreliggende beregningsmodel giver ikke incitament til at effektivisere.

Forligstekstens formulering "tilpasning af faktiske driftsomkostninger" er i lovforslaget blevet til "tilpasning af selskabernes faktiske omkostninger". Den relative lille ændring ved at udelade ordet "drift" har den store betydning, at man nedjusterer selskabernes grundlag for at foretage investeringer. Der åbnet hermed for, at selskabernes mulighed for at opkræve for historiske afskrivninger (kaldet dåbsgaven i den oprindelige aftale) delvist fjernes.

Konsekvensen af en sådan nedjustering kan blive en forøgelse af vandsektorens gældsætning på minimum 1 mia. kr. om året fremover. Det var ikke, hvad politikerne besluttede ved det første forlig, og det kan heller ikke læses ud af den nye forligsaftale eller de dokumenter, der lå til grund for aftalen, at det er aftalt politisk denne gang. Lovforslaget mangler for øvrigt fuldstændigt at tage højde for omkostninger til långivere og garantistillere ved en sådan eventuel øget gældsætning.

Hvordan beregnes, måles og fordeles effektiviseringen

Vandsektoren har noteret sig målsætningen om at opnå effektiviseringer i sektoren på 1.3 mia. kr. frem til 2020. Som noget helt grundlæggende mangler lovforslaget at fastlægge, hvordan det opsatte mål beregnes eksempelvis i forhold til det indledende effektiviseringskrav, hvor selskabernes driftsomkostninger nedsættes gennem en såkaldt luftkorrektur. Der mangler ligeledes en beskrivelse af, hvordan man årligt el. lign. vil opgøre den opnåede effektivisering. Endelig mangler der en definition af, hvornår vandselskaber har så stort et effektiviseringspotentiale, at de skal have et individuelt effektiviseringskrav. Dette kræver en politisk stillingtagen.

Alle disse elementer skaber usikkerhed, og har den konsekvens, at mulighederne for at honorere de ikke økonomiske principper i den politiske aftale reduceres.

Så mange ubekendte at det samlede billede bliver sløret

De mange elementer, som lovforslaget enten ikke nævner eller overlader til ministeren at fastsætte i efterfølgende bekendtgørelser, underbygger den usikkerhed, som de to tidligere nævnte punkter skaber. Hvorledes store poster, som investeringer og finansielle omkostninger eller aktivitetsudvidelser i forbindelse med eksempelvis klimaprojekter påtænkes håndteret, henstår således i det uvisse. Det samme gør en afklaring af, hvordan ikke påvirkelige omkostninger defineres, eller hvordan væsentlighedskriteriet i forhold til mål fastsættes. Lovforslaget indeholder alt for mange usikkerheder og punkter, der ikke er taget stilling til. Det er derfor ikke muligt at stykke de forskellige elementer sammen til et samlet billede af den kommende økonomiske regulering. Uden det billede er det ikke muligt at vurdere den samlede effekt af den påtænkte økonomiske regulering, og dermed heller ikke effekten på de øvrige dele af lovforslaget.

Levering af vand og spildevandsrensning af høj miljø- og sundhedsmæssig kvalitet

Vandsektorens væsentligste opgave er at levere rent vand samt aflede og rense spildevand af høj miljø- og sundhedsmæssig kvalitet. Men vandselskaberne er ikke selskaber med profit som mål. De har en væsentlig

samfundsmæssig rolle i forhold til miljø, folkesundhed og klimatilpasning. Denne rolle er også tillagt betydning i den politiske aftale og dens bærende principper. I forhold til det fremlagte lovforslag er der derfor behov for ændringer og en afbalancering af aftalens principper, hvis den politiske aftale skal honoreres.

Det økonomiske princip om effektivisering er i lovforslaget tillagt større vægt end de øvrige hensyn og principper i den politiske aftale, hvilket kan ses flere steder. Myndighedsfastsatte mål om varetagelse af aktiviteter til gavn for miljø, service eller forsyningssikkerhed, der ikke overstiger et væsentlighedskriterie, kan ikke finansieres via taksten. I stedet skal de finansieres via ekstraordinære effektiviseringsgevinster og udgør dermed et ekstra effektiviseringskrav til sektoren. De mål, der gives tillæg for, vil også efterfølgende blive pålagt effektiviseringskrav uden skelen til, om der kan effektiviseres og hvad konsekvensen heraf er. I den politiske aftale er det stadfæstet, at den fremtidige benchmarking skal tage højde for forskelle i krav til sundhed, forsyningssikkerhed, miljø, klima og energi. I de hidtidigt fremlagte oplæg til den fremtidige totaløkonomiske benchmarking honoreres kun de økonomiske principper.

DANVA mener, at det er nødvendigt, at lovforslaget kommer til at indeholde en afbalancering af de politiske principper, herunder, at der tages højde for sammenhængen mellem den økonomiske regulering og de øvrige hensyn. Der er tale om en samlet vision og fire ligeværdige bærende principper. Dette bør komme til udtryk i loven.

Optimal udnyttelse af ressourcer og anvendelse af bedst mulige teknologier

At vandsektoren skal understøtte udvikling, innovation, demonstration og eksport af vandteknologiløsninger fremgår direkte af formålet med vandsektorloven i den politiske aftale. Vandselskaberne vil gerne bidrage til denne udvikling, og flere selskaber er i gang.

Fællesskab gør stærk, og vandselskaberne samarbejder i stort omfang med det øvrige danske erhvervsliv til fælles gavn. De danske vandselskaber bidrager med teknologiudvikling i samarbejde med rådgivere og producenter. Indsatsen giver bedre og billigere løsninger nationalt, og løsninger som samarbejdspartnere kan modne til eksport. Såfremt sådanne aktiviteter ikke medfører en urimelig risiko for, at vandselskaberne lider tab, der skal betales over vandprisen, er der ikke grund til at begrænse disse aktiviteter via reglerne om tilknyttede aktiviteter. Lovforslaget bør derfor genbearbejdes med henblik på, at innovation, udvikling, test, demonstration og eksport af vandteknologiløsninger fremmes og ikke begrænses. I samme forbindelse bør det eksplicit sikres, at ingen selskaber får begrænset deres muligheder for at deltage i aktiviteterne ved overgangen fra den nuværende regulering. Dette er et konkret problem i det fremlagte lovforslag. Endelig bør man i forbindelse med en bearbejdning af lovforslaget være opmærksom på de u hensigtsmæssigheder, der følger af anden lovgivning som eksempelvis serviceselskabernes begrænsninger af kommunalfuldmagten.

Den politiske vision om en optimal udnyttelse af ressourcer må også ses i sammenhæng med princippet om begrænsning af bureaukrati i organisering og tilsyn. Lovforslaget har mange positive elementer, men det indeholder dog også elementer, som giver anledning til bekymring.

Det er en del af den politiske aftale, at vandselskaberne skal have 4-årige bindende prislofter på sigt og i en overgangsperiode kortere bindende indtægtsrammer med tilhørende 2-årige vejledende indtægtsrammer. Lovforslagets bindende indtægtsrammer for fire år frem er ikke det samme. 1-årige prislofter for fire år frem med totexbenchmarking hvert andet år medfører ikke den forudsatte fleksibilitet og afbureaukratisering for vandselskaberne. Tilsvarende vil den i lovforslaget foreslåede nye ordning med kommunal takst- og regulativgodkendelse i alle kommuner være en ny administrativ belastning for selskaberne.

Supplerende materiale

Djævelen ligger i detaljen. Et godt resultat af reformen kræver både præcision, afbalancering og klarhed i loven, dens bemærkninger og de kommende bekendtgørelser. DANVA vil sammen med medlemmerne gå forrest og bidrage konstruktivt til en ny og bedre regulering af vandsektoren.

Vi har som en del af foreningens høringssvar udarbejdet et notat med korte overordnede beskrivelser, der uddyber nogle af de rejste problemstillinger. Dette notat er vedlagt som bilag til foreningens høringssvar. Derudover har vi udarbejdet en række notater og analyser, der gerne fremlægges i forbindelse med færdiggørelsen af loven og udfærdigelsen af nye bekendtgørelser.

I tillæg til dette høringssvar har vi samlet DANVAs detailkommentarer, identificerede problemstillinger og input i en mere detaljeret udgave af det udsendte lovforslag. Dette dokument er fremsendt særskilt til Energi styrelsen til brug for embedsmændene i deres videre arbejde med lovforslaget og de kommende bekendtgørelser. Dokumentet kan ses på DANVAs hjemmeside.

Med venlig hilsen

Carl-Emil Larsen
DANVA

Bilag:

- Notat med korte overordnede beskrivelse, der går nærmere på de rejste problemstillinger.

DANVA notat

Skanderborg, den 01. oktober 2015

HSA

Journalnummer: 65-651-6505

Bilag Notat med uddybende beskrivelser af nogen af de rejste problemstillinger:

Økonomisk Regulering:

Luftkorrektio n og udgangspunktet for indtægtsrammen:

Det er politisk aftalt at tilpasse selskabernes driftsomkostninger i prislofterne de faktiske driftsomkostninger ved overgangen til den fremtidige regulering med henblik på at undgå uhensigtsmæssigt høje opsparinger i selskaberne.

Dette er i lovforslaget blevet til, at vandselskabernes indtægtsrammer eller regnskabsmæssige kontrolrammer fastsættes af Forsyningssekretariatet med udgangspunkt i oplysninger om selskabernes faktiske og budgetterede omkostninger i tidligere år fra tidligere prislofter eller indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer samt årsregnskaber. Der tages i forbindelse med korrektionen udgangspunkt i årene 2013-2016.

Dette aktualiserer følgende problemstillinger

I den politiske aftale bruges ordet driftsomkostninger, og lovforslaget bruger ordet faktiske omkostninger. Driftsomkostninger og faktiske omkostninger er ikke det samme. Når man anvender formuleringen faktiske omkostninger i steder for driftsomkostninger udvides det, der kan reguleres på, sådan, at selskabernes grundlag for at foretage investeringer kan reguleres ned. Hvis grundlaget reduceres betyder det, at selskaberne skal undlade at investere eller skal finansiere deres investeringer med øget gældssætning. Dette betyder en øget gældssætning af vandsektoren med 1 mia. om året fremover. Dette er ikke en del af den politiske aftale.

Det fremgår ikke af formuleringen, at udgangspunktet for indtægtsrammer kun fastsættes ved overgangen til den nye regulering. Dermed skabes usikkerhed i forhold til eventuelle yderligere justeringer i perioden mellem 2017 og den aftalte evaluering i 2021. Der er politisk aftalt én nedsættelse frem mod evalueringen i 2021 og at selskaberne herefter skal have mulighed for at henlægge ekstraordinære effektiviseringsgevinster som egenkapital. En løbende fjernelse vil være et brud hermed og vil derudover medføre yderligere et negativt incitament i forhold til effektivisering.

Det er i lovbemærkningerne ikke pålagt Forsyningssekretariatet at sikre, at selskaber, der har effektiviseret mere end påkrævet under de nuværende prislofter mod at blive straffet, når udgangspunktet for de nye pris-

lofter/indtægtsrammer fastsættes. Selskaberne vil blive straffet, hvis der eksempelvis foretages en 100 % nedjustering af selskabernes driftsomkostninger til omkostningerne i perioden 2013-2016.

Der er i formuleringen af loven ud fra forligsaftalen ikke foretaget den forudsatte vurdering af, hvad der må anses som uhensigtsmæssige høje opsparinger. Da de pågældende opsparinger skal anvendes til eksempelvis den ønskede teknologiudvikling i vandsektoren, er den manglende vurdering alvorlig. Det er et eksempel på den manglende balance i lovforslaget.

Beregningsgrundlaget

Det er politisk aftalt, at der skal gennemføres effektiviseringer i vandsektoren for minimum 1,3 mia. kr.

Lovforslaget indeholder ikke en beskrivelse af, hvordan effektiviseringer beregnes eller måles. Formuleringer som den følgende i lovforslaget må tværtimod forventes at give anledning til strid om meningen og fortolkningen senere: "Det generelle effektiviseringskrav til disse vandselskaber opgøres således, at det samlede effektiviseringspotentiale kan forventes at være indhentet i 2020".

Lovforslagets formulering kan opfattes således, at effektiviseringspotentialet alene skal indhentes via de generelle effektiviseringskrav. Der er behov for præcise formuleringer for undgå senere misforståelser. Det må være summen af alle de effektiviseringer, som vandsektoren pålægges, der skal honorere den politiske aftale om opnåelse af effektiviseringer i vandsektoren på 1,3 mia. kr.

Dette aktualiserer følgende problemstillinger

Ifølge DANVAs oplysninger påtænkes luftkorrektionen (altså nedsættelsen af selskabernes driftsomkostninger jf. ovenfor) ikke medregnet, når der ses på opnåede effektiviseringer i forhold til det opsatte mål på 1,3 mia. Det betyder, at selskaberne ikke - som det fremgår af aftalen - pålægges et effektiviseringskrav på 1,3 mia. kr., men et effektiviseringskrav på 2,1 mia. kr. (forudsat at al "luft" fjernes). Hvis der derudover sker en nedjustering af selskabernes grundlag for investeringer, vil det betyde markante yderligere effektiviseringskrav.

Der er ikke redegjort for, hvor stor en del, der indhentes af de 1,3 mia. kr., via effektiviseringer ved siden af det generelle effektiviseringskrav og individuelle effektiviseringskrav eksempelvis via væsentlighedskriteriet for myndighedsgodkendte eller pålagte mål.

Hertil kommer krav som følge af andre indskrænkninger, eksempelvis via væsentlighedskriteriet for myndighedsgodkendte eller pålagte mål, hvor vandselskaberne fremover ud af den eksisterende ramme skal finansiere nye mål under væsentlighedskriteriet.

Der er opsat et mål på effektiviseringer for minimum 1,3 mia. kr. i perioden 2014-2020. Det bør derfor klart defineres, hvordan disse effektiviseringer måles, herunder hvilke effektiviseringer, der tæller med. Behovet for en klar definition er åbenlys, da effektiviseringer nu tilsyneladende skal opgøres efter forskellige sæt definitioner. Frem til luftfjernelsen i prisloft 2017 har definitionen været, at effektiviseringer er lig permanente reduktioner i (drifts)prisloftsrammen. Luftfjernelsen i prisloft 2012 blev efter den hidtidige opgørelsesmetode altså talt med som effektivisering. Hvorfor luftfjernelsen i (drifts)prisloftsrammen i 2017 tilsyneladende ikke skal tælle med fremgår ikke - og er ikke logisk i forhold til den hidtil anvendte metode.

Effektiviseringskrav

Det er politisk aftalt, at selskaberne med vandmængder over 800.000 m³ skal underlægges et generelt effektiviseringskrav på 2 % af driftsomkostningerne samt en procentdel af de resterende anlægsomkostninger afhængigt af produktivitetsudviklingen i andre sektorer, såfremt denne er positiv. Herudover er der politisk aftalt et individuelt effektiviseringskrav til ineffektive selskaber på maksimalt 2 % af de totaløkonomiske omkostninger. Det er ud fra benchmarkingen, at det skal angives, hvilke selskaber der skal modtage individuelle effektiviseringskrav. Men det skal fastsættes i reguleringen i hvilket omfang effektiviseringspotentialer udløser individuelle effektiviseringskrav.

I lovforslaget fremgår de politiske krav og maksgrænser for det generelle krav ikke tydeligt. I forhold til det individuelle effektiviseringskrav er det henlagt til bekendtgørelsen. Der står således, at der i bekendtgørelsen fastsættes regler om, hvad der forstås ved de mest effektive vandselskaber, hvornår de kan få stillet et individuelt effektiviseringskrav og hvor stort dette krav kan være.

Dette aktualiserer følgende problemstillinger

Det er problematisk, når politisk fastsatte grænser ikke gengives som fakta men i stedet bruges som eksempler.

Aftalen må forstås sådan, at der skal defineres en grænse for, hvornår selskaber anses som ineffektive i reguleringen. Dette er ikke sket i loven og der er ikke lavet rammer for fastsættelsen i en senere bekendtgørelse.

TOTEX-benchmarking

Det er politisk aftalt, at der skal udvikles en enkel og gennemsigtig benchmarkingmodel, der understøtter indberetning og kontrol på et overordnet niveau og som tager højde for forskelle i vandselskabernes investeringsbehov samt forskelle i krav til sundhed, forsyningssikkerhed, miljø, klima og energi. Endvidere er det aftalt, at den totaløkonomiske benchmarking i videst mulig omfang skal baseres på samlede vurderinger af produkternes pris og levetid samt nettoomkostninger.

Af lovforslaget fremgår det, at benchmarkingen ikke vil komme til at tage højde for forskelle i sundhed, forsyningssikkerhed, miljø, klima og energi. Den vil heller ikke tage højde for behandlingen af nettoomkostninger. Der bør stadig være en ambition om at tage højde for disse elementer, hvilket nødvendigvis skal afspejles i både benchmarkingen og i reguleringen. Dette bør fremgå af lovforslaget.

Investeringstillæg

Lovforslaget forholder sig ikke til, hvorledes vandselskaberne sikres tilstrækkelige investeringstillæg til de betydelige investeringer, vandsektoren står overfor med hensyn til især klimasikring og udskiftning af gamle anlæg. Det er et meget alvorligt problem, hvis ikke der sikres rum til de fremtidige investeringer. Det gælder både rum til udskiftning af udslidte anlæg og til investering i nye funktioner som bedre sikring mod ekstremregn. Det er derfor betænkeligt, at lovforslaget ikke forholder sig til, hvordan vandselskaberne sikres adgang til fortsat at kunne investere på et niveau, der sikrer leverancer af den efterspurgte service på en økonomisk optimal måde. I den nuværende regulering er vandselskaberne sikret investeringstillæg, når de investerer i nye anlæg. Det bør sikres, at vandselskaberne også i den fremtidige regulering har adgang til tillæg, når de

investerer i nye anlæg. Alternativt risikerer man, at der er selskaber, der ikke kan gennemføre efterspurgte/nødvendige investeringer.

Mange uafklarede elementer i den kommende økonomiske regulering.

Lovforslaget forholder sig overhovedet ikke til vigtige forhold som eksempelvis, hvorledes selskabernes fremtidige investeringer skal finansieres og hvorledes selskabernes låneomkostninger skal behandles. Det er derfor uvist, om der forventes en øget lånefinansiering af selskabernes aktiviteter og i hvilket omfang.

En øget lånefinansiering vil medføre øgede finansielle omkostninger, som det vil være meget vanskeligt at effektivisere på. Selskaberne låner typisk på standardiserede vilkår med sikkerhed i en kommunal garanti. Derfor er det et forhold, som det vil være særdeles vanskeligt at gøre billigere og dermed gøre til genstand for effektivisering, hvis ikke der ønskes øget risiko pga. eksempelvis variabelt forrentede lån, spekulation i kurser eller lignende.

Lovforslaget forholder sig ikke til konsekvenserne af en eventuel øget gældsætning i forhold til at sikre en langsigtet bæredygtig og stabil takst på vandområdet. Vandsektoren står forventeligt overfor betydelige investeringer på mellemlangt sigt, og hvis man gennemtvinger en hurtig gældsætning, kan det give en uhenigtsmæssig takstudvikling, hvor fremtidige generationer kommer til at stå med både et nedslidt anlæg og en stor gæld. Hvis man vælger at sikre en lav takst i dag ved lånefinansiering skal man med andre ord være opmærksom på, om dette kan forventes at give en uhenigtsmæssigt høj takst på et senere tidspunkt. Dette kommer an på individuelle forhold, og en stabil takstudvikling sikres derfor bedst med en individuelt afpasset låntagning.

Lovforslaget definerer ikke, hvorledes de ekstraordinære effektiviseringsgevinster, som selskaberne kan henlægge og frit anvende, herunder eksempelvis til den ønskede teknologiudvikling, skal opgøres. Dette skaber usikkerhed om, i hvilket omfang sådanne ekstraordinære effektiviseringsgevinster bliver en realitet.

Lovforslaget lægger op til en udvidelse af vandselskabernes hovedaktiviteter i form af eksempelvis drift af klimaprojekter. Men hvordan indtægtsrammen kan udvides i forhold til nye sådanne aktiviteter fremgår ikke af lovforslaget. I forhold til den nuværende vandsektorlov er det en problematik, at vandselskaberne har begrænsede muligheder for at låne til drift på grund af lånebekendtgørelsen. Denne problematik er ikke løst, men nærmere aktualiseret yderligere med lovforslaget.

Lovforslaget definerer, at der kan tages højde for ikke-påvirkelige omkostninger i selskabernes indtægtsrammer og giver kun enkelte eksempler herpå, samt fastsætter, at der kan gives tillæg undtaget for effektivisering i forbindelse med visse ikke nærmere definerede fusionsomkostninger. Beskrivelsen giver således ikke sikkerhed for, at der vil blive taget fyldestgørende hensyn til disse forhold, hvordan og for hvilke omkostninger det vil blive gjort. I forhold til omkostningstyper er beskrivelsen for overfladisk og med for få retningslinjer for udmøntningen af loven. Dermed er der ikke taget højde for erfaringerne fra den nuværende vandsektorlov om at nogle omkostninger opfylder formålet, men ikke den måde omkostningerne er beskrevet. Derudover mangler der i forhold til emnet og formuleringen en refleksion over, om det giver mening at effektivisere på alle omkostninger som eksempelvis grundvandsbeskyttelse og finansielle omkostninger. Beskrivelsen er også for uklar i forhold til fusionsomkostninger. Det fremgår eksempelvis ikke, om der skal være gennemført en fusion eller om også omkostninger til ikke gennemførte fusioner medtages.

Det følger både af den politiske aftale og lovforslaget, at væsentlige omkostninger til myndighedsfastsatte eller myndighedsgodkendte mål skal give tillæg til prisloftet. Af lovforslaget fremgår det herudover, at tillæggene skal være omfattet af effektiviseringskrav. Lovforslaget indeholder imidlertid hverken ramme eller en vurdering i forhold til, hvad der opfattes som væsentligt øgede udgifter. Da mål, som ikke overstiger grænsen, skal finansieres via effektiviseringer, er der reelt tale om en ekstra effektivisering ved siden af det genelle effektiviseringskrav og et eventuelt individuelt effektiviseringskrav. Fastsættelsen af grænsen for, hvornår en omkostning er væsentlig, betyder derfor fastsættelsen af størrelsen af dette ekstra effektiviseringskrav til vandsektoren. Derfor er det meget uheldigt, at dette ikke er fastlagt nærmere.

Performancebenchmarking:

Ifølge den politiske aftale skal der i den totaløkonomiske benchmarking tages højde for såvel investeringsbehov som forskelle i krav til sundhed, forsyningssikkerhed, miljø, klima og energi, ligesom der skal tages højde for pålagte mål i enten prislofts- eller benchmarkingmodellen.

I forhold til performancebenchmarkingen siger den politiske aftale, at den i videst muligt omfang skal basere sig på eksisterende data for ikke at pålægge selskaberne nye administrative byrder.

Lovforslaget efterlader imidlertid det indtryk, at performancebenchmarkingen skal ses isoleret. I forhold til anvendelsen af performancebenchmarkingen karakteriseres det som et sammenligningsværktøj, der skal øge gennemsigtighed og bidrage til vandselskabers, myndigheders og den øvrige offentligheds vidensgrundlag. Derudover giver forslaget adgang til at kræve, at selskaberne indsamler, undersøger og bearbejder oplysninger til brug for performancebenchmarkingen.

Dette aktualiserer følgende problemstillinger:

Der er skabt usikkerhed om forholdet mellem TOTEX-benchmarking, performance benchmarking og forhøjelse af indtægtsrammen/den regnskabsmæssige kontrolramme. Det er nødvendigt at beskrive sammenhængen nøje i lovbemærkningerne.

Anvendelsen af performancebenchmarkingen er meget diffust beskrevet i lovforslaget, og det fremgår ikke tydeligt, hvad man vil bruge det til og hvorfor. Når dette sammenholdes med adgangen til frit at kræve oplysninger fra selskaberne, vækker det bekymring for, om performance benchmarkingen i virkeligheden bliver en ny bureaukratisk belastning af vandselskaberne, hvilket vil være i modstrid med det politiske ønske.

Teknologiudvikling mv.

Det er i lovforslaget angivet, at selskabernes grænse for Tilknyttede aktiviteter bliver på 3 % af omsætningen. DANVAs beregninger viser, at mere end 2/3 dele af alle vandselskaber i givet fald vil få indskrænket rammerne, samt at det nuværende samlede beløb på cirka 853 mio. kr. til rådighed for tilknyttede aktiviteter vil blive reduceret med 48 %. Det bør sikres i lovbemærkningerne, at ingen vandselskaber vil få indskrænket rammerne for udøvelse af tilknyttede aktiviteter i forhold til gældende regler.

Det fremgår ikke af lovforslaget, hvorledes den fornødne kobling mellem udvidelserne af vandselskabernes hovedaktivitet og vandselskabernes kommende indtægtsrammeregulering foretages. Eksempelvis ses der ikke i lovforslaget at være taget højde for eller foretaget overvejelser over håndteringen af driften af de klima-

tilpasningsprojekter, der måtte opstå efter overgangen til den nye indtægtsrammeregulering eller selskabernes udlejning af kapacitet i ledninger til kabler til elektroniks kommunikation.

Medfinansieringsbekendtgørelsen evalueres efter DANVAs oplysninger i 2015. I den bør inddrages det hensigtsmæssige i den nuværende ejerskabsform af klimatilpasningsprojekterne. Derfor bør det i forhold til arbejdet med vandsektorloven sikres, at den ikke spærrer for eventuelle beslutninger i forhold til eksempelvis medfinansieringsbekendtgørelsen.

Vandselskabernes eksportunderstøttende aktiviteter og samarbejder med private aktører er i lovforslaget defineret som Tilknyttede aktiviteter. Hvis aktiviteterne skal være Tilknyttede aktiviteter er det nødvendigt at foretage justeringer med henblik på at sikre, at vandselskaberne kan påtage sig den ønskede rolle. Det gælder både i forhold til indregningen af indtægter og omkostninger i indtægtsrammen og i forhold til at gøre det operationelt at anvende serviceselskaber i forhold til Tilknyttede aktiviteter.

Den politiske aftale lægger op til, at vandselskaberne skal have mulighed for at oprette en fond til afløsning af Vandsektorens Teknologiuudviklingsfond. Lovbemærkningerne kan imidlertid læses således, at den kommende fond pålægges effektiviseringer. Effektiviseringskrav til en sådan fond forekommer misvisende i forhold til dens formål som væsentlig element i den ønskede teknologiuudvikling.

Forsyningssekretariatets opgaver og finansiering

Forsyningssekretariatets opgave er meget veldefineret i forligsaftalen. *"Forsyningssekretariatets skal sikre økonomisk effektivitet i vandselskaberne så målsætningen om at realisere effektiviseringspotentialet med i alt 1,3 mia. kr. i 2020 opnås på den mest omkostningseffektive måde under hensyntagen til fastholdelse og gennemførelse af krav til miljø, sundhed og forsyningssikkerhed."*

Forsyningssekretariatets opgaver og finansieringen heraf bør afspejle den her stillede opgavebeskrivelse, men den fremgår ikke engang af lovforslaget.

Vandforsyningsloven, miljøbeskyttelsesloven, betalingsloven og stoploven

Strukturudvikling

Lovforslaget indeholder flere elementer, der har til hensigt at fremme konsolidering. Men der er behov for yderligere tilpasninger. I forhold til strukturudvikling i vandsektoren savner DANVA eksempelvis en behandling af serviceselskaber, både i forhold til mulighederne for fælles serviceselskaber, etableret af flere vandselskaber i fællesskab og i forhold til serviceselskaber i multiforsyninger.

Myndighed og drift

I forhold til kommunens styringsmuligheder, så er der politisk aftalt en sikring af kommunens styringsmuligheder til fastholdelse af krav til miljø, klima, sundhed og forsyningssikkerhed, ikke en generel forøgelse af den kommunale styring. Det er da også disse elementer, der er omdrejningspunktet for performance-benchmarkingen. Lovforslaget indeholder imidlertid elementer, som er fokuseret på at øge den kommunale styring generelt, eksempelvis det nye krav om, at alle kommuner skal godkende regulativer og betalingsvedtægter (hvor vand forbruges/spildevand transporteres eller behandles).

Lovforslaget lægger op til at indføre kommunal godkendelse af takster i alle kommuner med henblik på at fremme fusioner. Sammen med indførelsen af, at mål for selskabernes service skal godkendes af kommunerne, betyder det en indskrænkning af bestyrelsernes ledelsesret og dermed en tilbagegang for vandselskabernes selskabsgørelse og professionalisering. Samtidig er det udtryk for en sammenblanding af to selvstændige roller - kommunen som ejer og kommunen som myndighed. Når kommunerne fusionerer vandselskaber, gør kommunerne dette i deres egenskab som ejere. Takstgodkendelse er derimod alene et legalitetstilsyn af kommunen som myndighed. Resultatet med flere myndigheder, der kan give mål, en benchmarking og en indtægtsramme/ regnskabsmæssig kontrolramme vil resultere i betydeligt mere bureaukrati for selskaberne. I forlængelse heraf mangler der en stillingtagen til, hvad selskaberne kan gøre, hvis en ud af flere kommuner ikke vil godtage en given takst.

Lovforslaget lægger op til en fjernelse af vandselskabernes mulighed for at lave indsatsplaner. Dette er uheldigt og misforstået. § 13 a. planer forpligter udelukkende vandselskaberne til at overholde nogle formkrav i deres planlægning af grundvandsbeskyttelsen. Der er således ikke tale om, at vandselskaberne overtager kommunens rolle og planlægningsrolle, da kommunerne ikke på nogen måde er forpligtet af vandselskabernes planer. Men omvendt er manglende prioritering af opgaven et konkret problem. I fald fjernelsen af § 13 a. opretholdes, bør selskaberne have initiativret i forhold til at indlede en indsatsplanlægning.

Der mangler i forsyningspligten en balance i forhold til at sikre, at kunden selv og ikke fællesskabet kommer til at betale for kundens forbrug. Derfor bør der i forlængelse af arbejdet vedrørende forsyningspligt arbejdes med en bedring af inddrivelsesmulighederne for vandselskaberne. I den forbindelse bør en genindførelse af fortrinsretten for vand- og spildevandsforsyningselskabernes ydelser overvejes.

I forhold til vandsamarbejder er det i lovforslaget bemærket, at der bliver mulighed for tillæg til indtægtsrammen eller den regnskabsmæssige kontrolramme i forhold til disse. Såfremt der hermed menes, at påbudte vandsamarbejder forventes klassificeret som myndighedsfaste mål i den økonomiske regulering, skal det påpeges, at der i forbindelse hermed lægges op til en effektivisering af alle mål. Dette vil konkret kunne ramme grundvandsbeskyttelsen via vandsamarbejder, idet effektivisering heraf kun kan gennemføres ved gennemførelse i mindre omfang eller ved udbetaling af mindre i erstatning.

Lovforslaget gør meget for at beskrive muligheden for at differentiere takster. Alligevel er der behov for, at afsnittene uddybes. Eksempelvis er det ikke hensigtsmæssigt og muligvis ikke lovligt, at vandforsyninger kan differentiere deres takster ud fra sociale hensyn eller alene begrundet i støtte til erhverv. Men efter gældende ret kan en række hensyn begrunde, differentierede takster. Disse hensyn går ud over, det der nævnes i bemærkningerne og indebærer også, at takstdifferentiering kan ske i forhold til forskellige forbrugerkategorier. På samme måde er der på spildevandsområdet behov for en uddybning.

Administrative byrder

Den politiske aftale taler om 4-årige bindende prislofter på sigt og øget fleksibilitet. Lovforslaget lægger ikke op til 4-årige prislofter, men derimod til 1-årige prislofter for en 4-årig periode. Hvis der er tale om 1-årige prislofter, der skal overholdes år for år, er der ikke tale om den lovede afbureaukratisering og indførelse af større fleksibilitet og planmulighed.

Forligsaftalen lægger op til en nedbringelse af vandselskabernes administrative byrder. Lovforslaget fokuserer i stedet på at lette byrder for Forsyningssekretariatet.

Til Energistyrelsen

Sendt pr. e-mail til ens@ens.dk

- **JOURNALNUMMER 65-651- 6506 - HØRINGS-
SVAR OM VANDSEKTORLOVEN**

BEMÆRKNINGER TIL UDKAST TIL FORSLAG TIL LOV OM ÆNDRING AF LOV OM VANDSEKTORENS ORGANISERING OG ØKONOMISKE FORHOLD, LOV OM VANDFORSYNING M.V., LOV OM BETALINGS-REGLER FOR SPILDEVANDSFORSYNINGSSKABER M.V. OG FORSKELLIGE ANDRE LOVE

Hermed sender Gribvand A/S høringssvar til lov om ændring af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold. Høringssvaret indeholder forslag til ændring af reglerne om restanceinddrivelse for (spildevand)selskaber, hvilket ikke er medtaget i lovforslaget.

Gribvand A/S ønsker, at det nye lovforslag skal indeholde en ændring af de nuværende regler for forsyningernes restanceinddrivelse. Vand- og spildevandsforsyningerne arbejder hver dag hårdt for at levere ydelser til deres forbrugere med stor grad af sikkerhed, fleksibilitet og til den lavest mulige pris. En stadigt større udfordring for forsyningerne er håndtering af forsyningernes debitorer, som enten ikke betaler for forsyningsydelserne eller betaler for sent.

Det øgede antal af debitorer, særlig hos spildevandsselskaber, skyldes at spildevandsselskaberne – i modsætning til andre forsyningsarter - ikke råder over værktøjer, der kan sanktionere manglende betaling, eller begrænse risikoen for yderligere tab ved fortsat levering til dårlige betalere. Herved har spildevandsselskabets kunder incitament til at prioritere betaling af vandafledningsbidrag lavere end fx fjernvarme, hvor forbrugeren risikerer forsyningsafbrydelse og restanceinddrivelse via fogedretten.

Selskabsførelse af kommunale vand- og spildevandsforsyninger skulle ligestille offentlige og private forsyninger

Formålet med kravet om selskabsudskillelse var at sikre forsyningerne mulighed for en større professionalitet, fokus på driftsopgaverne og forventelige højere effektivitet.

Udskillelsen havde også til hensigt at ligestille kommunale forsyninger med de forbrugerejede forsyninger. Som en konsekvens heraf afskaffede lovgiver de kommunale vand- og spildevandsforsyningers fortrinsret til at inddrive restancer i den faste ejendom, hvortil vandet blev leveret og hvorfra spildevandet afledt.

Afbrydelse af forsyningen til forbrugerne

Forsyningsarter som vand, el og varme har mulighed for at afbryde forsyningen over for kunder, der ikke betaler. Det sikrer forsyningerne mod fremtidige tab på disse kunder.

En sådan ordning gælder imidlertid ikke spildevandsforsyningerne, som anses for at være afskåret fra at lukke for spildevandsafledningen af miljø- og sundhedsmæssige hensyn. Herved har spildevandsforsyningerne ingen mulighed for at beskytte virksomheden mod kunder, som ikke betaler. Forsyningen har ikke andre inddrivelsesmuligheder end at sende restancerne til SKAT med henblik på inddrivelse, og denne løsning er, som beskrevet nedenfor, ikke en effektiv løsning for forsyningen.

Vi bemærker, at hensynet til forbrugerens interesser næppe kan vægte højere i relation til afledning af spildevand end ved levering af fx vand, el og varme. Forskellen mellem forsyningsarterne kan således ikke begrundes med sociale hensyn.

De loyale forbrugere betaler prisen

Forsyningerne anerkender et stort behov for at beskytte de private forbrugere og fastholde en stor grad af beskyttelse af essentielle ydelser, som forsyningsydelser er.

Det er imidlertid også væsentligt for forsyningernes effektive drift, at forsyningerne har mulighed for at inddrive deres tilgodehavender.

I dag har forsyningerne meget begrænsede muligheder for at hente tilgodehavender hjem – både hos private forbrugere og erhvervsdrivende. Denne langsomme proces for at tage hånd om dårlige betalere gør, at forsyningen lider væsentlige tab og har yderligere den konsekvens, at de loyale, betalende forbrugere må betale for tabte tilgodehavender gennem højere takster.

Begrænsede resultater af SKATs inddrivelse

Som nævnt ovenfor varetager SKAT inddrivelsen af de kommunalt ejede forsynings tilgodehavender hos forbrugerne, hvorved forsyningen er afskåret fra at benytte sædvanlige inddrivelsesværktøjer, kreditoplysningsbureauer mv.

Forsyningerne har erfaret, at overdragelse af en fordring til SKAT med henblik på inddrivelse ikke i tilfredsstillende omfang sikrer effektiv betaling af restancen.

Dette kan skyldes, at SKAT prioriterer forsyningernes gæld lavere end gæld til staten og kommunerne samt gæld vedrørende børnebidrag m.v.,

eller at systemet af andre årsager ikke er effektivt til at inddrage denne type af gæld. Dette medfører dels en meget langtrukket og ressourcetrækvende behandling af sagerne, dels en risiko for, at kravene forældes, inden SKAT når at inddrive kravene.

De kommunalt ejede forsyningsvirksomheders muligheder for at inddrive tilgodehavender er derfor i praksis ringere end både offentlige myndigheders og private forsyningsvirksomheder. Dette stemmer ikke overens med hensigten om, at offentligt ejede forsyninger skal ligestilles med privat ejede forsyninger.

Mulige løsninger

På baggrund af ovenstående erfaringer, foreslår Gribvand A/S, at der i lovforslaget medtages regler, der giver vand- og spildevandsforsyningerne bedre muligheder for at varetage sine interesser. Det nuværende "hul" i lovgivningen besværliggør en forsvarlig økonomisk drift af forsyningerne og går ud over de loyale forbrugere, som bliver straffet med højere takster.

Forsyningerne har derfor brug for bedre instrumenter til at kunne inddrive restancer. Disse kunne være:

- De kommunalt ejede **vand- og spildevandsforsyninger** bør have samme muligheder som private forsyninger for at anvende det almindelige retssystem til at inddrive gæld.
- Vand- og spildevandsforsyninger bør have adgang til at anvende **kreditoplysningsbureauer** i inddrivelsesprocessen.
- Fortrinsretten bør genindføres for **spildevandsforsyningerne**, som ikke har mulighed for at lukke for afledningen i tilfælde af vedholdende, dårlig betaling. Endvidere bør det overvejes, at spildevandsforsyningerne skal have mulighed for at kræve **lukning af vandet** i tilfælde af risiko for fortsat manglende betaling for håndtering af spildevand.
- Det bør være muligt at **lukke hurtigere** fx i forhold til erhvervsdrivende, hvor forsyningerne lider store tab som følge af meget store forbrug.
- Endvidere bør forsyningerne kunne varsle krav om **depositum** med en kortere frist.

Gribvand A/S står naturligvis til rådighed for en uddybende drøftelse af ovenstående.

Med venlig hilsen

Mette Therkildsen

Gribvand A/S

DOKNR-8-532

Ref.: HG/hg

E-mail: hg@frinet.dk

1. oktober 2015

Energistyrelsen
Att: Anne-Marie Madsen
Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K

Journalnummer 65-651- 6506

Høringssvar fra Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI) til høring af udkast til forslag om lov om vandsektorens organisering

FRI kvitterer for muligheden for at kommentere på " Høring af udkast til forslag til lov om ændring af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, lov om vandforsyning m.v., lov om betalingsregler for spildevandsforsynings-selskaber m.v. og forskellige andre love", der implementerer det politiske forlig om ny og forbedret regulering af den danske vandsektor.

FRI's bemærkninger til lovforslaget er struktureret, som følger:

1. Generelle bemærkninger
2. Økonomisk regulering af vandsektoren
3. Performance benchmarking
4. Teknologiuudvikling, innovation, eksportaktivitet mv.
5. Myndighed og drift

1. Generelle bemærkninger

FRI finder overordnet set, at lovudkastet matcher de politiske intentioner i forligsteksten på de fleste områder, hvorfor vi fortrinsvis har kommentarer, der knytter an til præciseringer af lovbemærkninger og lovens udmøntende bekendtgørelser.

Besøgsadresse:
Industriens Hus
Rådhuspladsen
København V
T: +45 35 25 37 37
F: +45 35 25 37 38
E: fri@frinet.dk
W: www.frinet.dk

Postadresse:
Vesterbrogade 11., 3. sal
Postboks 367
DK-1504 København V

2. Økonomisk regulering af vandsektoren

TOTEX prisloftsmodel

FRI støtter en TOTEX prisloftsmodel, der omfatter den samlede økonomi i vandforsyningsselskaberne, fordi det vil skabe rum for forsyningerne til investeringer i innovation, tekniske løsninger, produktudvikling og forretningsmodeller, der har en lang eller længere afskrivningstid, og som samlet set bidrager til en mere optimal og omkostningseffektiv drift.

Dog rummer TOTEX modellen en risiko for, at forsyningerne ikke kan gennemføre de nødvendige investeringer i vedligehold og fornyelse af anlæg. Derfor finder FRI det væsentligt, at der ikke udformes totaløkonomisk regulering, der reducerer vandselskabernes økonomiske råderum i en sådan grad, at der ikke er plads til at foretage innovative ny-investeringer eller skabe incitament til, at vandselskaberne prioriterer investeringer, der over tid forbedrer den samlede produktivitet, og som samtidig opretholder eller forbedrer værdien af de nuværende anlæg.

Tilpasning af driftsudgifter i prisloftet

I lovbemærkningerne vurderes, at vandselskaberne vil kunne kompensere for forøgede omkostninger i én kategori ved tilsvarende besparelser i en anden kategori, hvis kontrollen ændres til en kontrol af, om den økonomiske ramme samlet set er overholdt. Umiddelbart fornuftigt, men der bør ses på, hvordan tilpasningen af driftsomkostningerne i prisloftet til de faktiske driftsomkostninger kan ske, uden at efterlade de selskaber, der har effektiviseret mere end prisloftet har krævet, helt uden et risikoråderum i driftsbudgettet. Hvis alle udsving i driften - set i forhold til forudgående år - ikke kan rummes i driften, men skal findes som besparelser i fornyelse og reovering, kan det risikere at forringe værdien af de eksisterende anlæg. Samtidigt kan et alt for presset driftsbudget risikere at give et incitament til at trække anlægsopgaver in-house for at skabe robusthed i egen organisation.

Udbudsgrad

FRI mener, med udgangspunkt i forligstekstens fire bærende principper, at det er væsentligt, at den økonomiske benchmarking motiverer til miljø-, og forsyningsmæssige ambitioner og egentlig effektivisering, der udvikler sektoren, igangsætter opgaver, teknologiudvikling og eksport af danske vandløsninger, og ikke blot - som eneste formål - motiverer til kortsigtet omkostningsminimering og billige vandpriser på den korte bane.

I forhold til aftaletekstens fjerde bærende princip vedrørende teknologiudvikling og eksport af danske vandløsninger, finder FRI det væsentligt, at det understreges,

at private aktører inddrages i størst muligt omfang, idet udvikling af værdiskabende forretningsmodeller og eksport af danske løsninger er betinget af en forsyningssektor, der efterspørger rådgivning og løsninger hos de private rådgivervirksomheder og teknologiudviklere.

FRI mener, at det ville det være i overensstemmelse med de politiske sigtelinjer i forligsteksten, at benchmarkingen også kommer til at omfatte måling af udbudsgraden i de enkelte vandselskaber inden for fx entreprenørydelser, service- og driftsydelser samt videns- og rådgivningsydelser. Og til forskel fra miljø-, sundheds og servicemål, som kan være vanskelige at kvantificere, vil et mål for udbudsgraden være nemt at kvantificere ud fra omkostningsdata hos det enkelte vandselskab.

3. Performance benchmarking

Mål for performance benchmarking

FRI støtter op om behovet for indførelse af en supplerende årlig performance benchmarking, som vandselskaberne forpligtes til at deltage i. FRI mener imidlertid, at performance benchmarkingen ikke kun skal være et dialogværktøj mellem forsynings- og kommuner/ myndighed, der kan sætte fokus på, hvordan de enkelte forsyningspræsterer på en række parametre inden for miljø, sundhed, energi, klima og forsyningsikkerhed, men også tjene det formål at vise omverdenen, hvordan den danske vand-/ spildevandsforsyningssektor performer mhp. at fremme eksporten af dansk rådgivning og teknologi inden for vandsektoren.

Simpel performance benchmarking vs. innovation

Uanset, at performancebenchmarkingen i udgangspunktet er tænkt som et dialogværktøj og ikke et styringsværktøj, vil det de facto være et styringsværktøj, der vil blive adfældsregulerende for hvilke projekter og løsninger vandselskaberne vil forfølge. Ideelt set, og i overensstemmelse med det fjerde bærende princip i forligsteksten, burde performancebenchmarkingen inspirere til at søge nye innovative løsninger i samarbejde med de dygtigste rådgivere og teknologileverandører. Men hvis selskaberne ender med at blive målt på nogle klassiske standarddata, og afvigelser herfra giver udslag i dårligere performance, kan det begrænse incitamentet til at igangsætte innovation og nye måder at tilgå udfordringer. I lovbemærkningerne er beskrevet en intention om, at benchmarkingen skal give incitament til innovativ performance. Men når der samtidig eksisterer et ønske fra politisk side og fra vandsektoren om, at benchmarkingen skal være administrativ enkel - hvilket er en væsentlig parameter - er der en reel risiko for, at forsyningsernes fokus bliver at performe på det velkendte, frem for at efterspørge og skabe innovative løsninger. Derfor mener FRI, at det indskræpes i lovbemærkningerne, at indførelse af en ikke-bureaukratisk

og enkel performancebenchmarking ikke må ske på bekostning af målet om at skabe innovation og nytænkning i vandsektoren.

4. Teknologiuudvikling, innovation, eksportaktivitet mv.

Generelt om teknologiuudvikling, innovation og eksport

Af forligsteksten fremgår, at reguleringen af vandsektoren skal understøtte en innovativ og intelligent efterspørgsel efter nye og bedre vandteknologier, som også kan danne grundlag for værdiskabende forretningsmodeller i eksportøjemed. Imidlertid er der ikke mange konkrete initiativer i hverken lovtæst eller lovbemærkninger, der løfter forligstekstens ambitioner inden for teknologiuudvikling, innovation og eksport, hvis der ses bort fra teknologiuudviklingsfonden, som både i sin nuværende form og i den fremadrettede model er et godt redskab til at bidrage til udvikling af ny teknologi i vandsektoren. Men den kan ikke stå alene. Den største del af teknologiuudviklingen sker på daglig basis på de mange projekter, der udvikles og udføres i forsyningselskaberne, understøttet af de private firmaer. Den private involvering er nøglen til teknologiuudvikling, innovation og værdiskabende forretningsmodeller og eksport af danske løsninger, og derfor bør vandsektorloven i højere grad understøtte den private sektors rolle i vandsektoren. Det kunne fx gøres ved en benchmarking af udbudsgraden i de enkelte vandselskaber inden for fx entreprenørydelser, service- og driftsydelser samt videns- og rådgivningsydelser.

Tilknyttet aktivitet

FRI havde i udgangspunktet gerne set, at råderummet for tilknyttet aktivitet var endt på et lavere niveau end de 3 procent, som forligskredsen nåede frem til, idet den nye grænse giver rum for en for høj omsætning på ikke-konkurrenceudsatte opgaver. Et argumentet for at hæve grænsen for tilknyttet aktivitet har blandt andet været, at man ønskede at give forsyningerne mere plads til at kunne understøtte danske rådgivere og teknologileverandører i eksportsammenhæng. FRI er enige i, at forsyningernes muligheder for at understøtte dansk teknologi og rådgivning inden for vandsektoren skulle forbedres og vil blive forbedret med den nye lov, men FRI havde foretrukket, at man i stedet havde lagt sig fast på en væsentlig lavere grænse og samtidig havde fritaget forsyningernes eksportunderstøttende aktiviteter fra omsætningsgrænsen.

FRI er bekymrede for, at den forslåede model kan udgøre et problem ift. indfrielse af eksportpotentiale i sektoren, fordi nogle – nok særligt mindre forsyninger - vil ramme omsætningsloftet ved udlejning af bygninger, arealer mm., hvorfor de ikke vil have rum til at deltage i eksportrelaterede aktiviteter sammen med rådgivere og teknologileverandører.

FRI anbefaler derfor, at det overvejes, hvorvidt der i bekendtgørelsen for tilknyttet aktivitet bør åbnes for, at der i konkrete og særlige tilfælde kan dispenseres for

omsætningsloftet, såfremt et forsyningsselskab pga. omsætningsloftet forhindres i at deltage i eksportunderstøttende aktiviteter.

40/60 selskaber

At vandselskaberne fortsat kan vælge - uden omsætningsloft - at indgå i fælles virksomheder med private aktører, hvis vandselskaberne ejer under 40 % af den fælles virksomhed, løser ikke et potentielt problem ift. omsætningsloftet. 40/60 modellen har ikke vundet indpas og vil formentlig heller ikke gøre det, fordi den er besværlig og dyr at administrere, og fordi den genererer et lukket marked uden konkurrence og et helt åbenlyst habilitetsproblem.

5. Myndighed og drift

Det virker fornuftigt at sikre, at kommunens planer ikke skal indeholde driftsplaner. Det giver en tydeligere rollefordeling og dermed tydeligere beslutningskompetencefordeling mellem kommune og vandselskab, hvilket øger transparensen og giver mulighed for en bedre og mere klar dialog mellem forsyningerne og kommuner på den ene side og de private opgaveløsere på den anden side.

Det er ligeledes positivt, at selvom forslaget fjerner vandselskabernes mulighed for at udarbejde en indsatsplan jf. vandforsyningslovens § 13 a, fjernes ikke muligheden for at indgå aftaler med henblik på at gennemføre en af kommunen vedtaget indsatsplan eller indregne udgifter til kortlægning, overvågning mv.

I forhold til indsatsplanerne bør det imidlertid indskræpes, at de udarbejdes i tråd med de oprindelige intentioner, og at den kortlægning, der er bekostet, rent faktisk bruges til at sikre den fremtidige drikkevandsressource i Danmark. Realiteterne er i dag, at mange forsyninger/vandværker og kommuner ikke har den store interesse i at udarbejde indsatsplaner, og hvis det gøres, så forventes den oprindelige tidsplan ikke overholdt, og indsatsen forventes at være meget begrænset, da der ikke er politisk opbakning til at være mere ambitiøse. Dette vil få betydning for forsyninger, der ønsker en mere ambitiøs plan, og for rådgivere, der hverken inddrages i indsatsplanarbejdet eller efterfølgende tiltag.

Med venlig hilsen

Ulrik Ryssel Albertsen
Erhvervspolitisk Chef

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K

1. oktober 2015

Høring af udkast til forslag til lov om vandsektorens organisering mv., jf. j.nr. 65-651-6506

Vi er enige i principper og ambitioner i den politiske aftale af 29. april 2015 om en ny og forbedret regulering af den danske vandsektor.

I den forbindelse er det væsentligt, at lovgivning bør ske på et solidt og gennemarbejdet grundlag, hvor branchen medvirker til implementering af de midler, der er behov for at opnå de høje ambitioner.

Vi er bekymret over, at lovforslaget ikke er særlig konkret, og vi frygter derfor at udarbejdelse af bekendtgørelser og vejledninger vil blive noget af en udfordring, der fører til unødigt bureaukrati og besværliggøre realisering af den politiske aftale, herunder en afbalancering af de fire ligestillede politiske hensyn.

De tre vigtigste budskaber fra BIOFOS er følgende:

- Omkostninger til salg af biogas bør nævnes i lovtæksten, som en hovedaktivitet, på lige fod med el og varme. Det er nødvendigt, hvis produktionen af biogas skal opretholdes og fremmes. BIOFOS sælger i dag biogas til det københavnske bygasnet, som er med til at reducere CO₂-udledningen fra bygas med 30 %. BIOFOS vil endvidere til næste år også begynde at sælge biogas til HMN som opgraderes til naturgas.
- Drift af andre forsynings anlæg – uden ejerskab – bør også være en vej til at styrke konsolidering i branchen og dermed at opnå effektiviseringer i vandsektoren på 1,3 mia. kr. i 2020. Dette er ikke nævnt i lovforslaget.
- Hvis spildevandsforsyningsselskabers kubikmetertakster og faste bidrag fremover skal godkendes i flere kommuner, hvor spildevandsforsyningsselskabet transporterer eller modtager spildevand, er det væsentligt, at det præciseres, at der alene er tale om en legalitetskontrol. Ellers kan en eller flere kommuner blokere for nødvendige takststigninger m.m.

Vi har i øvrigt følgende generelle bemærkninger:

Totaløkonomisk benchmarking

Vi ønsker, at der indføres en solid, gennemprøvet og bredt accepteret totaløkonomisk benchmarkings model, hvor der er enighed med branchen om datagrundlaget, og hvor der tages højde for, at forsyningernes strukturer, rammevilkår og processer er forskellige. Incitamentet til effektiviseringer skal styrkes.

I udkast til lovforslags pkt. 3.1.1.3. står der, at modellen vil blive udarbejdet af Forsyningssekretariatet i tæt samarbejde med branchen. Det er vi glade for.

Men det er en ulempe, at det oplæg til totaløkonomisk benchmarkings model, som p.t. drøftes, primært fokuserer på ledninger (alder, længde, størrelser mv.) som den væsentligste parameter, og kun i ringe grad tager hensyn til de tekniske anlæg til spildevandsrensning og drikkevandsproduktion, da modellen derved indirekte kan medføre krydssubsidiering mellem fx transport og rensning af spildevand.

Oplægget til totaløkonomisk benchmarkings model er i øvrigt ikke en ægte totaløkonomisk benchmarkings model, da der alene er lagt op til at bruge den nuværende model for driften og udvikle en model for anlægsaktiver. Vi skal opfordre til, at der udvikles en ægte totaløkonomisk benchmarkings model. Det vil der både være selskabsøkonomiske og samfundsøkonomiske gevinster ved.

Kommunernes rolle som myndighed

Vi ønsker, at opgavefordelingen mellem myndighed og drift bliver mere klar, end der umiddelbart er lagt op til.

For det første bør det præciseres - i overensstemmelse med gældende ret -, at det er vand- og spildevandsforsyningsselskaberne, der fastsætter taksterne. Kommunerne foretager alene en legalitetskontrol.

For det andet bør kommunerne ikke – gennem spildevandsplaner eller på anden vis – have indflydelse på, hvordan vand- og spildevandsforsyningsselskaber vil løse opgaverne, herunder hvilke anlægsinvesteringer der skal foretages, eller hvordan driften skal tilrettelægges.

Performance benchmarking

Vi ønsker få, men velvalgte, parametre. Benchmarkingen skal have fokus på mål og ikke midler. Herudover er der behov for en længere implementeringsfase.

Vi foreslår derfor, at der i første omgang tages udgangspunkt i eksisterende data, hvorefter benchmarkingen udbygges med flere parametre senere.

Vi foreslår også, at der bliver en direkte sammenhæng imellem den økonomiske regulering og performance benchmarking, hvor der tages mere ligeværdige hensyn til effektivisering, sundhed, teknologiudvikling, miljø og klima, uagtet dette ikke er besluttet i forliget. Derved tilgodeses de selskaber, der leverer god service og kvalitet til kunderne.

Konsolidering

Der er gode tiltag for at styrke konsolideringen i branchen. Men der er en alt for stor fokus på, at én kommune ejer én forsyning.

Det forhold, at en myndighedskommune kan fastsætte retningslinjer for en forsyning, der er ejet af flere kommuner, eller at kommunerne kan vedtage spildevandsplaner, som kan være modstridende, kan hæmme lysten til konsolidering. Derved går man glip af stordriftsfordele og synergier ved konsolidering i branchen. Vi opfordrer derfor til, at lovgivningen tager højde for de situationer, hvor en forsyning ejes eller senere vil blive ejet af flere kommuner.

BIOFOS har 15 ultimative kommunale ejere og er underlagt to kommunale myndigheder, Københavns Kommune (Renseanlæg Lynetten og Renseanlæg Damhusåen) og Hvidovre Kommune (Renseanlæg Avedøre). Hvis en myndighedskommune kan fastsætte retningslinjer for en forsyning, der er ejet af flere kommuner, eller kommunerne kan vedtage spildevandsplaner, som kan være modstridende, kan det give anledning til konflikter samt hæmme lysten til konsolidering og effektiviseringer. Der kan konkret fx opstå det problem, at en myndighedskommune i kraft af sin rolle som myndighed "overruler" beslutninger, der er truffet af ejerkommunerne. Det er et demokratisk problem, og et problem for selskabet. Vi har allerede i dag konkrete eksempler herpå.

Det bør derfor fremgå udtrykkeligt af lovgivningen, at kommunerne skal koordinere retningslinjer, spildevandsplaner m.m. Myndighedsrollen vedrørende udledning til recipient må dog nødvendigvis ligge i den kommune, hvor der udledes spildevand.

Teknologiludvikling

Der er fokus på samarbejde med private virksomheder om forskning og udvikling, der kan understøtte private virksomheders eksport af danske løsninger. Der gennemføres allerede i dag forskning og udvikling i selskaberne for at opnå effektiviseringer, mere sundhed, miljø- og klimarigtige løsninger samt energioptimering. Lovgivningen bør derfor ikke begrænse forskning og udvikling i branchen til alene at omfatte aktiviteter, der understøtter eksport.

Jeg skal i øvrigt henvise til vores høringssvar i regi af 3Vand – et strategisk samarbejde mellem BIOFOS, HOFOR, Aarhus Vand og Vandcenter Syd.

Vi deltager meget gerne i det videre arbejde, så de gode intentioner kan blive realiseret, og BIOFOS kan få nogle gode rammer at arbejde under. BIOFOS står også til rådighed for eventuelle spørgsmål i sagen.

Med venlig hilsen

John Buur Christiansen
Adm. direktør

Torben Juhl Andersen

Fra: Energistyrelsens officielle postkasse
Sendt: 6. oktober 2015 16:05
Til: Maria Folker-Schiller; Sanne Hjorth Henriksen
Emne: VS: Høringssvar J.nr. 65-651-6506

Tvf.

Fra: Knud Loftlund [<mailto:kl@bryggeriforeningen.dk>]
Sendt: 6. oktober 2015 11:49
Til: Energistyrelsens officielle postkasse
Emne: Høringssvar J.nr. 65-651-6506

Energistyrelsen
Via e-post: ens@ens.dk

Deres J.nr.: 65-651-6506

Vedr.: Ændring af vandsektorloven m.fl.

Bryggeriforeningens bemærkninger til det udsendte høringsmateriale af 4. september 2015 kan sammenfattes således:

- Det er positivt, at der foreslås en ændring af vandsektorloven, så de vandforbrugende virksomheder kan imødesee lavere takster som følge af øget effektivisering i vandsektoren.
- Parterne bag forliget har udtrykt et klart ønske om forenkling, hvilket til dels sker ved at hæve grænsen til 800.000 m³, mens vandselskaber over denne tærskel synes at blive omfattet af et mere komplekst regelsæt end hidtil. Det skal anbefales at offentliggøre kodificerede tekster, når ændringerne er gennemført.
- Det bør fremgå meget klart, at vand- og spildevandselskabers indtægter fra tilknyttet aktiviteter til hovedvirksomheden eller indtægter fra et selvstændigt selskab skal føres tilbage som takstnedsættelser for de tilsluttede brugere.
- Vandselskabernes finansiering af Forsyningssekretariatet bør underlægges et effektiviseringskrav, således at summen af grundafgiften og den kubikmeterafhængige afgift falder eller som minimum ikke overstiger den nuværende takst.
- Parterne bag Forliget har ønsket at ophæve kravet om proces benchmark, og vandselskaberne rapporterer i forvejen nødvendige data til Forsyningssekretariatet med henblik på at fastsætte et benchmark for øget effektivitet i kerneydelsen. Om kravet er opfyldt kan ses af taksten over for brugerne. Derfor synes der ikke behov for at indføre et nyt performance benchmark som vandselskaberne pålægges at rapportere til.
- Helt grundlæggende bør vandselskaberne fokusere på sin kerneopgave og ikke bruge de tilsluttede borgeres og virksomheders penge på at finansiere forsknings- og udviklingsaktiviteter, der i stedet hører til hos de private leverandører af vandteknologi.
- I dag er nogle virksomheder med justeret betalingsprincip omfattet af trappetrinsmodellen, med degressive takster, mens andre virksomheder med justeret betalingsprincip ikke er, grundet vandselskabets interne koncernopbygning. Dette fører til forskellige takster for vandforbrugende virksomheder på justeret betalingsprincip med samme vandforbrug, hvilket giver ulige vilkår, og de tilsluttede virksomheder har ingen indflydelse på det. For at afbøde denne uhensigtsmæssighed, der skyldes et meget komplekst regelsæt, bør det i

lovforslagets bemærkninger indgå et tilsagn om at ændre dette, så alle virksomheder på justeret betalingsprincip omfattes af en trappetrinsmodel, uanset vandselskabets koncerninterne selskabskonstruktion.

Bryggeriforeningen skal beklage det sene høringssvar, der skyldes sygdom.

Med venlig hilsen
BRYGGERIFORENINGEN
Knud Loftlund

Denne mail er blevet scannet af <http://www.comendo.com> og indeholder ikke virus!

Energi- Forsynings- og Klimaministeriet
Energi styrelsen
Amaliegade 44
1256 København K

ens@ens.dk
J.nr. 65-651- 6506

1. Oktober 2015

Høring af udkast til forslag til lov om ændring af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, lov om vandforsyning m.v., lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v. og forskellige andre love

Danske Vandværker har den 4. september 2015 modtaget ovenstående i høring med frist den 2. oktober 2015. Desuden modtog foreningen den 24. september 2015 supplerende oplysninger, som indgår i høringen, for så vidt angår finansieringen af Forsyningssekretariatet.

Overordnet er Danske Vandværker tilfreds med, at der i forligstekst og lovforslag lægges stor vægt på, at de kommende ændringer i vandsektorloven skal føre til administrative lettelser for vandværkerne. Det er vigtigt, at både lovens bestemmelser og bemærkninger er tilstrækkeligt klare til at sikre, at disse intentioner fastholdes i fremtidens administration af loven.

De ca. 2.000 forbrugerejede vandværker, som Danske Vandværker repræsenterer, leverer drikkevand til en gennemsnitligt lav pris og med et minimum af administrative udgifter og med høj forsyningsikkerhed. Det er derfor i forbrugernes interesse, at den decentrale forbrugerejede vandforsyning bevares. Konsolidering inden for sektoren, som forligsteksten tilskynder, bør kun fremmes i de tilfælde, hvor det er til forbrugernes fordel.

Danske Vandværker lægger særligt vægt på, at den regulering, som kommer til at gælde for vandværker med en årlig udpumpet mængde imellem 200-800.000 m³, bliver enkel og ubureaukratisk og samtidig rimelig. Forslaget er på flere punkter efter Danske Vandværkers opfattelse uklar og utilstrækkelig til at sikre en regulering, der stemmer overens med forligsteksten. Forliget lægger således ikke op til, at denne gruppe skal reguleres i forhold til deres totaløkonomi, men udelukkende i forhold til driften. Det kan desuden frygtes, at der for denne gruppe, som forslaget er formuleret, vil blive tale om en detailregulering stik imod forligets intentioner og uden at tage højde for individuelle forskelle, hvis der indføres et generelt effektiviseringskrav, som gælder for alle uanset udgangspunkt.

Danske Vandværker er forundret over, at man har fået oplyst, at lovforslaget på nogle punkter også kommer til at gælde for vandværker med en årlig udpumpning under 200.000 m³. Dette er der efter foreningens opfattelse hverken baggrund for i den indgåede politiske forligstekst eller i lovforslaget. Hvis det er opfattelsen, at lovforslaget også skal omfatte de små vandværker bedes oplyst, hvad hjemmelen er til dette.

Danske Vandværker finder det ikke acceptabelt, at der imod forligstekstens ønske om en mere effektiv og enkel regulering lægges op til, at omkostningerne til Forsyningssekretariatet skal stige.

Nedenfor Danske Vandværkers kommentarer til de enkelte dele af lovforslaget:

1. Økonomisk regulering

Ad. 3.1.1 Økonomisk regulering – Vandsektorlovens §§ 6 til 8 (Lovforslagets § 1 nr. 15 og 16)

Danske Vandværker kan overordnet tilslutte sig, at der indføres en totaløkonomisk benchmarking for vandværker over 800.000 m³ i årlig udpumpet mængde, der sikrer, at det ikke kun er driftsomkostninger, som indgår i den økonomiske benchmarking. Ifølge det politiske forlig skal en sådan benchmarking være "enkel og gennemsigtig" og understøtte "indberetning og kontrol på et overordnet niveau." Det bør klart fremgå, hvilket indekstal der skal anvendes ved reguleringen.

Det bør af lovtæksten fremgå, at det er intentionen, at der via bekendtgørelser skal lægges en fast ramme for, hvilke data Forsyningssekretariatet kan forlange indberettet for at sikre, at forligets intentioner om forenkling fastholdes. Hvis disse rammer bliver for løse frygter foreningen, at der vil blive stillet for omfattende krav til vandværkerne, og at forenklingen af reguleringen ikke vil blive så udpræget som forudsat.

I det hele taget virker det ikke som om, at der er en væsentlig forskel på §§ 6 og 6a, hvilket modvirker intentionerne i forligsteksten om en forenkling af vilkårene for de vandselskaber, der udpumper mellem 200.000 m³ og 800.000 m³.

Som lovforslaget er formuleret, kan Danske Vandværker frygte, at der i realiteten vil blive udviklet en økonomisk model, som ikke vil give de nødvendige administrative lettelser, og som ikke vil virke efter hensigten. Sammenlignes reglerne om hhv. indtægtsrammer (§ 6, stk. 1) og regnskabsmæssige kontrolrammer (§ 6a, stk. 1) forekommer ændringerne umiddelbart mere som semantiske end reelle.

På flere punkter finder foreningen således, at der er behov for, at intentionerne i forligsteksten sikres gennem præciseringer og fjernelse af uklarheder i lovforslaget:

For vandselskaber med en årlig udpumpet mængde på over 800.000 m³ (Lovforslagets § 1, nr. 15 - § 6 i den ændrede vandsektorlov).

Den totaløkonomiske benchmarking skal sikre, at alle omkostninger medtages i benchmarkingen med henblik på at fastsætte en indtægtsramme.

Forslaget til § 6 er formuleret som et totaløkonomisk krav. Det er dog i afsnittet om "den foreslåede ordning" uklart, om der efterfølgende skal ske en opdeling i henholdsvis drift og anlæg, som herefter skal korrigeres med forskellige krav, der enten er generelle eller individuelle. Der bør ske en præcisering heraf, idet en korrektion for både drifts- og anlægsomkostninger vil stride imod en totaløkonomisk tankegang.

Hvis der sker en opdeling af effektiviseringskravet i en drifts- og en investeringsdel vil selskaberne stadig skulle overveje om effektiviseringskravet er strengest på drifts- eller investeringsomkostninger. Dette er ikke i overensstemmelse med, at der fastsættes ét samlet krav, hvor drifts- og investeringsomkostninger ligestilles.

Det er uklart, hvilket grundlag Forsyningssekretariatet skal anvende ved fastsættelse af det individuelle effektiviseringskrav. Dette bør præciseres i lovforslaget.

Det bemærkes, at der ikke er overensstemmelse imellem, hvad der står i den "foreslåede ordning", hvor produktivitetsudviklingen i andre sektorer er angivet, mens § 6 omfatter et indeks for omkostningsudviklingen.

Ad 3.1.1 For vandselskaber med en årlig udpumpet mængde på mellem 200.000 og 800.000 m³

Henset til den meget forskellige økonomiske regulering, som forligsteksten lægger op til, kan det undre, at §§ 6 og 6a er stort set enslydende. Dette giver indtrykket af, at der lægges op til en mere stram regulering af denne gruppe vandværker end forudsat i forliget.

Dette indtryk forstærkes af, at forslaget (§ 6a) lægger op til, at også vandværker i denne gruppe skal reguleres ud fra et totaløkonomisk princip. Dette er efter foreningens opfattelse ikke i overensstemmelse med forligsteksten, idet der i forligsteksten angives et "driftseffektiviseringspotentiale", som skal realiseres. Det er altså forudsat, at effektiviseringen kun for denne gruppe skal ske i forhold til driften.

Effektiviseringskravet bør være relateret til det effektiviseringspotentiale det enkelte vandværk har. Dette potentiale er kendt af regulator ud fra de seneste års indberetninger fra vandselskaberne, og kan således opgøres uden unødigt ekstra administration for hverken regulator eller vandselskaber.

Såfremt man ikke i loven sikrer, at det generelle effektiviseringskrav sættes i forhold til det enkelte vandværks potentiale, vil det ikke være realistisk at opnå den samlede effektivisering, der lægges op til, fordi vandværker med stort effektiviseringspotentiale ikke afkræves en tilstrækkelig effektivisering. Tilsvarende vil meget effektive vandværker pålægges et effektiviseringskrav, der er større end potentialet, og de vil således stå med en uløselig opgave.

Den kontrol, som Forsyningssekretariatet skal udøve i forhold til de indsendte årsregnskabet, bør ikke føre til, at der stilles nye krav til dataindberetning. Det bør af lovforslaget og tilhørende bekendtgørelser klart fremgå, at Forsyningssekretariatet skal kontrollere overholdelsen af kontrolrammen på grundlag af et indsendt årsregnskab og uden, at der kan stilles ekstra datakrav. Som det er formuleret nu, vil det være helt op til Forsyningssekretariatet at definere datakravene.

Det er en klar forudsætning for det politiske forlig, at der netop udelukkende skal indsendes et årsregnskab, som skal danne grundlag for kontrol af overholdelse af kontrolrammen. Danske Vandværker foreslår, at regnskabet blot skal opfylde årsregnskabslovens krav, og at der gives mulighed for, at der i forbindelse med indsendelsen kan afgives revisorpåtegnede noter til regnskabet, således at det vil være muligt at forklare, hvis ekstraordinære begivenheder har ført til, at kontrolrammen ikke har kunnet overholdes.

2. Performancebenchmarking

Ad 3.1.2 i almindelige bemærkninger til lovforslaget

Danske Vandværker finder, at det kan være hensigtsmæssigt at måle vandværkers miljømæssige præstationer på nogle få veldefinerede temaer. Det kan passende være de temaer, som er angivet i lovforslaget – miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed.

Det er vigtigt, at en obligatorisk performancebenchmarking ikke bliver for kompliceret og administrativt byrdefuld – i overensstemmelse med det politiske forligs intentioner om, at de administrative omkostninger begrænses mest muligt.

Der bør ved udformningen af modellen for performancebenchmarking tages højde for især de mindre vandværkers begrænsede administrative kapacitet.

Som Danske Vandværker tidligere har givet udtryk for sammen med DANVA, ønsker vi, at branchen selv skal stå for den registrering og indberetning til Miljø- og Fødevarerministeriet, som lovforslaget foreslår.

Det bør præciseres, at de regler, som energi- forsynings- og klimaministeren fastsætter om indhold og udformning af performance benchmarkingen, herunder krav til opgørelses- og målemetoder, ikke må være så snævert defineret, at vandværkerne fx får behov for at investere i nyt måleudstyr mv., for at leve op til indberetningskravene.

Branchen har allerede en del erfaringer med performancerelateret benchmarking og har derfor gode forudsætninger for at være ansvarlig for den kommende performancebenchmarking. Branchen har tilbudt at stå for dataindsamling mv. for performancebenchmarking. Det vil utvivlsomt styrke motivationen til at medvirke aktivt hos vandværkerne og deres brancheforeninger, hvis det er branchen selv, der står for benchmarkingen på grundlag af rammer fastlagt af ministeren. Dette forhindrer ikke, at data som foreslået årligt indberettes til Miljø- og Fødevarerministeriet.

3. Teknologiuudvikling

Ad. 3.1.3 i almindelige bemærkninger til lovforslaget

Danske Vandværker støtter, at der skabes bedre vilkår for vandselskabernes medvirken til udvikling af ny teknologi. Foreningen støtter derfor de foreslåede ændringer af reglerne for tilknyttede aktiviteter. Det bør dog nøje overvejes, om den foreslåede grænse for den akkumulerede omsætning med tilknyttede aktiviteter på tre procent er hensigtsmæssig.

For nogle selskaber med en begrænset omsætning kan grænsen vise sig at være u hensigtsmæssigt lav set i relation til, at enhedsomkostningerne for visse aktiviteter er nogenlunde konstante uanset omsætningen i selskabet. Dette skal også ses i sammenhæng med, at det for foreningens medlemmer er væsentligt, at også udvikling, test og demonstration af teknologiske løsninger, som kan anvendes på mindre vandværker, fremmes.

Loftet vil også kunne forhindre samarbejde imellem større og mindre forsyninger, der fx søger hjælp til ledningsarbejder. Sådanne samarbejder kan fremme et efterfølgende formaliseret samarbejde evt. med henblik på senere sammenlægning.

4. Forsyningssekretariatet – rolle og finansiering

Ad. 3.1.4 i almindelige bemærkninger til lovforslaget

Forsyningssekretariatet bør have fastlagt klare rammer for, hvordan reguleringen skal foretages.

Det bør sikres, at finansieringen af Forsyningssekretariatet kun kan anvendes til veldefinerede kerneopgaver.

Da forliget og lovforslaget lægger op til væsentlige forenklinger i regulering og kontrol må omkostningerne til sekretariatet, og dermed udgifterne for vandforbrugerne, forventes at falde. Danske Vandværker finder det på den baggrund hverken logisk eller acceptabelt, at Forsyningssekretariatets omkostninger øges med 35 pct. At omkostningerne til Forsyningssekretariatet bør falde understreges af, at der iflg. forliget alene skal laves flerårige prislofter, at færre selskaber skal reguleres, at ca. halvdel af selskaberne ligger under 800.000 m³ og fremadrettet underlægges en administrativt lettere kontrol fra sekretariatet, og at den nye performancebenchmarking skal være administrativt enkel, og i

øvrigt placeres i et andet ministerium. Det bemærkes, at der i forligsteksten, i overensstemmelse med det nævnte, eksplicit lægges op til en effektivisering af Forsyningssekretariatet – stik imod, hvad der nu forudsættes i lovforslaget.

Danske Vandværker støtter en model for finansieringen, hvor bidraget fra vandselskaber er relateret til, hvilket ressourceforbrug det enkelte selskab må forventes at give anledning til.

5. Mulighed for vand- og spildevandsbranchens oprettelse af et privat tvistløsningsorgan

Ad. 3.1.5 i almindelige bemærkninger til lovforslaget

Danske Vandværker hilser et forslag om oprettelse af et privat tvistløsningsorgan for vand- og spildevandsbranchen velkomment, idet der skal gælde ens vilkår for klage over vandleverancer for både virksomheder og forbrugere. De regler, som er trådt i kraft 1. oktober 2015 omfatter efter det oplyste kun forbrugere og ikke virksomheder.

Det fremgår af den politiske aftale, at der er enighed om, at der etableres et privat brancheankenævn under forbrugerklageloven, hvortil vandforbrugere herunder både vandforbrugende virksomheder og borgere, vil kunne klage over vandselskabets leveringsvilkår.

Efter Danske Vandværkers opfattelse er det tvivlsomt, om der er hjemmel til at lade vandværker under en årlig udpumpning på 200.000 m³ være omfattet af et privat tvistløsningsorgan. Der henvises til de indledende bemærkninger herom.

Reglerne er således fastsat i forslaget § 1 om vandsektorens organisering og økonomiske forhold. Vandsektorloven omfatter alene vandforsyninger, der leverer mere end 200.000 m³ vand. På den baggrund er det Danske Vandværkers vurdering, at det klart bør fremgå af relevante dele af lovforslaget, at klagemuligheden omfatter alle vandforsyninger, der leverer vand til mindst 10 husstande (almene vandforsyninger) eller er omfattet af vandsektorloven.

Danske Vandværker har bemærket, at der vil blive tale om et privat tvistløsningsorgan, og at driften hertil skal finansieres af parterne enten ved direkte brugerbetaling i forbindelse med klagebehandling eller ved generelle indbetalinger til finansieringen af det private tvistløsningsorgan.

Danske Vandværker ser frem til at deltage i udformningen af reglerne for et privat tvistløsningsorgan.

6. Differentierede takster

Ad. Vandforsyningslovens § 52 a (stk. 1 i lovforslagets § 2 nr. 51)

Danske Vandværker er positiv i forhold til at give mulighed for, at både almene vandforsyninger uden for og indenfor vandsektorlovens bestemmelser kan fusionere og fastsætte differentierede takster. Dette vil kunne understøtte fremtidige sammenlægninger.

Det virker også helt rimeligt, at disse forskelle skal fastlægges ud fra saglige og objektive grunde. Ligesom Danske Vandværker er helt enig i, at differentiering ikke må tage udgangspunkt i geografiske årsager.

Der er ingen tvivl om, at dette vil fjerne en stor barriere for de fusioner, der kan bane vejen for en fastholdelse af almene forbrugerejede vandforsyninger i fremtiden.

7. Stoploven

Ad. Stoplovens § 2 stk. 3 og 4 samt Stoplovens § 1 (lovforslagets § 5 nr. 1 og nr. 4)

Danske Vandværker finder, at konsekvenserne er uklare, når der i § 5, stk. 4 åbnes mulighed for, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om registreringsfri selskabsmæssige omstruktureringer efter stk. 4, når der allerede er meget klare regler om skattefri aktieombytning med eller uden tilladelse i aktiebeskatningslovens § 36 og skats vejledninger på samme område, herunder f.eks. om, hvem der kan anvende reglerne om skattefri ombytning, betingelser for skattefri ombytning uden tilladelse samt subjektive betingelser for en skattefri aktieombytning.

Hvis ministeren kan fastsætte regler om værdiansættelse, som kan sikre, at indenrigsministeriet ikke kan modregne en værdi i bloktilskuddet – er det væsentligt at få afklaret, hvilke konsekvenser dette får for den skattemæssige behandling af værdiansættelsen. Det bør således klart fremgå, at den værdiansættelse, som energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter, også vil blive godkendt af skattemyndighederne, således at der ikke skabes grobund for en utilsigtet beskatning af aktieombytningen mellem de berørte vandselskaber alene fordi, der er uoverensstemmelser mellem beregninger af værdier i vandselskaberne.

For Danske Vandværker er det væsentligt, at energi-, forsynings- og klimaministeren overvejer og præciserer, om de samme regler skal gælde for andre vandselskaber end de kommunalt ejede. Værdiansættelse og skattefri fusioner er også en væsentlig del af overvejelserne ved konsolidering blandt vandselskaber, der er forbrugerejede.

8. Den kommunale planlægning

Ad. pkt. 3.2.2.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget

Danske vandværker kan støtte at adskillelsen af myndighedsopgaver og drift fastholdes og styrkes, så det klart fremgår, at det er kommunen, der er myndighed, og at det alene er forsyningen, der har det driftsmæssige ansvar.

På spildevandsområdet støtter foreningen, at gældende regler tydeliggøres, så alle er klar over, hvad der er en myndighedsopgave, og hvad der henhører under forsyningens driftsområde. Herved bør det også præciseres, hvad der er omfattet af myndighedskompetencen, og hvad der kan fremgå af spildevandsforsyningens regulativ, så der ikke i sidstnævnte skabes en mulighed for, at forsyningen kan træffe en afgørelse, der rækker videre end deres beføjelse. Grunden til dette ønske er, at vandforsyninger undertiden har oplevet, at spildevandsforsyninger er gået ud over deres kompetence.

Danske Vandværker hilser endvidere forslaget om, at det fremover alene er kommunerne, der er planlægningsmyndighed for indsatsplanlægningen velkomment, og kan støtte ændringen af Vandforsyningslovens § 13 a.

Det må heraf følge, at hele planlægningsarbejdet udføres af kommunen, herunder forslag til restriktioner over for de implicerede lodsejere. Det følger i dag af bekendtgørelsen om indsatsplaner, men Danske Vandværker ser gerne, at dette præciseres i lovgivningen, da foreningen har bemærket, at nogle kommuner har væltet byrden om drikkevandsbeskyttelse over på vandværkerne. En aftale om eksempelvis dyrkningsrestriktioner skal senere kunne danne baggrund for et påbud til tvangsudførelse. Det er derfor vigtigt, at den berørte part kan få prøvet sin sag for Natur- og Miljøklagenævnet.

Udarbejdelse af indsatsplaner - herunder udkast til aftale med lodsejerne - har siden lovens vedtagelse i 1999 været pålagt kommunerne, og der har været udbetalt kompensation i henhold til det udvidede totalrammep princip herfor via afgiften for grundvandsbeskyttelse på i dag i alt 0,67 kr. (incl. statens kortlægning).

Danske Vandværker skal bemærke, at dette ikke udelukker vandværkernes medvirken i udarbejdelse og gennemførelse af indsatsplaner – herunder udarbejdelsen af de konkrete initiativer i forhold til lodsejerne. Det er en højt prioriteret opgave, at vandværkerne i samarbejde med myndigheder og øvrige interessenter skaber et resultat, der er forståelse for på lokalt niveau, hvilket blandt andet sker via de lokale vandråd.

På denne baggrund, og på baggrund af et alment retssikkerhedsprincip, støtter Danske Vandværker forslaget om, at det er kommunalbestyrelsens opgave at udarbejde indsatsplaner, herunder aftaleindgåelse med lodsejere, som senere skal danne grundlag for en aftale eller et påbud efter miljøbeskyttelsesloven.

9. Forsyningsikkerhed

Ad. pkt. 3.2.2.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget

Det fremgår af lovforslaget, at kommunen bør drøfte forsyningsforholdene med spildevands- og vandforsyninger omfattet af vandsektorloven mindst en gang om året. Det fremgår endvidere, at dette så ikke omfatter det store antal ikke almene vandforsyningsanlæg (Mellem 3-9 brugere).

Efter Danske vandværkers vurdering omfatter forslaget heller ikke det store antal almene vandværker, som leverer under 200.000m³ om året. Af Danske Vandværkers medlemskreds omfatter dette omkring 1.800 vandværker. Det er efter Danske Vandværkers opfattelse en graverende fejl, som bør rettes hurtigst muligt, da vandværker, der udpumper under 200.000 m³ bør have lige muligheder for at deltage i drøftelserne.

Danske Vandværker er bekendt med det forhold, at specielt mindre almene vandværker vælger at nedlægge sig selv. Danske Vandværker kan som udgangspunkt støtte, at noget sådant forekommer, men kun hvis det kan ske problemfrit og uden en større økonomisk byrde for vandværket og dets forbrugere. Det er derfor afgørende for foreningen, at der i forbindelse med kommunalbestyrelsens udarbejdelse af påbud skabes et grundlag med alternative muligheder for, at de berørte borgere bliver oplyst om de økonomiske konsekvenser af de alternative muligheder. Der skal herunder foretages et økonomisk overslag over, hvor meget det vil koste at drive det nedlagte vandværk videre som en del af kommunens vandforsyningsselskab, set i forhold til omkostningen ved en sammenlægning med nabo-vandværker. Foreningen går ud fra, at der vil være klageadgang for de foreslåede påbud.

Det fremgår af forslaget, at kompetencen til at meddele påbud om samarbejde tillægges kommunalbestyrelsen inden for kommunens vandforsyningsplan. Kompetencen er i dag tillagt ministeren.

Det er Danske Vandværkers vurdering, at vandsamarbejdet mellem vandværkerne i kommunen og mellem vandværkerne og kommunen i de allerfleste tilfælde fungerer meget tilfredsstillende. Det er ligeledes foreningens vurdering, at det sker på et ligeværdigt grundlag og med en god dialog, der afsøger alle muligheder for at finde en løsning.

Hvis den ene part – kommunen – tillægges en kompetence til at udstede påbud, vil det svække indsatsen for at finde en løsning og i øvrigt være en forhindring for et konstruktivt samarbejde. Danske Vandværker kan derfor ikke støtte forslaget og foreslår, at det udgår af lovforslaget.

10. Øvrige bemærkninger

I henhold til § 3 stk. 1 i den gældende lov skal et vandselskab i tre på hinanden efterfølgende år ligge under grænsen på 200.000 m³ for ikke længere at være omfattet af vandsektorloven, imens det bliver omfattet ved blot et enkelt års overskridelse af grænsen.

Disse principper bør ændres i lovforslaget, så selskaber først omfattes efter f. eks. to på hinanden følgende år, og tilsvarende bør man efter foreningens opfattelse ikke længere være omfattet efter i to år at have leveret under de nye grænser på hhv. 200.000 og 800.000 m³ i årlig udpumpning. Der vil herved blive taget hensyn til, at vandværker i enkelte år ekstraordinært kan overskride grænserne, og at det forekommer urimeligt, at disse skal omfattes af vandsektorloven. En ekstraordinær leverance vil kunne forekomme i år, hvor der er et ekstraordinært behov for nødforsyning til et nabovandværk. En ændring af reglerne på dette område vil således styrke forsyningssikkerheden, idet vandværker ikke vil være tilbageholdende med at etablere nødforsyningsledninger.

Ændringerne vil endvidere fremme konsolidering, idet nogle fravælger sammenlægning for at undgå at blive omfattet af vandsektorloven. En regel om at der skal ske en overskridelse i to år før man er omfattet af loven, vil give vandselskabet mulighed for at reagere, f.eks. ved at øge forbrugernes incitament til at spare på vandet i løbet af det andet år efter, at overskridelsen har fundet sted.

Med venlig hilsen

Ole Wiil
Landsformand

Allan Weirup
Direktør

Torben Juhl Andersen

Fra: Maria Folker-Schiller
Sendt: 8. oktober 2015 11:21
Til: Torben Juhl Andersen
Emne: Høringssvar til journalisering

Dette skulle være den sidste. Jeg har vist 36 i alt.

Fra: Maria Folker-Schiller
Sendt: 28. september 2015 13:03
Til: Anne-Marie Madsen
Emne: VS: J. nr. 65-651-6506 - høringssvar fra KommuneKredit

T.o.

Fra: Energistyrelsens officielle postkasse
Sendt: 28. september 2015 12:58
Til: Maria Folker-Schiller; Sanne Hjorth Henriksen
Cc: Ditte Buch Herskind
Emne: VS: J. nr. 65-651-6506 - høringssvar fra KommuneKredit

Kære begge

Hermed til videre foranstaltning.

Med venlig hilsen / Best regards

Anne Kathrine M. Nyborg

Fuldmægtig / Advisor

Direktionssekretariatet / Executive Secretariat

Mobil / Cell +45 2087 9437
E-mail akmn@ens.dk

Danish Energy Agency - www.ens.dk

- part of the Danish Ministry of Energy, Utilities and Climate

Fra: Helene Møllmann [<mailto:hmo@kommunekredit.dk>]
Sendt: 28. september 2015 11:01
Til: Energistyrelsens officielle postkasse
Emne: J. nr. 65-651-6506 - høringssvar fra KommuneKredit

J.nr. 65-651-6506 – høringssvar fra KommuneKredit vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold

Energistyrelsen har ved e-mail af 4. september 2015 fremsendt udkast til lov om ændring af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold (vandsektorloven) m.v. i høring.

KommuneKredit skal herved fremkomme med følgende kommentarer til udkast til forslag til lov om ændring af vandsektorloven:

Til § 1, nr. 30 vedrørende ændring af § 16 stk. 1 bemærkes det, at der ikke er overensstemmelse mellem formuleringerne på side 5 i udkastet og på side 96, og at formuleringen "hovedaktiviteter omfattet af" gør bestemmelsen ufuldstændig.

En sammenskrivning af den eksisterende § 16, stk. 1 med de foreslåede ændringer vil give følgende formulering (de foreslåede ændringer er markeret med kursiv):

"§ 16, stk. 1.

En kommune kan meddele garanti for lån, der optages af et vandselskab til finansiering af *hovedaktiviteter omfattet af*, i det omfang lånet kan indregnes i vandprisen *fastsat af det pågældende selskab* (ifølge side 5) / *vandprisen i det pågældende selskab* (ifølge side 96)".

Som det er tilfældet i anden sektorlovgivning og for at sikre vandselskaber adgang til billigst mulig finansiering, foreslås det, at der i § 16 stk. 3 tilføjes følgende efter sidste sætning:

"Vandselskaber kan på baggrund af kommunal garantistillelse, jf. stk. 1, optage lån hos og indgå leasingaftaler med KommuneKredit".

KommuneKredit har herudover ikke yderligere bemærkninger til udkastet.

Venlig hilsen

Helene Møllmann
Chefjurist / Chief Legal Counsel
Juridisk Afdeling & Compliance / Legal Department & Compliance

Phone: +45 3369 7690
Fax: +45 3311 1517
E-mail: hmo@kommunekredit.dk
Group e-mail: legalmail@kommunekredit.dk

KommuneKredit
Kultorvet 16
1175 Copenhagen K
Denmark

Phone: +45
3311 1512
Fax: +45
3391 1521

www: web.kommunekredit.dk
e-mail: kk@kommunekredit.dk

CVR-no.: 2212 8612
EAN-no.: 5790001265762

Torben Juhl Andersen

Fra: Maria Folker-Schiller
Sendt: 9. oktober 2015 08:53
Til: Torben Juhl Andersen
Emne: Høringssvar til journalisering

Kære Torben

Hermed det sidste høringssvar til journalisering.

Mvh.
Maria

Fra: Karen Jakobsen [<mailto:kaja@provas.dk>]
Sendt: 5. oktober 2015 14:42
Til: NST - Naturstyrelsens hovedpostkasse
Cc: Maria Folker-Schiller
Emne: Ændringsforslag til vandsektorloven - forsyningspligt

Hej Maria !

Mit spørgsmål til udkast til forslag til ændring af vandsektorloven er:

Kan myndigheden i henhold til vandselskabets forsyningspligt med hensyn til spildevand bestemme om eksisterende fælleskloakerede oplande skal separatkloakeres ?

Når myndigheden stiller krav til udledninger, er det jo med baggrund i vandområdets tilstand (om miljømålet er opfyldt ?). Og det er os, der vælger løsningen til opfyldelse af krav. Så den vej kan ikke bruges. (Og omvendt skal vi have aftalt med myndigheden, hvis vi ønsker at ændre eksisterende fælleskloakeret opland til separatkloakeret, så de er indforstået at sende MBL § 30-påbud ud til de berørte lodsejere).

Med venlig hilsen
Karen Jakobsen
Planlægningsingeniør

Fjordagervej 32 - 6100 Haderslev
Direkte telefon: +45 7664 8637
kaja@provas.dk
www.provas.dk

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K

Sendt til: ens@ens.dk, jm@jm.dk

16. september 2015

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-mail
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2015-112-0452
Sagsbehandler
Bjarke Asger Bro
Direkte 3319 3217

Vedrørende høring over udkast til forslag til lov om ændringer af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, lov om vandforsyning m.v., lov om betalingsregler for spildevandsforsyningselskaber m.v. og forskellige andre love.

Ved e-mail af 4. september 2015 har Energistyrelsen anmodet om Datatilsynets eventuelle bemærkninger til ovennævnte udkast til lovforslag. Udkastet giver ikke umiddelbart Datatilsynet anledning til at komme med bemærkninger.

Det bemærkes for en god ordens skyld, at det følger af persondatalovens § 57, at der ved udarbejdelse af bekendtgørelser, cirkulærer eller lignende generelle retsfor skrifter, der har betydning for beskyttelse af privatlivet i forbindelse med behandling af personoplysninger, skal indhentes en udtalelse fra Datatilsynet.

Kopi af dette brev er sendt til Justitsministeriets Lovafdeling til orientering.

Med venlig hilsen

Bjarke Asger Bro

Energistyrelsen

ens@ens.dk

Dato: 22.09.2015
Sagsnr.: 2015-024592
Dok. nr.:
Direkte telefon:
Initialer:

Mandag fredag kl. 8-15
Torsdag kl. 8-17

Aalborg Forsyning
Stigsborg Brygge 5
Postboks 169
9400 Nørresundby
Tlf. 9931 9400
forsyning@aalborg.dk
www.aalborgforsyning.dk

Aalborg Forsyning, Vand A/S og Aalborg Forsyning, Kloak A/S - Bemærkninger - Udkast til lovforslag om ændring af vandsektorlovgivningen

1. Indledning

Energistyrelsen har – under journalnr. 65-651-6506 – den 4. september 2015 sendt udkast til lovforslag om ændring af vandsektorlovgivningen.

Lovforslaget udmønter det politiske forlig af 29. april 2015 om en ny og forbedret regulering af vandsektoren.

2. Bemærkninger – generelt

Aalborg Forsyning, Vand A/S og Aalborg Forsyning, Kloak A/S har gennemgået udkastet til lovforslaget og har nedenstående bemærkninger – emneopdelt stort set svarende til udkastets almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det er noteret, at der flere steder i udkastet til lovforslaget gives ministeren en ret bred bemyndigelse til at udstede uddybende regler. Set fra en retssikkerhedsmæssig synsvinkel er dette bekymrende, og det vil derfor være særdeles vigtigt, at ministeren – efter udmelding fra parterne i forårets forligsaftale – herved udelukkende, snævert og tro følger lovforslagets almindelige og konkrete bemærkninger.

Nedenstående bemærkninger er enslydende sendt samtidigt til Energistyrelsen og DANVA.

2.1. Baggrund og økonomisk regulering af vandsektoren

Generelle bemærkninger - ad generelle bemærkninger pkt. 3.1.1. Økonomisk regulering af vandsektoren

Ifølge lovforslaget skal der indhentes effektiviseringer på min. 1,3 mia. kr. i perioden 2014-2020. Det bør klart og utvetydigt fremgå af bemærkningerne, hvor stor en del af dette beløb, der allerede er realiseret som følge af effektiviseringer af selskaberne efter

den hidtidige vandsektorlov – til og med 2016 – og hvor stort beløbet er for den resterende periode 2017-2020.

Det er positivt, at selskaberne fremover får udmeldt flerårige indtægtsrammer med deraf bedre mulighed for at sikre en stabil takstudvikling.

Det er derimod foruroligende, at lovforslaget og bemærkningerne hertil, når det gælder beregningen af de individuelle effektiviseringskrav, er holdt i så generelle vendinger, at det er helt umuligt for selskaberne at vurdere, hvad den nye regulering vil betyde for selskabernes fremtidige indtægtsrammer.

Ad generelle bemærkninger 3.1.1.2. – foreslået ordninger, 4. afsnit (side 23)
Ifølge lovbemærkningerne varsles endnu en tilpasning ("luftregulering") af selskabernes indtægtsrammer. Dette vil "straffe" de selskaber, som har effektiviseret mere end det, der var påkrævet, og det vil ikke fremadrettet animere til øget effektivisering.

Ad generelle bemærkninger 3.1.1.2. – foreslået ordninger, 7. afsnit (side 24)
Tillæg til prisloftet for miljø- og servicemål har hidtil været undtaget fra effektivisering. Dette gøres der op med i lovforslaget.

Det er hertil ønsket, at vandselskabernes bidrag til vandsamarbejder fortsat undtages for effektivisering, da vandselskaberne ikke selv har mulighed for at effektivisere på bidraget. Som eksempel kan nævnes, at Aalborg Forsyning, Vand A/S årligt indbetaler ca. 9 mio. kr. til Vandsamarbejde Aalborg. Størstedelen af beløbet medgår til betaling af fuld erstatning til lodsejere for værdiforringelse ved tinglysning af dyrkningsdeklarationer. Det er selvsagt ikke muligt at effektivisere på sådanne beløb. Se tillige yderligere betragtninger herom senere i dette dokument.

Ad generelle bemærkninger 3.1.1.3. – foreslået ordninger, 3. afsnit (side 25)
Det fremgår af forårets forligsaftale om vandsektoren, at der skal kunne stilles supplerende individuelle effektiviseringskrav på maksimalt 2 % til vandselskaber, der er ineffektive. Det bør præciseres i bemærkningerne til lovforslaget, hvad der forstås ved ineffektive selskaber, ligesom der i 3. afsnit ikke bør stå, at effektiviseringskravet skal være "f.eks. op til 2 %", men at det "maksimalt skal være 2 %".

Ad generelle bemærkninger 3.1.1.3. – foreslået ordninger, 4. afsnit (side 25)
Der er anført, at årene fra 2013-2016 skal danne grundlag for indtægtsrammen for 2017. Hvordan skal regnskab 2016 indgå, når indtægtsrammen for 2017 fra Forsyningssekretariatet alt andet lige bliver udmeldt til selskaberne i efteråret 2016?

Ad generelle bemærkninger 3.1.1.3. – foreslået ordninger, 5. afsnit (side 25)
Det anbefales, at det nævnes eksplicit, at der i TOTEX-modellen tages højde for, at nogle anlægsomkostninger er udført på foranledning af 3. mand - eksempelvis Vejdirektoratet, regionen, kommunen m.fl. Med andre ord der skal tages højde for, at der ikke skal effektiviseres på anlægsomkostninger udløst af det ulovbestemte eller det lovbestemte gæsteprincip.

I forlængelse af det foreslåede nye udgangspunkt af faktiske omkostninger for 2013-2016 må nødvendigvis spørges om, hvordan man skal tackle den tidligere historiske over- eller underdækning, der opstod i forbindelse med det nuværende udgangspunkt for 2003-2005?

Til vandsektorlovforslagets stk. 3 og 4 til nr. 18 på side 64 tillader vi at spørge, hvorfor "afgift på ledningsført vand" anses som en 1:1 omkostning, når det er en omkostning for vandselskabet, der kan sidestilles med opkrævning af den statslige moms? Det anbefales derimod, at spildevandsafgiften og andre statslige afgifter positivt nævnes.

2.2. Performance benchmarking

Det anbefales, at performance benchmarking i første omgang sker ud fra eksisterende data, og såfremt/når yderligere data ønskes inddraget i benchmarkingen, at der gives den fornødne tid at få disse opsamlet. Der bør være fokus på, at sammenligne mål og ikke midler.

2.3. Teknologiuudvikling m.v.

Det er positivt, at lovudkastet forenkler muligheden for udnyttelse af ressourcer og energi i spildevandet, hvor det fremover vil blive en del af hovedaktiviteten for vandselskabet. Det bør i lovforslagets bemærkninger og senere bekendtgørelse præciseres, at såfremt et vandselskab har udført tilknyttet aktivitet, som nu i henhold til lovforslaget er en del af hovedaktiviteten og dermed skal indgå i indtægtsrammen, skal indtægtsrammen "løftes" med disse omkostninger. Det vil sige, at produktion af biogas, el, varme, ressourcer/nyttige restprodukter etc. skal indeholdes i indtægtsrammen.

Det er ligeledes positivt, at den teknologiske udvikling er en naturlig del af den daglige drift, optimering og fornyelse af vandselskabernes aktiviteter på ledningsnet og anlæg – ligesom vandselskaberne kan deltage i udviklingsprojekter. Det enkelte vandselskab kan vælge at deltage i en ny fond til udvikling og demonstration af ny vandteknologi. Lovforslaget lægger op til, at udgiften til deltagelse i fonden vil indgå i benchmarkingen, hvilket kan være u hensigtsmæssigt. Det skal her desuden bemærkes, at selvom vandselskabet betaler til fonden, er det ikke sikkert, at denne får andel i puljen til de ansøgte projekter.

Det anbefales ligeledes, at fremtidige udviklingsaktiviteter herunder samarbejdet med universiteterne – her kan nævnes både den nye fond samt vandselskabernes egen udviklingsaktiviteter – ikke udsættes for effektivisering og tillægges indtægtsrammen som en 1:1-omkostning, med udgangspunkt i, at branchen via teknologiuudvikling kan opretholde det forventede investeringsniveau uagtet effektiviseringskravene.

2.4. Forsyningssekretariatet

Ingen bemærkninger.

2.5. Tvistløsninger, klager m.v.

Tvistløsninger

Det må være en helt klar forudsætning for opnåelse af respekt for afgørelser i klagesager, at det påtænkte tvistløsningsorgan tilføres speciel ekspertise fra vand- og spildevandsbrancherne.

Klage over afslag på aktindsigt

Det kan med tilfredshed konstateres, at bestemmelsen i vandsektorlovens § 14, stk. 1 om henvisning til offentlighedsloven (lov nr. 606 af 12. juni 2013 med senere ændringer) ajourføres, således at offentlighedsloven – bortset fra dennes §§ 11, 12, 15, 16 og 17 – også entydigt gælder for de vandselskaber, der er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, litra 1.

Som følge heraf forudsættes vandsektorlovens § 26, stk. 3 også ændret, således at det fremstår klart, at også offentlighedslovens § 37 – hvorefter klage over afslag på aktindsigt følger klageadgangen for selve den sag, hvori der begæres aktindsigt – finder anvendelse.

I den sammenhæng skal det erindres, at en stor del af klagerne over afslag på aktindsigt vedrører udbudssager, hvor der er klageadgang til Klagenævnet for Udbud. For dette områdes sager vil det retssikkerhedsmæssigt være betænkeligt at lade klager vedrørende vandsektorselskaber behandle af andre end de, der faglig set er klageorgan, og dermed gøre forskel i forhold til andre udbydere.

2.6. Vandforsyningsloven

Se neden for i punkterne 2.10, 2.12 og 2.14.

2.7. Miljøbeskyttelsesloven

I henhold til miljøbeskyttelseslovens § 32b skal kommunen og spildevandsselskabet en gang årligt drøfte forsyningsforhold mht. omfang og tidsfrist, og kommunen kan give påbud om at spildevandsselskabet skal kloakere et område.

Herved forudsættes kommunen i vidt omfang at skulle tage hensyn til spildevandsselskabets øvrige aktiviteter, herunder forpligtigelser til overholdelse af anden lovgivning så som vandplaner, prislofter m.v. Endvidere forudsætter spildevandsselskabet ligeledes, at kommunen overholder dens forpligtigelse som opfølgning på separatkloakering hos grundejerne.

Der er forsyningspligt for alle områder indenfor spildevandsplanens oplandsgrænse. Dermed skal spildevandsselskabet og spildevandsplanmyndigheden have en overordnet aftale om, at grønne områder, fodboldbaner, søer mv. skal udtages af spildevandsplanen. I modsat fald kan spildevandsselskabet få svært ved at overholde forsyningspligten.

For så vidt angår § 32b omhandlende forsyningspligten, skal vi påpege det urimelige i forsyningspligten ved fortætninger i midtbyen, hvor byggemodneren får gevinsten til opførelse af nye boliger i baghaven, mens selskabet får udgiften til at sænke ledningsanlægget eller alternativt etablere en pumpestation.

2.8. Betalingsloven

Som et mindre hjørne af revisionen af betalingsloven skal peges på det meget ønskværdige i, at denne lovs § 2a – om en kommunes betaling af vejbidrag til spildevandsselskabet – revideres, således at der indføres et beregningsprincip, som er gennemsigtigt og retvisende, og derved hverken belaster eller begunstiger spildevandsselskabets øvrige kunder. Samt at det klart fremgår, at den konkrete fastsættelse er placeret ved spildevandsselskabet med legalitetsgodkendelse placeret ved kommunen. Endvidere bør det overvejes at have ens beregningsprincipper for kommune- og statsveje.

2.9. Stoploven

Der er så absolut behov for, at de særdeles knudrede og ofte svært gennemskuelige regler – om modregning i kommunernes bloktilskud ved modtagelse af vederlag eller andre værdier fra et vandselskab, som kommunen ejer – gøres klarere samt nemmere at gennemskue og dermed at efterleve.

Det kan derfor bifaldes, at der i det mindste rettes op herpå ved klarere regler for, hvornår og hvordan selskabsmæssige omstruktureringer ikke medfører modregning i kommunernes bloktilskud.

2.10. Myndighed og drift – vand

Jfr. bemærkningerne til vandforsyningsloven ændrede § 53 stk. 1 og § 55 stk. 2 giver det god mening i forhold til store vandselskaber, der forsyner i flere kommuner, at takster og regulativer skal godkendes i de kommuner, hvor vandet forbruges.

Reglerne kommer samtidig til at omfatte de små vandforsyninger, nogle i størrelsesordenen 10-20 forbrugere, der forsyner på tværs af kommunegrænsen, at takster og regulativer for vandværkerne skal godkendes i 2 kommuner, eller der skal indgås aftaler mellem kommunerne.

2.11. Myndighed og drift – spildevand

Det ønskes tydeliggjort, at vedligeholdelse og fornyelse af det eksisterende kloaksystem, herunder ændring af afledningsstruktur, anses for at være en driftsopgave, og dermed en opgave, spildevandsselskabet fremover varetager alene.

Det bifaldes, at kommunen og vandselskaberne mødes årligt for at drøfte forsyningsforhold og behov for udbygning. Det angives i den forbindelse, at der ikke fastsættes særlige formkrav til dette møde.

Det anbefales, at der stilles mere specifikke krav til disse møder, så de indeholder en gensidig information om det forgangne års gennemførte aktiviteter og det kommende års forventede aktiviteter med tilhørende økonomiske konsekvenser. Da vandselskaberne er underlagt et effektivitetskrav, er det vigtigt at få den rette balance mellem forsyning og økonomi klarlagt allerede i forberedelsesfasen. Derfor bør kommunen og kommunalbestyrelsen gives indsigt i, hvilke økonomiske konsekvenser de foreslåede udbygninger og ændrede forsyningsforhold indebærer for vandselskaberne.

Ved ansøgninger fra vandselskaber til kommuner om tilladelser til udledninger af overfladevand, vil der kunne opnås lettelser i både den kommunale og vandselskabets administration ved en mere systematisk tilgang. Der opleves i dag store forskelle henover landet, og oplevelsen hos vandselskaberne er, at der er en stor forskellighed i sagsbehandlingerne i kommunernes miljøafdelinger. Der er tale om regnvandsudledninger uden spildevand, og ved en ensartet behandling vil der kunne skabes mere sammenlignelige vilkår. Løsningen kunne f.eks. være, at der blev opstillet et regelsæt, der så kunne anvendes som udgangspunkt for en konkret vurdering på baggrund af den konkrete ansøgning og recipient følsomhed. På denne måde kunne både miljøbeskyttelsesloven og vandselskabernes investeringer kunne tilgodeses, og der ville blive administrative lettelser og mere sammenlignelige forhold i vandselskaberne.

2.12. Forsyningsikkerhed og -pligt – vand

Det kan konstateres, at kommunerne som myndighed får mulighed for at pålægge vandforsyninger forsyningspligt til andre områder, og mulighed for i en periode at blive fritaget for organiseringskrav, jfr. bemærkningerne til vandsektorlovens ændrede § 15 stk. 2 og Vandforsyningsloven § 45 stk. 2.

Det er positivt, at kommunerne får mulighed for at løse problemerne, når de frivillige bestyrelser i de private almene vandværker ikke længere kan eller vil drive vandværk, dels via Ministerens mulighed for at fritage fra kravet om organisering, dels via kommunalbestyrelsens mulighed for at pålægge en almen vandforsyning forsyningspligt til andre områder.

Der er dermed givet vandværksbestyrelserne en bedre mulighed for at "aflevere nøglerne".

Men den gode løsning er dermed ikke nødvendigvis fundet på alle problemerne. Kommunerne har ikke længere kompetencer til at drive vandforsyninger, og det er svært at forestille sig, at den kommunale myndigheds sagsbehandler stiller op ved et brud på en vandledning uden for kommunens åbningstid. Det vil derfor være nødvendigt, at opgaven, indtil der er fundet en permanent løsning, udføres enten af et andet vandværk,

eller et firma, der udfører denne opgave. Det må forudsættes, at udgifterne til dette afholdes af forbrugerne ved det pågældende vandværk. Der vil i denne forbindelse være behov for en forventningsafstemning, så dette ikke bliver uforholdsvis dyrt for forbrugerne.

Eksempelvis - hvis vi tager udgangspunkt i en lille vandforsyning med 40 forbrugere, der ikke længere kan finde nogen, der vil sidde i bestyrelsen. Nærmeste vandforsyning har 12 forbrugere. Der ligger ikke en større vandforsyning i nærheden, hvor der er mulighed for at lægge en ledning til forsyning af 40 forbrugere. Er løsningen da at pålægge den lille vandforsyning med 12 forbrugere, at forsyne den anden vandforsynings 40 forbrugere? Eller er løsningen at pålægge et større vandselskab, der er omfattet af vandsektorlovens bestemmelser, og som ikke kan forsyne vandværket via sine eksisterende anlæg, fordi afstanden er for stor, at forsyne de 40 forbrugere? Vandselskabet har ingen interesse i at drive et lille anlæg. Når Vandselskabet driver anlægget, skal der betales lønninger og kørsel. Ligesom det lille anlæg bliver omfattet af vandsektorloven og dermed et effektiviseringskrav.

Så blandt de mange spørgsmål, der rejser sig på dette område, er bl.a., om der er grænser for, hvornår et vandværk kan "aflevere nøglerne"? Og skal forbrugerne kunne tåle alternative løsninger, som for eksempel vand fra tankvogne, og at der ikke kan forventes normal vandforsyning straks?

2.13. Forsyningssikkerhed og -pligt – spildevand

Det konstateres, at forsyningspligten bibeholdes uændret, gældende for såvel eksisterende som planlagte forsyningsområder. Det konstateres ligeledes, at spildevandsselskabet skal følge spildevandsplanen, når selskabet anlægger ledningsnet.

Det ønskes præciseret, at dette kun gælder forsyningspligten, og således ikke kan anvendes af kommunen til at pålægge spildevandsselskabet at ændre aflednings- eller kloakeringsstruktur i eksisterende områder, herunder gennemføre separatkloakering af eksisterende fælleskloakerede områder. Det vil ikke harmonere med intentionerne omkring spildevandsplanens opdeling i en kommunal myndighedsdel og en driftsdel, der varetages af spildevandsselskabet.

Ved ændringer fra fælleskloak til separate kloaksystemer skal der gennemføres spildevandsplanændringer med henblik på, at myndigheden kan meddele et påbud til grundejerne om at ændre kloaksystemerne på deres ejendom.

En præcisering af forløbet efter påbuddet, til at resten af arbejdet med at sikre ændringernes gennemførelse er udført, vil være kærkommen. Der efterspørges således udvidede muligheder for, uden foranliggende påbudsskrivelse fra myndigheden, at hele separatkloakeringsprocessen betragtes som et driftsarbejde og udføres af spildevandsselskabet, således at myndigheden først inddrages i de få tilfælde, hvor grundejeren ikke følger spildevandsselskabets anvisninger.

Lignende procedure kan tænkes til håndtering af uvedkommende vand fra private stikledninger.

2.14. Vandsamarbejder

Det kan konstateres, at miljø- og servicemål erstattes af nye tillæg til mål, og omfattes af effektiviseringskrav, jfr. bemærkningerne til vandsektorlovens ændrede § 8.

De nuværende miljø- og servicemål erstattes herefter af regler om tillæg til væsentlige omkostninger til tiltag, der gennemfører statsligt eller kommunalt fastsatte eller godkendte mål. Det fremgår, at det er hensigten, at tillæggene skal være omfattet af effektiviseringskrav.

Det er svært at forestille sig, at et mål for grundvandsbeskyttelse, hvor vandsamarbejder eller vandselskaber skal betale kompensation til lodsejere for dyrkningsaftaler, skal kunne effektiviseres. Her er det kompensationen, der er den suverænt største udgift, og den kan ikke nedsættes med baggrund i et effektiviseringskrav.

Endvidere foreslås, at disse tillæg også skal kunne omfatte mål om udbygning af vandforsyningen i det åbne land. Der findes fortsat mange enkeltindvindere med dårlig vandkvalitet, som med fordel for alle parter ville kunne tilsluttes almene vandforsyninger. I Aalborg Kommune har vi forsøgt at løse dette via et samarbejde mellem vandværkerne om vandforsyning i det åbne land, hvor nye ledninger finansieres via et m³ baseret bidrag fra de almene vandværker og en fast tilslutningsafgift. Dette samarbejde er ikke blevet godkendt af Forsyningssekretariatet som et servicemål, samtidig med at vi oplever et stigende behov, hvilket sætter samarbejdets økonomi under pres. Det giver heller ikke mening, at et sådant mål skal være omfattet af effektiviseringskrav.

2.15. Passagebidrag

Ingen bemærkninger.

Venlig hilsen

Klaus Kolind-Hansen
Direktør
Aalborg Forsyning, Vand A/S

Bo Laden
Direktør
Aalborg Forsyning, Kloak A/S

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K.

DHI

Agem Alle 5
2970 Hørsholm
Denmark

0045 4516 9200 Telephone
0045 4516 9292 Telefax

www.dhigroup.com

Ref.	Init.	Date.
	JAR/hab	29.09.2015

Journalnummer 65-651-6506 – Høring af udkast til forslag til lov om ændring af lov om vandsektorens organisering og tilhørende love

DHI takker for muligheden for at afgive svar i forbindelse med ovennævnte høring.

DHI støtter, at de hidtidige OPEX baserede prislofter foreslås erstattet af en regulering baseret på indtægtsrammer på basis af totaløkonomisk benchmarking (CAPEX plus OPEX) – det er et vigtigt og godt skridt for at opnå de ønskede effektiviseringer i sektoren. Det forekommer rigtigt, at dette ikke skal ske for alle selskaber – store som små. Om debiteret vandmængde på 800.000 m³ om året er den rigtige skillelinje, har DHI ikke en fast mening om (Lov om vandsektorens organisering, §4).

DHI finder det meget vigtigt, at den driftsmæssige know-how og ekspertise, som ligger i den danske forsyningssektor og dermed er omfattet af dens hovedvirksomhed, let og smidigt kan komme i spil i samarbejde med danske videninstitutioner, rådgivere og teknologileverandører både i forbindelse med teknologiudvikling og på eksportmarkeder. DHI er af den opfattelse, at forsyningssekskabernes indtægter i den forbindelse ikke bør indgå i indtægtsrammerne for hovedvirksomhed eller være begrænset af den fastsatte grænse for "tilknyttet virksomhed" (Lov om vandsektorens organisering, §18).

Løbende effektivisering af forsyningsvirksomheden – også ud over det formodede effektiviseringspotentiale – forudsætter naturligvis, at forsyningssekskaberne kan forestå og gennemføre teknologiudvikling og Innovationsaktiviteter som en integreret del af deres hovedvirksomhed. DHI støtter derfor, at der åbnes mulighed for at oprette en af forsyningssekskaberne drevet teknologiudviklingsfond inden for fondslovens almindelige rammer (Lov om vandforsyning, §52 stk. 13, og Lov om betalingsregler for spildevandsforsyninger, §1 stk. 4, 2. pkt.). At selskaberne får mulighed for at driftsfinansiere indbetaling til en sådan fond via vandprisen betyder, at indbetalinger/udgifter vil være omfattet af den totaløkonomiske benchmarking og de deraf afledte indtægtsrammer og effektiviseringskrav. Det er imidlertid ikke klart, hvorvidt teknologiudvikling kun kan foregå og finansieres i regi af en sådan teknologiudviklingsfond. DHI er af den opfattelse, at selskaberne individuelt naturligvis også skal kunne igangsætte teknologiudviklingsaktiviteter på de samme vilkår, som gælder for indbetaling til en sådan fælles fond for sektoren.

Med venlig hilsen

DHI

Jørn Rasmussen
Vice President, Industry

Sendt til ens@ens.dk

Høringsvar – Energistyrelsens j.nr. 65-651-6506.

Under henvisning til Energistyrelsens brev af 4. september 2015 fremsender Aarhus Vand A/S, VandCenter Syd A/S, BIOFOS A/S og HOFOR A/S ("3VAND") hermed bemærkninger til udkast til lovforslag om ændring af vandsektorloven, vandforsyningsloven, betalingsloven og forskellige andre love.

De overordnede budskaber fra 3VAND er følgende:

- Vand- og spildevandsselskabernes (herefter "vandselskaberne") muligheder for at understøtte **teknologiudvikling og eksport** skal forbedres, såfremt vandselskaberne i årene fremover skal kunne understøtte en samlet forøget dansk indsats på dette område.
- Vandselskaberne skal - udover at drive anlæg, der etableres som led i medfinansieringsprojekter - også kunne være **projektejer på medfinansieringsprojekter**.
- Det er ikke tilstrækkeligt at fjerne egentlige hindringer for konsolidering. Lovgivningen skal også skabe **incitament til konsolidering**.
- Omkostninger til **salg af biogas** bør nævnes i lovteksten, som en hovedaktivitet på lige fod med el og varme.

I det følgende uddybes 3VANDs overordnede budskaber, ligesom en række øvrige væsentlige forhold beskrives, herunder mål fastsat af stat eller kommune, udlejning af overkapacitet i ledningsnettet og påbud om vandsamarbejder.

TEKNOLOGIUDVIKLING OG EKSPORT AF VANDTEKNOLOGI

Selve aktiviteten

Det fremgår af lovforslaget, at vandsektorlovens formålsbestemmelse ændres således, at loven fremover også skal understøtte teknologiudvikling og eksport af vandteknologi. Det fremgår imidlertid ikke nærmere af lovforslaget, hvordan vand- og spildevandsselskaberne kan understøtte teknologiudvikling og eksport af vandteknologi.

Mange danske virksomheder efterspørger udlån af vandselskabernes nøglemedarbejdere med henblik på at fremme eksporten af virksomhedernes produkter, herunder til undervisning, markedsføring og demonstration af produkter i udlandet mv.

Hvis forligskredsens målsætning om, at vandselskaberne skal understøtte teknologiudvikling og danske virksomheders eksport af vandteknologi, skal opfyldes, er det afgørende, at rammerne for aktiviteten er tilstrækkelig fleksible til at imødekomme virksomhedernes ønsker, herunder at det udtrykkeligt fremgår af lovgivningen, at vandselskaberne kan varetage teknologiudvikling og eksportunderstøttende aktiviteter, og at disse aktiviteter ikke er omfattet af kommunalfuldmagten.

Over- eller underskud skal indregnes i indtægtsrammen

Det fremgår af forligsteksten, at vandselskabernes understøttelse af virksomheders eksport skal udøves som en tilknyttet aktivitet på markedsvilkår.

Det indebærer, at aktiviteten både kan medføre et underskud og et overskud alt afhængigt af markedet.

Vandselskabernes indtægter fra aktiviteten bør indgå i den samlede omsætning og dermed bidrage til at reducere taksterne eller på anden måde geninvesteres i sektoren, herunder til teknologiudvikling, konsolidering og eksportunderstøttende aktiviteter.

På tilsvarende vis bør det sikres, at udgifter forbundet med aktiviteten kan tillægges indtægtsrammen på samme måde som omkostninger til mål fastsat af stat eller kommune.

Indskudskapital skal kunne indregnes i indtægtsrammen

Såfremt vandselskabernes omsætning fra tilknyttede aktiviteter overstiger 2 mio. kr. skal aktiviteterne udskilles i et selvstændigt selskab ("TA-selskab") med begrænset ansvar (A/S eller ApS). Det forudsætter tilstrækkelig indskudskapital til at sikre en hensigtsmæssig opstart og drift af TA-selskabet.

I dag kan et sådan kapitalindskud ikke indregnes i vandselskabernes prislofter, hvilket udgør en hindring for at udnytte vandselskabernes viden og kompetencer til at understøtte virksomheders eksport af vandteknologi.

Det bør derfor fremgå af lovforslaget, at kapitalindskud i et TA-selskab i tilstrækkeligt omfang kan indregnes i vandselskabets indtægtsramme.

Kravet om ekstern majoritet bør afskaffes

I dag skal majoriteten (60 procent) af et TA-selskab, der har en omsætning over grænserne i TA-bekendtgørelsen, ejes af en aktør, der hverken direkte eller indirekte ejer andele i et vandselskab.

Den nuværende model har imidlertid vist sig ikke at være tilstrækkelig fleksibel til at sikre en større udbredelse i vandsektoren af selskaber, der udbyder eksportunderstøttende aktiviteter. Den nuværende model giver anledning til bekymring om, hvorvidt vandselskaberne har tilstrækkelig indflydelse på opgaverne i TA-selskabet.

Majoritetskravet bør derfor ophæves.

Såfremt Energistyrelsen fastholder majoritetskravet, bør kravet præciseres sådan, at flere vandselskaber hver kan eje op til 40 procent af TA-selskabet. To vandselskaber vil således kunne eje op til 80 procent af TA-selskabet. De resterende 20 procent ejes af en eller flere andre aktører.

MEDFINANSIERINGSPROJEKTER

Indtægtsrammen skal øges

Det fremgår af lovforslaget, at selskabernes eventuelle drift af anlæg, der etableres som led i et medfinansieringsprojekt, fremover vil være en del af selskabernes hovedaktivitet.

Dette er et kærkomment initiativ, der kan bidrage til at sikre anlæggenes hydrauliske funktion. Initiativet bør dog understøttes således, at spildevandsselskabets øgede driftsomkostninger herved resulterer i en tilsvarende forøgelse af indtægtsrammen.

En omvendt medfinansieringsmodel

Mange vandselskaber vælger at udbygge ledningsnettet under overfladen samtidig med gennemførelsen af et medfinansieringsprojekt for at undgå, at vandselskabet efterfølgende skal grave samme sted, hvor medfinansieringsanlægget er etableret. På den måde mindskes anlægsomkostningerne og de gener, som dobbelt gravearbejde har for borgerne.

Som det i praksis fungerer, er kommuner og vandselskaber nødsaget til at gennemføre et udbud hver – et udbud for kommunens medfinansieringsprojekt på overfladen og et udbud for vandselskabets arbejde under overfladen. Der er ingen garanti for, at det er samme rådgiver eller entreprenør, der får begge opgaver.

Det betyder, at flere rådgivere og entreprenører skal arbejde "oven i hinanden". Det betyder også, at projekterne herved går glip af de synergieffekter og innovative og helhedsorienterede løsninger, der kan opnås ved at gennemføre projekterne samlet med én projektejer og én rådgiver.

Anlæg, der etableres som led i medfinansieringsprojekter, ligner i det væsentligste traditionelle spildevandsløsninger. Det er vandselskaberne, der har den fornødne tekniske viden om, hvor og hvordan anlæggene bør udformes for at sikre en god hydraulisk funktion og integration med vandselskabernes egne systemer. Det er derfor også vandselskaberne, der er bedst egnede til at være projektere på medfinansieringsprojekter og efterfølgende eje og drive anlæggene.

Hertil kommer, at kommuner og vandselskaber, som lovgivningen er i dag, er nødsaget til at opbygge parallelle kompetencer inden for projektering og drift af sådanne anlæg. Det stemmer ikke overens med det samfundsøkonomiske hensyn, som vandsektorloven oprindeligt er tiltænkt at varetage.

Det er en væsentlig forudsætning for at sikre en optimal udnyttelse og styring af eksisterende vandveje på overfladen, at vandselskaberne kan projektere, etablere og eje anlæg, der etableres som led i medfinansieringsprojekter, som en del af vandselskabernes hovedaktivitet. Den kommunale eller private part i projektet kan medfinansiere tiltag, der tilgodeser miljømæssige, trafikale eller rekreative hensyn.

Benchmarking

For at sikre, at vandselskabernes sammenlignes på et ensartet grundlag, bør vandselskabernes omkostninger forbundet med medfinansieringsprojekter ikke indgå i benchmarkingen.

KONSOLIDERING

Lovforslaget indeholder en række gode initiativer til at understøtte yderligere konsolidering i sektoren. Der er imidlertid behov for at fjerne yderligere hindringer og til at skabe incitament til konsolidering.

Fusionsbegrebet skal udvides

Siden vandsektorlovens ikrafttræden er en række vandselskaber fusioneret. Dette er flere steder sket ved at etablere en fælles holdingstruktur.

I konkurrenceretlig henseende er stiftelsen af en sådan holdingstruktur at betragte som en fusion, der udløser anmeldelsespligt og fusionsgebyr. Sektorlovgivningens fusionsbegreb er derimod mere snævert.

Sektorlovgivningens fusionsbegreb bør derfor udvides til også at omfatte sådanne holdingstrukturer og dermed i overensstemmelse med det konkurrenceretlige fusionsbegreb.

Nyt beregningsgrundlag eller tillæg for fusionsgebyr

En række kommuner har allerede etableret fælles vand- og spildevandskoncerner med det formål at opnå en mere effektiv administration og drift af vandselskaberne.

Dette har i flere tilfælde udløst meget høje fusionsgebyrer. Baggrunden herfor er, at det ikke alene er de deltagende selskabers omsætning, der indgår i beregningen, men også en eventuel koncernomsætning. For kommunalt ejede vandselskaber betyder det, at ejerkommunerne i visse tilfælde indgår i beregningen.

Fusionsgebyret vil i disse tilfælde derfor være af en betragtelig størrelse og kan udgøre en egentlig showstopper for konsolidering.

Fusionsgebyret bør derfor beregnes på baggrund af et andet grundlag, fx de deltagende vandselskabers omsætning, eller udløse et tilsvarende tillæg til selskabernes indtægtsramme.

Værdiansættelse og fordeling af ejerandele bør ske ved aftale

Det fremgår at lovforslaget, at energi- forsynings- og klimaministeren bemyndiges til at fastsætte regler om værdiansættelsen af vandselskaber, der fusionerer.

Ved dannelsen af HOFOR blev de otte ejerkommuner enige om principperne for værdiansættelsen af vandselskaberne, som lå til grund for fastlæggelsen af kommunernes ejerandele. Kommunerne blev samtidig enige om, at disse principper også skal finde anvendelse, hvis yderligere kommuner måtte ønske at indtræde i HOFOR. Det fremgår af kommunernes ejeraftaler.

Det må lægges til grund, at den fordeling af ejerandele, som uafhængige parter kan opnå enighed om ved forhandling, afspejler selskabernes værdi. Ved at fastsætte regler om, hvordan en sådan værdiansættelse skal foregå, indskrænkes kommunernes aftalefrihed betydeligt. Dette kan udgøre en alvorlig hindring for yderligere konsolidering i sektoren.

Energi-, forsynings- og klimaministeren bør alene bemyndiges til at fastsætte regler om værdiansættelse af vandselskaberne, som kan fraviges ved aftale.

Såfremt ministeren bemyndiges til at fastsætte ufravigelige regler om værdiansættelse af vandselskaberne, bør disse regler ikke berøre aftaler om principper for værdiansættelse af selskaber og fordeling af ejerandele, der er indgået inden lovforslagets ikrafttræden.

Den gældende model for godkendelse af takster skal fastholdes

Det fremgår af lovforslaget, at vandselskaber i særlige tilfælde kan fastsætte taksterne forskelligt for forskellige geografiske områder. Formålet med bestemmelsen er at understøtte konsolidering i sektoren.

3VAND er enig i, at muligheden for at fastsætte differentierede takster kan have en positiv effekt på konsolidering i sektoren.

Det fremgår imidlertid også, at taksterne i så fald skal godkendes af kommunalbestyrelserne i samtlige kommuner, hvor vandselskabet leverer vand eller håndterer spildevand.

En sådan bestemmelse kan have den slageffekt, at det bliver særdeles vanskeligt at få vedtaget taksterne. Bestemmelsen vil i praksis betyde, at den enkelte kommunalbestyrelse får vetoret overfor de øvrige kommunalbestyrelser. At kommunalbestyrelserne kan aftale, at én kommunalbestyrelse godkender vandselskabets takster er ikke tilstrækkeligt til at hindre en eventuel konflikt i ejerkredsen.

3VAND anbefaler derfor, at den gældende model for godkendelse af takster fastholdes.

MÅL FASTSAT AF STAT OG KOMMUNE

Service mål fastsat inden lovforslagets ikrafttræden skal medføre tillæg

Det fremgår af lovforslaget, at det fremover alene er staten eller kommunen, der kan fastsætte mål for vandselskaberne. Vandselskabernes bestyrelser vil ikke som hidtil kunne fastsætte service mål for vandselskaberne.

HOFOR har netop påbegyndt et projekt til opfyldelsen af et service mål fastsat af HOFORs bestyrelse om at forsyne forbrugerne med "blødt" vand (altså med et meget lavt kalkindhold) til gavn for borgernes pengepung og miljøet.

Beslutningen om at forsyne forbrugerne med blødt vand er truffet af bestyrelsen, men gennemførelsen af et sådan projekt vil strække sig over 7-10 år, og forventes samlet at medføre øgede driftsomkostninger på ca. 70 mio. kr. Hvis HOFORs indtægtsramme ikke hæves tilsvarende, kan service målet ikke opfyldes.

Det er derfor vigtigt, at vandselskaberne også fremover kan opnå tillæg til indtægtsrammen for service mål, der er fastsat af vandselskabernes bestyrelser inden lovforslagets ikrafttræden.

Væsentlige omkostninger

Det fremgår også af lovforslaget, at vandselskaberne fremover kan opnå tillæg til indtægtsrammen for væsentlige omkostninger forbundet med at opfylde mål fastsat af stat eller kommune.

Vurderingen af, hvornår en omkostning er væsentlig, bør foretages ud fra de samlede omkostninger forbundet med at opfylde mål fastsat af stat eller kommune - og ikke omkostningerne forbundet med hvert mål isoleret set.

Endvidere bør vurderingen foretages over tid - og ikke for hvert år isoleret set. Et vandselskab kan opleve, at der år for år fastsættes nye mål. Hvert mål udgør ikke nødvendigvis en væsentlig omkostning, men over tid kan den samlede økonomiske belastning blive væsentlig, idet flere og flere mål tilføjes.

Mål skal ikke omfattes af effektiviseringskrav

Det fremgår af lovforslaget, at eventuelle tillæg for væsentlige omkostninger til opfyldelse af mål fastsat af stat eller kommune, fremover skal være omfattet af effektiviseringskrav.

Mål fastsat af stat eller kommune er ikke egnede til at være omfattet af effektiviseringskrav, idet vandselskaberne hverken har indflydelse på målet eller den økonomiske ramme for aktiviteterne til opfyldelse af målet. Vandselskabet havner således mellem to krav, der ikke nødvendigvis er forenelige.

Konsekvensen heraf er, at vandselskaberne skal finansiere aktiviteterne til opfyldelse af mål fastsat af stat eller kommune med midler tiltænkt andre formål, herunder den almindelige drift af vand- eller spildevandsforsyningen.

Nogle mål fastsat af stat eller kommune kan i sagens natur ikke effektiviseres. Det gælder fx vandselskabers køb af arealer i indvindingsoplandet med henblik på skovrejsning til grundvandsbeskyttelse. Vandselskabet køber arealet, men det er Naturstyrelsen, der administrerer ordningen. Det er ikke muligt at effektivisere arealets ejendomsværdi.

Ligeledes vil kompensationer til landmænd for miljøvenlig drift stige over tid, idet kompensationen afspejler værditabet på den enkelte ejendom som følge af, at der ikke kan anvendes pesticider (værditabet kobles op på ejendomsværdien).

Effektiviseringen vil således bestå i at indgå færre aftaler med landmænd om miljøvenlig drift og købe færre arealer til skovrejsning. Dette er ikke i overensstemmelse med vandsektorlovens formålsbestemmelse.

Tillæg for væsentlige omkostninger til mål fastsat af stat eller kommune bør således fortsat friholdes for effektiviseringskrav.

Hertil kommer, at vandselskaberne i mange andre kontekster mødes af krav, der også skal håndteres inden for indtægtsrammen. Det gælder fx vilkår i indvindingstilladelser om at overvåge naturområder og monitorere vandkvalitet, påbud om vandsamarbejder og boringsnære beskyttelsesområder. Sådanne krav har vandselskaberne ikke indflydelse på.

Endvidere bør omkostninger til opfyldelse af krav fastsat af stat eller kommune til grundvandsbeskyttelse, herunder også påbud om vandsamarbejder, friholdes for effektiviseringskrav.

Rammerne skal være fleksible

En række medfinansieringsprojekter i Københavns Kommune vil også håndtere tag- og overfladevand fra Frederiksberg Kommune. Derfor skal en del af HOFORs medfinansiering afholdes af Frederiksberg Kloak. Forsyningssekretariatet har i den forbindelse tilkendegivet, at Frederiksberg Kloak kan få tillæg til prisloftet for sådanne omkostninger som et miljømål (fremover "mål fastsat af stat eller kommune"), forudsat de øvrige betingelser herfor er opfyldt.

Det er afgørende, at lovgivningen bevarer denne fleksibilitet, og at sådanne omkostninger ikke udsættes for et effektiviseringskrav.

Benchmarking

Mål fastsat af stat eller kommune kan være af vidt forskellig karakter og omfang og være mere eller mindre omkostningstunge. Målene resulterer endvidere ikke i en øget netvolumen, men alene i øgede driftsomkostninger.

For at sikre, at vandselskaberne sammenlignes på et ensartet grundlag, bør vandselskabernes omkostninger forbundet med at opfylde målene ikke indgå benchmarkingen.

OVERGANG TIL NY ØKONOMISK REGULERING

Flerårig basisperiode for de nye indtægtsrammer

Det fremgår af lovforslaget, at de nye indtægtsrammer for 2017 skal tage udgangspunkt i vandselskabernes faktiske driftsomkostninger (FADO) i en periode på fire år (2013-2016).

3VAND er enig med Energistyrelsen i, at basisperioden for de nye indtægtsrammer bør være flerårige. Vandselskaberne bør endvidere have mulighed for at vælge at få fastsat én fælles indtægtsramme for vandselskabets vand- og spildevandsaktiviteter.

3VAND skal dog samtidig opfordre til, at Energistyrelsen tager højde for, at vandselskaber, der allerede i dag drives på et niveau, der ligger væsentligt under driftsomkostningerne i prisloftet (DOIPL), ikke "straffes" for at have gennemført effektiviseringer på forkant.

Hvis forligskredsens ønske om, at vandselskaberne skal kunne bidrage til teknologiudvikling og eksportunderstøttende aktiviteter, skal opfyldes, er det afgørende, at vandselskaberne bevarer rådigheden over en væsentlig del af denne effektiviseringsgevinst.

Det skal sikres, at driftsomkostningerne i de nye indtægtsrammer for 2017 ikke er lavere end vandselskabernes faktiske driftsomkostninger i 2016.

Tilpasning af driftsomkostninger bør indgå i effektiviseringspotentialet

Af Energistyrelsens brev af 4. september 2015 fremgår, at ovennævnte tilpasning af vandselskabernes driftsomkostninger i de nye indtægtsrammer ikke indgår i det forventede effektiviseringspotentiale på 1,3 mia. kr. Dette stiller HOFOR sig umiddelbart uforstående over for.

Efter det oplyste er opgørelsen af effektiviseringspotentialet på 1,3 mia. kr. baseret på vandselskabernes driftsomkostninger i prisloftet (DOiPL). I vandselskabernes nye indtægtsramme fjernes forskellen mellem selskabernes DOiPL og FADO, hvilket i sig selv udgør en effektivisering på ca. 800 mio. kr. Dette beløb bør derfor fratrækkes effektiviseringspotentialet. Det faktiske effektiviseringspotentiale efter fjernelse af forskellen mellem DOiPL og FADO er derfor betydeligt mindre end 1,3 mia. kr.

Tilpasningen af vandselskabernes driftsomkostninger i de nye indtægtsrammer til selskabernes gennemsnitlige faktiske driftsomkostninger i den nye basisperiode bør derfor indregnes (fratrækkes) i effektiviseringspotentialet.

Hvis denne tilpasning ikke medtages i effektiviseringspotentialet, betyder det, at vandselskaberne reelt bliver mødt af et effektiviseringskrav på over 2 mia. kr. i forhold til udgangspunktet i dag.

NYINVESTERINGER

Det er endnu ikke afklaret, hvordan TOTEX-reguleringen vil blive udmøntet i praksis.

3VAND skal i den forbindelse opfordre til, at reguleringen giver vandselskaberne mulighed for at gennemføre egentlige nyinvesteringer. Hvis ikke, kan det blive vanskeligt for især spildevandsselskaberne at løfte de mange nye opgaver, herunder særligt klima- og skybrudssikring.

UDARBEJDELSE AF INDSATSPLANER

Det fremgår af lovforslaget, at almene vandforsyningers kompetence til at udarbejde indsatsplaner ophæves. Det fremgår dog også, at almene vandforsyninger kan have en interesse i at supplere den offentlige indsats - uden at der i lovforslaget tages nærmere stilling til, hvordan vandselskaberne kan varetage den interesse.

I praksis kan det være vanskeligt at beskytte grundvandet i områder, hvor indvindingsoplandet går over kommunegrænsen, og hvor vandet forbruges i en anden kommune end den kommune, som har ansvaret for beskyttelsen (og ikke selv er ejer af vandselskabet).

3VAND foreslår derfor, at miljø- og fødevareministeren bemyndiges til at påbyde kommunerne at gennemføre supplerende indsatser, såfremt en almen (regional) vandforsynings indvindingsinteresse ikke varetages.

UDNYTTELSE AF LEDIG KAPACITET I LEDNINGSNETTET

Den økonomiske ramme for udlejning af overkapacitet

Vandselskaberne skal fra 1. juli 2016 udleje eksisterende overkapacitet i ledningsnettet til teleoperatører med henblik på at reducere omkostningerne forbundet med at etablere elektroniske kommunikationsnet.

Det fremgår af lovforslaget, at vandselskabernes varetagelse af denne nye opgave er en del af selskabernes hovedaktivitet. Det fremgår imidlertid ikke af lovforslaget, hvordan indtægter og udgifter forbundet med opgaven skal håndteres i vandselskabernes indtægtsramme.

Vandselskabernes indtægter fra aktiviteten bør indgå i den samlede indtægtsramme og dermed bidrage til at reducere taksterne eller på anden måde geninvesteres i sektoren.

Den nye opgave må forventes at medføre en betydelig administrativ byrde for vandselskaberne i form af håndtering af forespørgsler fra teleoperatører, kortlægning af egnede strækninger i ledningsnettet, udarbejdelse af eventuelle begrundede afslag, forhandling af lejeaftaler, afdækning af markedsvilkår, juridisk bistand i tilfælde af tvister om adgang og ansvar mv.

På tilsvarende vis bør det derfor sikres, at udgifter forbundet med aktiviteten kan tillægges indtægtsrammen på samme måde som omkostninger til mål fastsat af stat eller kommune.

Etablering af trækrør, tomrør og kabelbrønde

Det fremgår ikke af lovforslaget, om vandselskaberne også kan etablere selve det trækrør og tomrør, der indkapsler den ledige kapacitet, "luften", i ledningsnettet og kabelbrønde.

Det er en afgørende forudsætning for at sikre en optimal og teknisk forsvarlig udnyttelse af den ledige kapacitet i ledningsnettet, at vandselskaberne kan etablere, eje og drive trækrør og tomrør i ledningsnettet med tilhørende kabelbrønde.

Baggrunden herfor er følgende:

3VAND forventer først og fremmest at kunne udleje overkapacitet i spildevandsledningerne til teleoperatørerne. HOFOR har derfor iværksat et pilotprojekt, hvor det testes, hvordan trækrør og tomrør kan etableres i ledningerne uden at udgøre en risiko for forsyningssikkerheden.

Pilotprojektet har bl.a. vist, at det – udover at montere trækrør og tomrør i ledningen – også vil være nødvendigt at udbygge ledningsnettet og tilhørende brønde for at sikre, at den fysiske installation af trækrør og tomrør foretages på en hensigtsmæssig måde, og at spildevandssystemets primære funktion opretholdes. HOFOR forventer, at den tekniske løsning vil bestå af en kombination af nye trækrør og tomrør i jorden, nye spildevandsbrønde og -ledninger samt trækrør og tomrør i spildevandsledningerne.

Det forudsætter et særligt kendskab til spildevandssystemet og den hydrauliske konsekvens af at etablere "fremmede" elementer i ledningsnettet at montere trækrør og tomrør forsvarligt og at foretage de nødvendige udbygninger af ledningsnettet.

Hertil kommer, at det er forbundet med væsentlige omkostninger og gener for driften af spildevandssystemet efterfølgende at ændre placeringen af trækrør og tomrør. Hvis etableringen af trækrør og tomrør ikke tænkes nøje igennem, er der en betydelig risiko for, at systemet bliver "låst". Én aktør bør derfor have overblikket over den ledige kapacitet. Det er nærliggende, at vandselskaberne indtager denne rolle.

Trækrør og tomrør bør afsluttes med en kabelbrønd således, at teleoperatører umiddelbart kan installere fiber fra kabelbrønd til kabelbrønd. Dermed er snitfladerne klare, og teleoperatørerne og vandselskaberne vil have de bedst mulige rammer for at tilbyde og udnytte den eksisterende overkapacitet i spildevandsledningerne.

Benchmarking

Teleoperatørerne efterspørgsel på leje af ledig kapacitet må forventes at blive koncentreret om de større byer. Det betyder, at et mindre antal vandselskaber vil blive særligt berørt af den nye opgave.

Driftsomkostninger forbundet med udlejning af overkapacitet i ledningsnettet bør derfor ikke indgå i benchmarkingen.

I modsat fald vil vandselskaber beliggende i områder med stor efterspørgsel blive stillet dårligere i benchmarkingen og således risikere øgede individuelle effektiviseringskrav.

PÅBUD OM VANDSAMARBEJDER

Det fremgår af lovforslaget, at miljø- og fødevareministerens bemyndigelse til at påbyde vandsamarbejde mellem almene vandforsyninger i en kommune overføres til kommunalbestyrelserne.

Denne bemyndigelse bør bibeholdes hos miljø- og fødevareministeren.

Baggrunden herfor er, at kommunen (og de øvrige vandforsyninger) kan have en betydelig økonomisk interesse i at påbyde vandselskabet at indgå i et vandsamarbejde og derved få tilført ressourcer til grundvandsbeskyttende aktiviteter i hele kommunen.

Det kan for vandselskaber, der indvinder vand i flere kommuner, betyde, at vandselskabet skal indgå i et vandsamarbejde, hvor vandselskabet ikke har indvindingsinteresser. Samtidig skal vandselskabet finansiere omkostningerne til det nye vandsamarbejde under den eksisterende indtægtsramme.

Hvis Energistyrelsen fastholder, at kommunalbestyrelsen skal have bemyndigelse til at påbyde vandsamarbejder, skal vandselskabernes omkostninger forbundet med sådanne vandsamarbejder medføre et tillæg til indtægtsrammen.

Det bør endvidere klart fremgå af lovforslaget, hvilke kriterier, der skal være opfyldt for at påbyde sådanne vandsamarbejder, herunder at vandselskabets indvindingsinteresser varetages i vandsamarbejdet.

SALG AF BIOGAS

Produktion og salg af biogas er i dag en hovedaktivitet.

BIOFOS sælger i dag biogas til det københavnske bygasnet, som er med til at reducere CO₂-udledningen fra bygas med 30 %. BIOFOS vil næste år begynde også at sælge biogas til HMN, som opgraderes til naturgas.

Omkostninger til salg af biogas bør nævnes i lovteksten, som en hovedaktivitet på lige fod med el og varme.

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K
Fremsendes til ens@ens.dk

Vandværksvej 7
5000 Odense C

Tlf. 63 13 23 33
Fax 63 13 23 34
Info@vandcenter.dk
www.vandcenter.dk

Udkast til forslag om ændring af vandsektorloven m.v. Høringssvar. *ENS J. nr. 65-651-6506.*

VandCenter Syd har modtaget Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets udkast til forslag til ændring af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, lov om vandforsyning m.v., lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v. og forskellige andre love.

1. oktober 2015
Kontakt:
Anders Bækgaard
Direkte 63 13 23 13
ab@vandcenter.dk

VandCenter Syd har i samarbejde med Århus Vand, Hofor og Biofos udarbejdet et fælles høringssvar om en række centrale emner vedr. lovforslaget, hvortil der henvises. Herudover har VandCenter Syd følgende bemærkninger:

1. Grøn energiproduktion

Det er afgørende for vandselskabernes muligheder for at bidrage til en reduktion af udledninger af drivhusgasser, at lovgivningen og den økonomiske regulering understøtter grøn energiproduktion. Det gør reguleringen ikke i dag.

I dag har VandCenter Syd etableret et energiproduktionsselskab, VCS Energy, som et datterselskab af det regulerede selskab (VandCenter Syd). VCS Energy er etableret for at leve op til lovgivningens krav om at adskille vandaktiviteter fra el- og varmeaktiviteter.

VCS Energy indkøber biogas fra det regulerede selskab og anvender biogassen til produktion af el og varme, der på markedsvilkår videresælges til nettet. Indtægterne fra salg af gas til VCS Energy indtægtsføres i det regulerede selskab (VandCenter Syd) på linje med andre typer af indtægter – f.eks. indtægter fra taksterne.

Det regulerede selskab (VandCenter Syd) har en række meromkostninger ved at producere biogassen fra spildevandsslammet i forhold til en situation, hvor spildevandsslammet f.eks. blot blev komposteret. Gasproduktionen medfører således, at VandCenter Syds samlede driftsomkostninger for rensning af spildevand er højere end andre spildevandsselskaber, som ikke producerer biogas.

Da den økonomiske regulering udelukkende fokuserer på en reduktion af omkostningerne, betyder dette, at VandCenter Syd fremstår mindre effektiv end andre spildevandsselskaber, uanset at omkostningerne ved produktionen af el og varme genererer indtægter til det regulerede selskab. Ekstra omkostninger til grøn energiproduktion bør derfor kunne udlignes i indtægterne eller kompenseres på anden måde.

VandCenter Syd hilser det derfor velkomment, at kravet om selskabsmæssig adskillelse mellem aktiviteter forbundet med vand- og spildevandsforsyning og aktiviteter forbundet med hhv. affaldshåndtering, elforsyning og varmforsyning tilsyneladende ophæves jf. lovforslagets § 1, nr. 34. Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår

imidlertid, at det alene er i forhold til aktiviteter forbundet med affaldshåndtering, at kravet om selskabsmæssig adskillelse ophæves.

VandCenter Syd vil umiddelbart antage, at bemærkningerne ikke er ført ajour med selve forslaget til loven. Men er det bemærkningerne, som beskriver den påtænkte ændring af reguleringen, vil VandCenter Syd stærkt opfordre til, at kravet om selskabsmæssig adskillelse også udstrækkes til de øvrige forsyningsområder (affald, el og varme).

2. Kobling mellem performance benchmarking og økonomisk benchmarking

Det fremgår af lovforslaget, at vandselskaberne skal gennemføre performance benchmarking inden for miljø, klima, forsyningsikkerhed m.v. Jf. forligsaftalen er formålet bl.a. at kvalificere kommunernes styringsgrundlag. Dette ser VandCenter Syd som et positivt skridt med henblik på at skabe øget fokus på andet end de økonomiske forhold forbundet med forsyningsopgaven.

Til gengæld er det efter VandCenter Syds opfattelse tilsvarende uheldigt, at det ikke er hensigten, at resultaterne af performance benchmarkingen skal have nogen som helst indflydelse på de regnskabsmæssige kontrolrammer eller indtægtsrammerne. Vandselskaberne vil således fortsat alene blive reguleret ud fra rene effektivitetsmæssige parametre uden skelen til, hvilken kvalitet og service vandselskaberne leverer. De vandselskaber, som arbejder efter høje standarder, vil således alt andet lige blive stillet ringere end de vandselskaber, som arbejder efter lidt lavere standarder. På sigt vil der derfor ske en nivellering af selskabernes kvalitet ned til laveste fællesnævner inden for lovgivningens rammer.

Dette kan ikke være i overensstemmelse med vandsektorlovens formål om at udvikle en vandsektor af høj miljømæssig kvalitet, ligesom det også vil reducere incitamentet for at gennemføre teknologiudvikling med henblik på at forbedre service og kvalitet. VandCenter Syd skal derfor opfordre til, at der i den økonomiske regulering tages hensyn til vandselskabernes resultater i performance benchmarkingen.

3. Øget fleksibilitet og individuelle effektiviseringskrav

Det fremgår af forligsaftalen, at der skal indføres 4-årige bindende prislofter for alle selskaber over 800.000 m³ med henblik på at øge vandselskabernes planlægningsmuligheder og økonomiske fleksibilitet. Muligheden for 4 årige prislofter er reserveret de vandselskaber, som ikke modtager individuelle effektiviseringskrav på baggrund af benchmarkingen.

Med henblik på også i praksis at sikre en større grad af økonomisk fleksibilitet for vandselskaberne er det afgørende, at individuelle effektiviseringskrav kun tildeles de vandselskaber, som reelt er mest ineffektive, f.eks. de laveste 20-25%, således at de 4 årige prislofter bliver den altovervejende reguleringsform. Tildeles individuelle effektiviseringskrav til en større del af vandselskaberne, udhules forligsaftalens intentioner om at skabe et større økonomisk råderum for selskaberne og om at mindske graden af statslig detailstyring af vandselskaberne.

Det bør derfor præciseres i bemærkningerne til lovforslaget, at individuelle effektiviseringskrav kun skal tildeles de mest ineffektive vandselskaber. Det bør ligeledes be-

skrives, på hvilken delmængde af vandselskaberne det er hensigten at tildele individuelle effektiviseringskrav, med henblik på at muliggøre en politisk stillingtagen til graden af detailregulering.

4. Totex regulering skal sikre fleksibilitet

Det fremgår af lovforslaget, at den økonomiske regulering af vandselskaberne med over 800.000 m³ debiteret vandmængde fremover skal omfatte vandselskabernes totaløkonomi, dvs. omkostningerne til drift og anlæg m.v. Af bemærkningerne fremgår endvidere, at effektiviseringerne skal indhentes ved summen af et årligt generelt effektiviseringskrav på driften suppleret med et effektiviseringskrav på anlægsomkostningerne, der skal fastsættes ud fra produktivitetsudviklingen i andre sektorer.

Det er her afgørende for vandselskaberne, at der udmeldes et samlet effektiviseringskrav, og at der for vandselskaberne bliver "frit valg" i forhold til hvordan man vil indhente effektiviseringskravet – ved at effektivisere på driften, på anlægsomkostningerne eller en kombination heraf. Dette bør fremgå tydeligt af bemærkningerne til lovforslaget (punkt 3.1.1.3).

5. Forsyningssekretariatets finansiering

For at tage højde for varierende opgaver og ressourcebehov hos Forsyningssekretariatet er det foreslået, at grundafgiften og kubikmeterafgiften til finansiering af Forsyningssekretariatet årligt fastsættes på finansloven.

VandCenter Syd er enig i, at dette kan være en hensigtsmæssig model, men at det er nødvendigt, at fastsættelsen af afgifternes størrelse og af Forsyningssekretariatets opgaver skal ske i dialog med branchen, således at det sikres, at der er overensstemmelse mellem opgaver og finansiering samt branchens behov.

6. Forbrugervalg i forbindelse med konsolidering i vandsektoren

De gældende regler om forbrugervalg i medfør af bekendtgørelse nr. 722, 2012, som er udstedt i medfør af vandsektorlovens § 12 medfører problemer for vandselskabernes konsolidering af aktiviteter - f. eks. i form af fælles rensningsanlæg.

Som konkret eksempel kan nævnes de aktuelle overvejelser, som Middelfart Spildevand og VandCenter Syd har, om at etablere et fælles rensningsanlæg, der skal drives i et særskilt selskab. Rensningsanlægget skal rense spildevand for store dele af Middelfart Spildevands forsyningsområde og en mindre del fra VandCenter Syds forsyningsområde.

I henhold til bekendtgørelse nr. 722, 2012 vil der skulle vælges 2 medlemmer til bestyrelsen i det fælles rensningsanlæg, idet selskabet er omfattet af vandsektorlovens § 2. De forbrugervalgte medlemmer af bestyrelserne fra henholdsvis Middelfart Spildevand og VandCenter Syd vil ikke umiddelbart kunne indtræde i Rensningsanlæggets bestyrelse, idet der ikke er sammenfald mellem forsyningsområderne. Det har som konsekvens, at der skal afholdes forbrugervalg blandt de forbrugere, som er bosiddende i den del af Middelfart Spildevand og VandCenter Syds forsyningsområder, som leder spildevand til det fælles rensningsanlæg.

Dette er uhensigtsmæssigt, ikke mindst fordi der i forvejen er valgt forbrugerrepræsentanter i de to moderselskaber. Der bør ikke være behov for yderligere forbrugerrepræsentation, blot fordi Middelfart Spildevand og VandCenter Syd etablerer et fælles renseanlæg. Det bør derfor fremgå af bemærkningerne til loven, at reglerne om forbrugerrepræsentation i medfør af lovens § 12 vil blive revideret med henblik på at fremme fælles opgavevaretagelse og fusioner i vandsektoren.

Med venlig hilsen

Anders Bækgaard
Direktør

Mail: ens@ens.dk

Energistyrelsen
Direktionen

Sagsansvarlig
Pernille Aagaard Truelsen
Partner, advokat (L), ph.d.

Sagsbehandler
Pernille Aagaard Truelsen
Partner, advokat (L), ph.d.

Aboulevarden 49, 4. sal
8000 Aarhus C

Telefon: 86 18 00 60
Mobil: 25 29 08 40

J.nr. 12050

paa@energiogmiljo.dk
www.energiogmiljo.dk

CVR: 31135427

28. september 2015

Vedr. journalnummer 65-651- 6506 – Høring af udkast til forslag til lov om ændring af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, lov om vandforsyning m.v., lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v. og forskellige andre love (Opfølgning på politisk forlig om ny og forbedret regulering af den danske vandsektor)

Der ses ikke i forbindelse med ovennævnte høring at være taget stilling til kommunalt ejede vandselskabers inddrivelse, som p.t. foretages af SKAT i medfør af lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 (inddrivelsesloven).

Da der ifølge høringsudkastet foreslås ændringer af både vandsektorloven og andre relaterede love, er jeg af Fredensborg Vand A/S blevet bedt om at fremkomme med følgende bemærkninger med henblik på, at der samtidig med indførelsen af ændringerne i høringsudkastet også skabes den fornødne hjemmel til, at kommunalt ejede vandselskabers restanceinddrivelse underlægges samme regler, som gælder for private selskabers – det vil sige den almindelige inkassolovgivning

Forholdet til inddrivelsen i forbindelse med vandreformens udmøntning i 2009

Vandreformen blev gennemført ved lovene 460 og 469 af 12. juni 2009. Ved den lejlighed blev det i lovbemærkningerne præciseret, at vandreformen skulle fjerne den tidligere sondring mellem offentlige og private forsyninger. Til eksempel fremgår følgende af lovbemærkningerne til § 2, nr. 13 og 14 i L 151 (ændring af vandforsyningsloven):

Idet sondringen mellem private og kommunale vandforsyningsanlæg ændres som følge af selskabsgørelsen, foreslås en alternativ sprogbrug om de forsyninger, der hidtil var kendt som private. De forsyninger, der hidtil har været betegnet som private,

dvs. typisk mindre anlæg, betegnes nu som anlæg, der ikke er omfattet af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.

Sondringen imellem offentlige og private vandselskaber blev således opgivet til fordel for en ny sondring imellem vandselskaber omfattet af vandsektorlovens regulering i medfør af grænseværdierne i lovens § 2, stk. 1, over for mindre vandselskaber, der ikke er omfattet heraf. Formålet hermed var at ligestille vandselskaber omfattet af samme regulering – uanset selskabernes ejerskab.

Isoleret set i forhold til vandselskabernes inddrivelse var dette ligeledes vandreformens formål. For at opfylde dette formål blev de offentlige vand- og spildevandsforsynings tidligere fortrinsret da også ophævet. Dette skete ved en ophævelsen af bestemmelserne i henholdsvis vandforsyningslovens § 54 og betalingslovens § 10. Af lovbemærkningerne herom fremgår følgende i henholdsvis §§ 2, nr. 15, og 3, nr. 30 i L 151:

Det foreslås, at bestemmelsen ophæves, hvilket betyder, at skyldige bidrag til almene vandforsyningsanlæg omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold efter lovens ikrafttræden ikke har fortrinsret. Disse almene vandforsyningsanlæg er herefter henvist til inddrive skyldige bidrag efter samme regler som andre selskaber. [min fremhævelse].

[...]

Det foreslås, at bestemmelsen ophæves, hvilket betyder, at skyldige bidrag til spildevandsforsyningselskaber omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold efter lovens ikrafttræden ikke har fortrinsret. Disse selskaber er herefter henvist til inddrive skyldige bidrag efter samme regler som andre selskaber. [min fremhævelse].

På baggrund af lovbemærkningerne til L 151 forekommer det da også besynderligt, at kommunalt ejede vandselskabers restancer skal inddrives af SKAT i medfør af inddrivelsesloven, jf. også SKM2010.86.SKAT til illustration. Som det ses, beror dette på en opfattelse af, at offentligt ejede vandselskaber i inddrivelseslovens forstand er omfattet af begrebet "det offentlige", jf. lovens § 1, stk. 1.

Ved at fastholde kommunalt ejede vandselskabers inddrivelse hos SKAT sker der ikke den udmøntning af vandreformens formål, som følger af lovbemærkningerne. Det betyder særligt, at sondringen mellem offentlig og privat vand- og spildevandsforsyning aldrig er forladt – i hvert fald ikke når det kommer til forhold vedrørende restanceinddrivelsen. Hermed sker der en skævvridning imellem offentlige og private vandselskabernes konkurrencevilkår, som navnlig har betydning i forhold til vandselskabernes benchmarking i forhold til hinanden. Det har således typisk en betydning i forhold til blandt andet inddrivelseseffektivitet og – omkostninger, om inddrivelsen foregår via SKAT eller ved sædvanlig inkasso.

Ved et brev af 5. november 2009 fra den daværende Skatteminister til Dansk Energi medgav ministeren, at der havde været vanskeligheder i forbindelse med varetagelsen af inddrivelsesopgaven, herunder for forsyningsselskabers restancer, men at der samtidig blev iværksat initiativer med henblik på en effektivisering. Det fremgår af brevet, at det var Skatteministerens forventning, at de nye initiativer ville løse de vanskeligheder, som inddrivelsen af restancer hidtil havde givet anledning til. Skatteministerens brev vedlægges i kopi.

SKATs EFI-system blev dog i september 2015 sat i bero, hvilket må anses for et udtryk for, at inddrivelsessystemet stadig ikke fungerer i dag, uanset de tiltag der blev iværksat i 2009.

På vegne af Fredensborg Vand A/S anmodes Energistyrelsen derfor om at skabe den fornødne lovhjemmel, således at vandselskabernes restancer underlægges samme regler som andre private virksomheders fordringer – det vil sige den almindelige inkassolovgivning. Disse vandselskaber finder, at de herved vil kunne opnå en mere effektiv restanceinddrivelse og derigennem få samme konkurrencemæssige og likviditetsmæssige fordele som private vandselskaber har i dag. Herved vil der samtidig skabes en bedre implementering af vandreformens oprindelige formål i relation til inddrivelsen.

Alternativet er, at i forbindelse med fastsættelsen af prisloftet (for fremtiden: de flerårige økonomiske rammer) fastsættes regler, der tager højde for den fordel, som private vandselskaber i dag har i form af en effektiv restanceinddrivelse. Herved undgås det i det mindste, at kommunalt ejede vandselskaber belastes på de økonomiske rammer på grund af den konkurrencemæssige ulempe, som SKATs inddrivelse indebærer.

Hvad skal der forstås med 100% kommunalt ejede vandselskaber?

Det fremgår af blandt andet SKM2010.86.SKAT, at 100% kommunalt ejede vandselskaber er omfattet af begrebet "det offentlige" i inddrivelseslovens § 1, stk. 1.

Henset til, at vandsektoren for tiden konstant er under forandring – herunder i forhold til sammenlægninger, fusioner mv. – er det uklart, hvilke vandselskaber, der skal anses som omfattet af inddrivelseslovens regler, og hvilke der ikke er.

Efter min vurdering kan et vandselskab næppe anses for 100% kommunalt ejet, hvis blot 0,1% af aktierne er på private hænder – fx i forbindelse med vandselskabet deltagelse et joint venture eller blot ved uddeling af medarbejderaktier eller lignende.

Hertil er det også spørgsmålet, om vandselskaber, der indgår i en kommunal forsyningskoncern, der kun indirekte er ejet af en kommune igennem kommunens aktiebesiddelse i et moderselskab, kan anses for 100% kommunalt ejede.

Der skal således forholdes til de afgrænsningsvanskeligheder, der opstår imellem 100% kommunalt ejede vandselskaber og andre vandselskaber i inddrivelsesmæssig henseende. Problemstillinger, der må forventes kun at blive hyppigere for fremtiden. I lyset heraf anbefales Energistyrelsen at skabe den fornødne hjemmel til, at alle vandselskabers inddrivelse bliver omfattet af samme regler.

Sammenfatning og anbefaling

Samlet set er det min vurdering, at private vandselskabers konkurrencemæssige fordel ved at kunne fortage inddrivelsen af restancer ved brug af sædvanlig inkasso bør ophøre.

I forhold til vandsektorlovens økonomiske regulering ses der i hvert fald ikke at være hensigtsmæssigt at opretholde en forældet sondring imellem offentlige og private vandselskaber. Henset til lovbemærkningerne bag vandreformen er opretholdelsen af denne sondring således også i direkte modstrid med reguleringens formål.

Kommunalt ejede vandselskabers inddrivelse hos SKAT har siden vandreformens udmøntning skabt problemer i praksis – og fungerer stadig ikke efter hensigten. Det forventes samtidig, at der vil ske store strukturelle ændringer i vand- og spildevandssektoren i løbet af de kommende år, hvilket må forventes at bidrage til en stigende grad afgrænsningsvanskeligheder i forhold til, hvilke vandselskaber der kan anses for 100% kommunalt ejede.

I lyset heraf anbefales det, at der i vandsektorloven indsættes følgende bestemmelse:

Vandselskaber omfattet af lovens § 2, stk. 1, er ikke underlagt reglerne i lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om opkrævning og inddrivelse af fordringer, der opkræves eller inddrives af det offentlige i medfør af denne lovs § 1, stk. 1, 1. pkt.

Med venlig hilsen

Pernille Aagaard Truelsen

BRØNDERSLEV FORSYNING

Energistyrelsen

ens@ens.dk

Dato: 25. september 2015
Doknr.: D15-45958
Kontakt: Thorkil Bartholdy Neergaard
Mail: tbn@bronderslevforsyning.dk
Lokaltlf.: +45 96 45 29 20
Mobilnr.: +45 29 29 73 42

Høringssvar vedr. vandsektorloven 2015, journal nr. 65-651-6506

Hermed følger vores kommentarer og indsigelser til det fremsendte høringsslag.

1. Afspejler lovforslaget evalueringen af den eksisterende lovgivning og intentionerne i det politiske forlig?

Vi mener kun delvis dette er tilfældet, og at der i lovteksten er mange eksempler her på. Dette faktum bør føre til ny eftertænkning over, om man, dvs. folketinget og forligspartierne, med det nye lovforslag helt overordnet er på rette vej. Vi har tidligere karakteriseret den eksisterende vandlov som værende en bureaukratisk monstrøsitet – den nye udgave ser desværre ikke ud til at blive mindre tung at danse med for selskaberne.

Fremfor alt er der ikke megen ligeværdighed mellem de af politikerne fremhævede fire bærende principper fra vandsektorforliget fra 29. april 2019: Økonomisk effektivitet og regulering, Højt niveau for miljø, service og forsyningsikkerhed, Mindre bureaukrati samt Teknologiuudvikling. Den økonomiske regulering har fået en meget klar forrang. Samtidig *øges* (ikke mindskes) bureaukratiet for de kommunalt ejede vandselskaber. Det paradoksale er, at hér har selskaberne jo i forvejen en interessepart og kontrolinstans, som gennem ejerskabet holder vågent øje med selskabernes virke og performance.

Et hovedbudskab fra evalueringen var, at den eksisterende lovgivning var blevet alt for bureaukratisk, og at der var kommet for meget pisk og for lidt gulerod ind i reguleringen. Men bureaukratiet fortsætter, og bliver med den nye TOTEX-regulering ikke mindre, i hvert fald for de selskaber der behandler mere end 800.000 m³ vand.

Når man ser på ønsket om at effektivisere og udvikle sektoren, som er alle er enige i, bør man have øje for de virkelige *drivere* i sektoren, samtidig med at man aldrig glemmer, at bureaukrati altid vil trække den modsatte vej. Det er uomtvisteligt, at vandsektoren har gennemgået og / eller igangsat en ganske betydelig effektiviseringsproces de seneste 10 år. Men det er vigtigt at være opmærksom på, at dette *ikke alene* skyldes vandsektorlovens tilblivelse og som følge heraf forsyningssekretariatets indsats med excel-arkene.

En anden konklusion som blev tydelig på baggrund af evalueringen var, at der ganske vist i den for-gangne periode var set fine effektivitetsforbedringer i sektoren, men at vandsektorlovens tekniske re-guleringsmekanismer ikke fuldt ud kunne forklare disse forbedringer. En række forbedringer kan såle-des i betydelig grad kan henføres til fire parametre eller udviklingsdrivere:

- 1) Etablering af større selskaber, særligt inden for spildevand, på grund af den forudgående kommu-nalreform,
- 2) Indførelse af bedre og mere professionel ledelse på grund af selve selskabsdannelsen: mere pri-vatsektor tænkning og øget internt fokus på effektivisering efter udskillelsen fra kommunen samt bortfald af "kommunebidraget" (adskilte kasser),
- 3) Tekniske omposteringer i regnskabet, hvor der er flyttet betydelige poster fra driftskontoen til nu – mere korrekt - anlægskontoen, da der ikke tidligere var så men fokus herpå. Samtidig er der på grund af prisloftsmekanismen flyttet mange faktiske drifts omkostninger (FADO) til 1:1-omkostninge og miljø- og servicemål. Begge dele giver på papiret, men ikke i realiteten, en vældig effektiviseringsgevinst.
- 4) Der er kommet øget fokus på innovation og udvikling bl.a. ved hjælp af ny teknologi.

Mere gulerod kan skabes ved politisk at efterspørge en sektor, som skaber effektivisering og professi-onalisme gennem fokus på god og professionel ledelse, innovation og kvalitet, og dermed samtidig skaber grundlag for eksport og arbejdspladser. Langt hen ad vejen er det også essensen af det politiske forlig. Følger man denne vej, bygges effektiviseringsindsatsen automatisk ind i selskabernes strategi- og handleplaner – men uden at al den tunge bureaukrati følger med. Denne essens synes dog ikke at have fundet vej til lovforslaget.

2. Samarbejdet mellem ejer og selskab

Vi beklager, at man gennem lovgivningen nu stækker råderummet for selskabernes bestyrelse og le-delse, frem for aktivt at udnytte selskabsdannelsen og den privatsektordynamik, der udspringer heraf. Det virker som om, at blot fordi man nogle få steder i landet har haft sager, hvor kommuner og selska-ber har haft svært ved at finde melodien, ja, så skal alle straffes, men er dette ligefrem et relevant *is-sue* for folketinget?

Vi er overbeviste om, at stort set alle selskaber/ledelser er meget optagede af at sikre, at selskabet performer bedste muligt i benchmarkingen og i øvrigt udvikler sig i mere effektiv retning.

Vi anerkender, naturligvis, at kommunerne har en dobbeltrolle i forhold til selskaberne som både myndighed ejer. Vi mener dog, at regulering af samarbejdet mellem ejer og selskab skal løses lokalt i videst muligt omfang, f.eks. gennem en ejerstrategi. Der er i lovforslaget for mange eksempler på det modsatte, dvs. områder, hvor der trækkes magt tilbage til kommunen/byrådet.

3. Den korte tidsproces: et problem

Vi mener, det er et reelt problem, at vedtagelsen af love og bekendtgørelser skal hastes igennem på kun et halvt år for at leve op til målet om, at den nye lov skal ligge til grund for indtægtsrammerne for 2017. Her kunne vi ønske os mere tid, så der var rum for at få alle detaljer arbejdet ordentligt på plads, og herunder sikre, at forligspartierne rent faktisk får det, de ønsker sig. Få folkevalgte ønsker vel en gentagelse fra sidste gang (hvor processen i øvrigt tog 2-3 år), hvor embedsværket på nogle centrale

områder så meget kreativt på de politiske intentioner, og "opfandt" en overordentligt bureaukratisk reguleringsmodel, som mange politikere bagefter ikke mente, de havde efterspurgt?

Men der er ikke kun tale om et demokratisk problem. Man risikerer også at få lavet en række uhen-sigtsmæssige, tekniske konstruktioner, som giver fejl, bøvl og omkostningsfordyrelser bagefter, når ar-bejdet med love og bekendtgørelser hastes igennem.

4. Totale indtægtsrammer

Vi mener umiddelbart at ideen om at se alle selskabets omkostninger under ét, basalt set er en god ide fremfor kun at regulere på driftsomkostninger. Vi har bare overordentligt svært ved at se, at den fore-slåede TOTEX-model indeholder den forenkling – "kontrol på aggregeret niveau" - der er lagt op til i forligsteksten. Reelt bliver der heller ikke med det foreliggende lovforslag tale om fire-årige prislofter, når man ser på den måde, det praktisk er tiltænkt. Her mener vi, der er plads til forbedring og forenk-ling. Fire-årige prislofter er simpelthen en falsk varebetegnelse.

Vi er også bekymrede over, at man ønsker at fjerne luftkorrektionen, som på brancheniveau giver sel-skaberne en økonomisk rummelighed på over 800 mio. kr.; Vi går dog i givet fald ud fra, at de 800 mio. indregnes i den bebudede besparelsesramme på 1.3 mia. kr. Når dåbsgaven udhules, øger man jo ten-dentielt blot gældsætningen i selskaberne til ugunst for fremtidige generationer.

Et uklart spørgsmål er: hvor mange gange vil man fra administrativ side kunne fjerne luftkorrektion?
En gang, to gange, hvert år?

Et konkret bud på en klar forenkling er: Drop TOTEX, og lad alle selskaber regulere, som det nu foreslås for selskaber med mindre end 800.000 m³ behandlet vandmængde. Blandt de store (> 800.000 m³) kan man så hvert år udpege de 10%, som ligger lavest i benchmarkingen og lade et fagligt kyndigt "ud-rykningshold" hjælpe disse selskaber med at øge effektiviseringsprocessen. Dette ville mindske bu-reaukratiet temmelig meget.

5. Skattespørgsmålet

Vi mener aldrig, det har været en politisk intention, at forbrugerne skulle betale vandstat. At det fak-tisk er tilfældet kan henføres til uklare regler i den først vandsektorlov, så derfor kunne vi håbe, at problemet ville blive løst nu. Vi anerkender dog, at forligspartierne til en vis grad skyder dette spørgsmål til hjørne, og at spørgsmålet skal undersøges nærmere. Vi vil alligevel opfordre til, at det af loven og lovens bemærkninger klart fremgår, at det ikke er intentionen, at selskaberne, og dermed forbrugerne, skal betale skat.

6. Klagenævn

Det er en god ide, at få oprettet et klagenævn for vandselskaber, men der bør ikke være et særskilt nævn for erhvervslivet. Behovet herfor kan på den lange bane ikke være stort. Samtidig er det vigtigt, at forbrugerne ikke lades i stikke med forvirring, når nu (endnu) en nyt ankeinstans ser dagens lys. Vi vil forslå, at man laver ensartede regler for behandling af klager på tværs af alle forsyningsarter (vand,

spildevand, fjernvarme, gas, el mm.) og at forbrugerne kun får ét sted at gå hen med disse klager. Dette vil være at imødekomme borgernes rimelige krav om forenkling og overskuelighed.

7. Forsyningssekretariatet

Det har siden vandlovens tilblivelse været – og er stadig – et problem, at Forsyningssekretariatet ikke reelt har nogen faglig indsigt i selve vandbranchen. Vi vil foreslå, at sekretariatet slås sammen med energitilsynet, og at man ud af dette danner et nyt "forsyningstilsyn", som samler trådene på tværs af forsyningsarterne, og som samtidig bemannes med både økonomifaglig, juridisk og teknisk faglig kompetence.

Et større og mere faglig bred tilsynsmyndighed vil formentlig også kunne modvirke det massive gennemtræk af unge, nyuddannede medarbejdere, som det eksisterende forsyningssekretariat synes at have oplevet i sin korte levetid frem til nu.

Med venlig hilsen

Thorkil Bartholdy Neergaard
Direktør

Høringsvar til Lov om ændring af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, lov om vandforsyning m.v., lov om betalingsregler for spildevandsforsyninger m.v. og forskellige andre love

Københavns Kommune har modtaget Energistyrelsens høringsbrev af den 4. september 2015 og fremsender hermed, med forbehold for Borgerrepræsentationens efterfølgende godkendelse, bemærkninger til lovforslaget.

Københavns Kommune bifalder det overordnede formål vedrørende stabile priser, understøttelse af innovativ udvikling samt demonstration og eksport af vandteknologiske løsninger. Københavns Kommune støtter endvidere intentionen om at skabe en mindre bureaukratisk organisering og tilsyn i og for vandsektoren.

Medfinansieringsprojekter

Mange kommunale medfinansieringsprojekter vil skulle gennemføres, samtidig med at vandselskaberne tilpasser ledningssystemet som en del af den samlede klimatilpasningsløsning. Desuden vil ledninger billigst og med mindst mulig gene kunne renoveres samtidig med det kommunale projekt.

Det kan i praksis ikke koordineres i dag, hvor kommunen og vandselskaber er nødsaget til at gennemføre hver sit udbud – ét for kommunens medfinansieringsprojekt på overfladen og ét for vandselskabets arbejde under overfladen. Det vil i mange tilfælde resultere i forskellige bygherrerådgivere og entreprenører. Kommunerne og vandselskaberne går dermed klip af synergier i forhold til, hvis projektet blev udført med en projektejer.

Medfinansieringsprojekter omfatter anlæg, som skal løse vandhydrauliske forhold, som i det væsentligste ligner traditionelle spildevandsløsninger. Det er derfor vandselskaberne, der har den fornødne tekniske viden om, hvor og hvordan anlæggene bør udformes for at sikre en god hydraulisk funktion og integration med vandselskabernes egne systemer.

Opdelingen bevirker endvidere, at kommunerne er nødsaget til at opbygge parallelle kompetencer til vandselskaberne inden for projektering og anlægsvirksomhed. Det stemmer ikke overens med det samfundsøkonomiske hensyn, som vandsektorloven oprindeligt er tiltænkt at varetage.

Københavns Kommune anbefaler derfor, at vandselskaberne også får mulighed for at varetage anlægget af medfinansieringsprojekter,

01-10-2015

Sagsnr.
2015-0206558

Dokumentnr.
2015-0206558-4

Sagsbehandler
Jesper Svensson

**Økonomiforvaltningens
selskabskontor**

Københavns Rådhus,
Rådhuspladsen I
1550 København V

Mobil
5137 3557

E-mail
jes@okf.kk.dk

EAN nummer
5798009800206

mens tiltag, som kan henføres trafikale, rekreative eller andre miljø-mæssige hensyn, fortsat bør finansieres af kommunale eller af private (vej)ejere.

Medfinansieringsprojekter er en 1:1 omkostning

Som en helt afgørende præmis antager Københavns Kommune, at vandselskabernes bidrag til kommunale medfinansieringsprojekter er en 1 til 1 omkostning for vandselskaberne.

I områder som hovedstaden vil flere forsyningselskaber bidrage til medfinansieringsprojekter i en kommune. Fx forventer Københavns Kommune, at HOFOR Spildevand København A/S evt. skal bidrage til en del af de medfinansieringsprojekter, som anlægges i nabokommunerne, da HOFOR Spildevand København A/S og København også får nytte af projekterne.

Forsyningssekretariatet har i relation til de nuværende bestemmelser tilkendegivet, at fx Frederiksberg Kloak kan få tillæg til prisloftet for sådanne omkostninger som et miljømål (fremover ”mål fastsat af stat eller kommune”).

Det er Københavns Kommunens opfattelse, at aftaler, hvor vandselskaberne indbyrdes deler en medfinansieringsbetaling til en kommune, skal således også være en 1 til 1 omkostning, fx hvis HOFOR Spildevand København A/S betaler til en naboforsyning, som ultimativt betaler til et medfinansieringsprojekt i nabokommune, som begge vandselskaber har nytte af.

Miljø og servicemål

Det fremgår af lovforslaget, at miljø- og servicemål – fremadrettet kommunalt fastsatte eller godkendte mål – skal være omfattet af effektiviseringskrav, samt at der indlægges et væsentlighedskriterium for omkostningen.

Københavns Kommune finder, at der er uforeneligt med lovens formål om høj sundheds og miljømæssig kvalitet, hvis de mål, som en kommunalbestyrelse eller staten vedtager, udsættes for effektiviseringer, som derfor eventuelt ikke kan gennemføres i det nødvendige omfang.

Københavns Kommune finder det endvidere kritisk, hvis et miljø- og servicemål, som er vedtaget i en kommunalbestyrelse/Borgerrepræsentationen, de facto kan tilsidesættes administrativt på grund af et økonomisk mindstemål/væsentlighedskriterium for, hvornår omkostninger kan indregnes i vandselskabets omkostninger.

Klarere adskillelse af myndighed og drift

Lovforslaget fjerner forhold, der alene har relation til drift og vedligeholdelse af kloaksystemet. Disse udtages af spildevandsplanen.

Københavns Kommune vurderer dog, at det fortsat er væsentligt at kunne sikre den tidsmæssige sammenhæng mellem udvidelse af kloaknettet i forbindelse med både skybrudssikrings- og byudviklingsprojekter.

København Kommunes anbefaler derfor, at kommunerne fortsat kan sætte mål vedrørende den forventede tidsplan for udbygning af forsyningsnettet.

Københavns Kommune vurderer således, at Miljøbeskyttelseslovens § 32 stk. 1 nr. 9, – efter hvilken en spildevandsplan skal indeholde oplysninger hvilken tidsfølge projekterne i planen forudsættes at være udført og anlæggene udført –, i sin nuværende form hovedsageligt er af myndighedsmæssig karakter, og at bestemmelsen på den baggrund skal bibeholdes enten i miljøbeskyttelsesloven, eller eventuelt overføres i sin helhed til spildevandsbekendtgørelsen, jf. ovenstående problemstilling.

Herudover vil der løbende være tilfælde, hvor et kommunalt fastsat eller vedtaget mål (før miljø- og servicemål) kræver en bestemt drift for at virke efter hensigten. Eksempelvis forudsætter varslingsystemet for badevand i Københavns Kommune, at HOFOR driver og vedligeholder sensorer i alle overløbsbygværker. Uden denne drift virker varslingen ikke.

Da der er tale om et overordnet system, der vedrører mange forskellige udløb til varsling af badevandskvalitet, som de kommunale havnebade er stærkt afhængig af, er det for overblikket skyld vigtigt at bevare den samlede beskrivelse af driften i spildevandsplanen.

Endvidere ønsker Københavns Kommune fortsat at have mulighed for at stille driftsrelaterede krav, der understøtter CO₂-reduktion og kommunens overordnede klimadagsorden.

Vandselskabernes indsats og evne til at reducere belastning af vandmiljø indgår i lovens formålsbestemmelse. Fra myndighedsside er det vigtigt, at lovforslaget eller kommende bekendtgørelser definerer konkrete tiltag til at måle/benchmarking spildevandsselskabernes belastning af vandmiljøet i form af kloakoverløb, driftsuheld, by-pass mv. Desuden skal der i benchmarking af selskaberne tages hensyn til de specifikke myndighedskrav, som hvert enkelt vandselskab er underlagt.

Endvidere skal det nævnes, at hvis fælles vandselskabers takster og faste bidrag fremover skal godkendes i flere kommuner, hvor vandselskabet transporterer eller modtager vand eller spildevand, er det væ-

sentligt, at det præciseres, at der alene er tale om en legalitetskontrol. Ellers kan en eller flere kommuner blokere for takstfastsættelsen m.m.

Udnyttelse af ressourcer

Det fremgår af lovforslaget, at vandselskaberne skal kunne udnytte ressourcerne, som er en del af forsyningsaktiviteterne til at sælge overskuds- eller biproduktion eller el og varme.

Københavns Kommune anbefaler, at biogassalg og biogasproduktionen også nævnes specifikt i lovforslaget.

På renseanlægget Lynetten i København udvindes der fx biogas fra spildevandet, som nyttiggøres i det københavnske bygasnet. Omkostninger til salg og produktion af biogas bør derfor nævnes i lovteksten, som en hovedaktivitet, på lige fod med el og varme, jf. lovforslagets intention om at sikre udnyttelse af ressourcerne.

Det fremgår ikke af lovforslaget, om vandselskaberne også kan etablere det trækrør og tomrør, der muliggøre at udnytte dem den ledige kapacitet, "luften", i ledningsnettet og kabelbrønde.

Det er en afgørende forudsætning for at sikre en optimal og teknisk forsvarlig udnyttelse af den ledige kapacitet i ledningsnettet, at vandselskaberne kan etablere, eje og drive trækrør og tomrør i ledningsnettet med tilhørende kabelbrønde.

Det må forventes, at udnyttelse af ledig kapacitet i ledningsnettet vil nødvendiggøre tilpasning af ledningsnettet, brønde m.m. for at sikre, at den fysiske installation af trækrør og tomrør kan foretages hensigtsmæssigt.

Det forudsætter et særligt kendskab til spildevandssystemet og den hydrauliske konsekvens af at etablere "fremmede" elementer i ledningsnettet at montere trækrør og tomrør forsvarligt og at foretage de nødvendige udbygninger af ledningsnettet. Vandselskaberne bør derfor have mulighed for at udføre og finansiere denne opgave, hvis den ledige ressource reelt ønskes nyttiggjort.

Totaløkonomisk benchmarking

Lovforslaget indfører en ny totaløkonomisk benchmarking af vandsektoren.

Københavns Kommune anbefaler, at den nye benchmarkingmodel udvikles fra bunden, som en ægte totaløkonomisk benchmarkingmodel. Der vil være både selskabs- og samfundsøkonomiske gevinster ved.

Den nye benchmarkingmodel bør først effektueres, når den er solid, gennemprøvet og bredt accepteret, og hvor der er enighed med branchen om datagrundlaget.

Totaløkonomisk bør benchmarkingmodellen særligt tage hensyn til forskellene mellem selskaberne i vandsektoren, fx forskellen mellem selskaber, som primært er ledningsselskaber, og selskaber, som fx primært er rensningsselskaber, eller selskaber med store vandproduktions-/transmissionsressourcer, som via engrossalg forsyner naboselskaber med drikkevand.

Københavns Kommune anbefaler endvidere, at rigtige nyinvesteringer til fx nye forsyningsområder, bydele, øget renskapacitet eller øget/ny teknologianvendelse som fx udfældning af kalk på vandværkerne behandles separat fra almindelige reinvesteringer i benchmarkingreguleringen. Investeringer i nye løsninger, forøget kapacitet eller forsyning til nye områder bør således ikke benchmarkes sammen med reinvesteringer i den eksisterende forsyning.

Med henblik på bl.a. at mindske bureaukratiet bør det overvejes, om hvile-i-sig-selv reguleringen for de selskaber, som også underlægges indtægtsrammeregulering, ikke bør ophæves, således at der kun er én økonomisk regulering for vandselskaberne.

Teknologiudvikling

Der er fokus på samarbejde med private virksomheder om forskning og udvikling, som kan understøtte private virksomheders eksport af danske løsninger. Der gennemføres allerede i dag forskning og udvikling i selskaberne for at opnå effektiviseringer, mere sundhed, miljø- og klimarigtige løsninger samt energioptimering. Lovgivningen bør derfor ikke begrænse forskning og udvikling i branchen til alene at omfatte aktiviteter, der understøtter eksport, men generelt fremme erhvervsudviklingen.

Hvis muligheden for teknologiudvikling skal have reel betydning, er det endvidere afgørende, at selskaberne i vandsektoren får et udtrykkeligt hjemmelsgrundlag i lovgivningen således, at vandselskaberne kan varetage og anvende økonomiske ressourcer på teknologiudvikling og eksportunderstøttende aktiviteter. Vandselskabernes indtægter og udgifter fra aktiviteten bør derfor indgå i den samlede indtægtsrammen som et fradrag eller tillæg.

Konsolidering

Københavns Kommune har deltaget i flere indledende konsolideringer i vandsektoren i forbindelse med dannelsen af henholdsvis HOFOR og BIOFOS.

Senest er HOFOR blevet udvidet med spildevandsaktiviteterne i Brøndby og Vallensbæk. Københavns Kommune er i denne forbindelse blevet opmærksom på, at selv fusioner med relativ små selskaber kan afstedkomme betydelige fusionsgebyrer m.v., da hele kommunens, herunder Københavns Kommunens, økonomi vægtes med, når størrelsen på fusionen skal måles.

Københavns Kommune opfordrer derfor til, at forsyningsselskaber får mulighed for at indregne engangsomkostninger ved sammenlægninger i priserne (inkl. sammenlægninger via fælles holdingselskaber). Dette opvejes af, at synergi- og effektiviseringsgevinster hovedsagligt vil komme forbrugerne til gode over tid. Der bør findes en praktisk løsning, hvor sammenlægning af mindre selskaber ikke medfører store gebyrudgifter.

Drift af andre vandselskabers anlæg – uden ejerskab – bør også være en mulighed for vandselskaberne, hvis det er første step mod en senere sammenlægning.

Det fremgår endvidere af lovforslaget, at energi-, forsynings- og klimaministeren bemyndiges til at fastsætte regler om værdiansættelsen af vandselskaber, der fusionerer.

Det er Københavns Kommunes opfattelse, at staten/ministeren ikke kan tilsidesætte en værdiansættelse, som uafhængige parter (kommuner) kan opnå enighed om afspejler selskabernes værdi og hvor parterne endvidere har fortaget værdiansættelsen med støtte eller på basis af værdiansættelser fra revisorer og rådgiver. Ved at fastsætte regler om, hvordan en sådan værdiansættelse skal foregå, indskrænkes kommunernes aftalefrihed betydeligt. Dette kan udgøre en alvorlig hindring for yderligere konsolidering i sektoren.

Herudover tager Københavns Kommune forbehold for, om der i givet fald også vil være tale om en indgriben i kommunerne ejendomsret.

Københavns Kommune kan dog støtte, at ministeren får mulighed for at give en bindende forhåndsbesked vedrørende om en fusion eller lignende vil udløse modregning i kommunernes bloktilskud.

VESTFORSYNING

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K

Sendt på mail til ens@ens.dk

Dato: 01. oktober 2015	Henv. til: Avi Gaye	E-mail: ag@vestforsyning.dk	Telefon: 9612 7411
----------------------------------	-------------------------------	--	------------------------------

Vestforsynings høringssvar til udkast til ny Vandsektorlov, j.nr. 65-651-6506

1. Indledning og formål

Vestforsyning Vand A/S og Vestforsyning Spildevand A/S har i dette notat sammenfattet vandselskabernes bemærkninger til ét enkelt udvalgt emne, som bør overvejes af Energistyrelsen i forbindelse med det videre arbejde med udkast til ny Vandsektorlov.

Emnet er de legale rammer for den koncerninterne afregning af ydelser mellem et service-selskab og et vandselskab i en kommunalt ejet (multi)forsyningskoncern.

I det udsendte udkast til revideret vandsektorlov mv. er ikke medtaget forslag til en ændring eller præcisering i forhold til spørgsmålet om afregning af serviceydelser. Dette emne bør imidlertid adresseres i forbindelse med det videre arbejde med ny Vandsektorlov, idet den gældende regulering i Vandsektorlovens § 19 med tilhørende lovbemærkninger fra 2009 har givet anledning til fortolkningstvivel og tvister, herunder i forhold til Forsyningssekretariatets indberetninger efter Lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger.

2. Den gældende regulering og behovet for en ændring/præcisering af retstilstanden

2.1 Gældende retstilstand

Ifølge den nugældende Vandsektorlovs § 19, stk. 5 skal aftaler, der indgås af vandselskaber, indgås på markedsvilkår.

De oprindelige bemærkninger til Vandsektorloven fra 2009 indeholder imidlertid betragtninger om, at det skulle følge af de kommunalretlige grundsætninger om forbud mod at drive virksomhed med fortjeneste for øje, at et serviceselskab i en kommunalt ejet koncernstruktur alene kan kræve kostprisen for serviceydelser leveret fra serviceselskaber til vandselskaber i koncernen.

VESTFORSYNING

De oprindelige lovforarbejder nævner i forlængelse heraf, at det ikke var hensigten med § 19, stk. 5 at give serviceselskaber i en kommunal concernstruktur hjemmel til at kunne opkræve mere end kostprisen, og at kravet om aftaleindgåelse på markedsvilkår således kun tilsigtede at regulere aftaler indgået med "private serviceselskaber".

I henhold til el- og varmforsyningsloven var der imidlertid allerede i december 2008 indført en bekendtgørelse om kommuners indberetninger og erklæringer mv. efter elforsyningslovens §§ 37 og 37a og varmforsyningslovens §§ 23l og 23m, (bekendtgørelsen nr. 1297 af 15. december 2008 - herefter "Indberetningsbekendtgørelsen"), hvorefter faktureringer fra serviceselskaber til forsyningsselskaber (både el, varme, naturgas, vandselskaber og affaldsselskaber) skal "baseres på markedsbestemte vilkår ...", jf. Indberetningsbekendtgørelsens § 11, stk. 1 nr. 2. Af samme bestemmelse in fine fremgik/fremgår, at "servicevirksomheden skal dokumentere størrelsen og grundlaget for den enkelte fakturering, herunder at den fakturerede pris svarer til markedsprisen eller de faktiske omkostninger, dog maksimalt markedsprisen".

2.2 Behovet for ændring/præcisering af retstilstanden

Der er behov for en ændring/præcisering af retstilstanden bl.a. med henblik på, at serviceselskaber i kommunalt ejede multiforsyningskoncerner (hvor indgår både el/varme/gas og vand/spildevand/affald) kan afregne serviceydelse på ensartede vilkår – og uden at løbe en risiko for, at der skal foretages skattemæssige korrektioner.

Hvis den hidtidige fortolkning af den nugældende Vandsektorlov fra 2009 med tilhørende forarbejder, som Naturstyrelsen og Forsyningssekretariatet har anlagt i den administrative praksis, fastholdes, vil det indebære ekstra administration for de kommunalt ejede multiforsyningskoncerner, der i overensstemmelse med Indberetningsbekendtgørelsen har tilrettelagt den koncerninterne afregning efter ensrettede principper, og således at afregningerne af serviceydelserne er sket på sædvanlige arms længde vilkår (faktiske omkostninger inkl. en mindre avance, men dog højst svarende til prisen i markedet).

En ensretning vil være i god overensstemmelse med forligsaftalen af 29. april 2015, som bl.a. forudsætter, at den nye Vandsektorlov skal understøtte konsolideringen i vandsektoren.

En understøttelse kan ske dels ved at skabe bedre rammer for, at kommunalt ejede vandselskaber fusionerer, dels ved at der også skabes bedre legale rammer for, at kommunalt ejede multiforsyninger kan etableres og også fusioneres (herunder med forbrugerejede vand-, varme- og elselskaber) uden at der af den grund skal ske en forskelligartet afregning af serviceydelser i koncernen (som endog indebærer risiko for den administrative byrde, der følger af eventuelle skattemæssige korrektioner af foretagne afregninger på kostægte vilkår).

En præcisering af, at der også kan afregnes på markeds-mæssige vilkår i kommunalt ejede koncerner (og herunder til faktiske omkostninger inkl. en mindre fortjeneste, så længe prisen er markeds-mæssig) vil endvidere understøtte, at privatejede virksomheder, som leverer tilsvarende serviceydelser til vandsektoren, ikke udsættes for en urimelig konkurrence.

VESTFORSYNING

3. Forslag til ny regulering

Det foreslås, at ovenstående forslag til præcisering af principperne for afregning af serviceydelser i kommunalt ejede forsyningskoncerner implementeres i forbindelse med den videre behandling af udkast til ny Vandsektorlov mv.

Forslaget kan eksempelvis konkret implementeres på den måde, at den nugældende § 19, stk. 8 udvides således, at ministeren bemyndiges til (udover at fastsætte regler om intern overvågning) også at kunne fastsætte nærmere regler om afregning af kommunalt ejede serviceselskabers ydelser over for vandselskaber.

I bemærkningerne til en sådan bemyndigelsesbestemmelse kunne det herefter udtales, at bemyndigelsen forventes udnyttet af ministeren til at fastsætte regler korresponderende med reguleringen i Indberetningsbekendtgørelsen.

Venlig hilsen

Avi Gaye
Vand- og Miljøchef

Jørgen J. Andreasen
Økonomidirektør

Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet
Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K
Att.: Anne-Marie Madsen

Pr. e-mail: ens@ens.dk

2. oktober 2015

Høring af udkast til forslag til lov om ændring af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, lov om vandforsyning m.v., lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v. og forskellige andre love (Opfølgning på politisk forlig om ny og forbedret regulering af den danske vandsektor) – j.nr. : 65-651-6506

Tak for muligheden for at kommentere lovforslaget.

FSR – danske revisorer
Kronprinsessegade 8
DK - 1306 København K

Telefon +45 3393 9191
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 4183
Konto nr. 2500102295

FSR – danske revisorer har følgende kommentarer til udkast til forslag til ændring af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold m.m.:

I forhold til ny § 6 og § 6a bør det overvejes, i hvilket omfang Forsyningssekretariatet kan få vandselskaberne til via indsendelse af årsregnskab at indberette supplerende oplysninger til brug for fastlæggelse af indtægtsrammer.

Del bør vurderes, i hvilket omfang der er lovhjemmel til via årsregnskabsloven og årsregnskabet at få oplyst de ønskede informationer til brug for fastlæggelse af indtægtsrammen. Dels kan der fra selskaberne være et ønske om ikke at oplyse alle forhold i et officielt årsregnskab, dels skal oplysninger, som medtages i noter m.m., revideres af selskabets revisor, og dels skal Erhvervsstyrelsens taksonomi kunne håndtere disse oplysninger. Så afhængigt af Forsyningssekretariatets ønske om oplysninger kan dette give nogle praktiske udfordringer, som bør overvejes i forhold til en separat indberetning af ønskede oplysninger med tilhørende revisorerklæring.

Med venlig hilsen

Søren Peter Nielsen
statsautoriseret revisor
formand for Arbejdsgruppen for Forsyningsvirksomhed

2. oktober 2015

SEJ

DI-2015-10285

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K

ens@ens.dk

Dansk Industri
Confederation of Danish Industry

DI's bemærkninger til høring af udkast til forslag om lov om vandsektorens organisering med mere. J. nr. 65-651-6506

DI har den 4. september 2015 modtaget ovennævnte udkast til lovforslag i høring, der implementerer det politiske forlig om ny og forbedret regulering af den danske vandsektor med høringsfrist den 2. oktober 2015. Energistyrelsen har den 24. september udsendt supplerende høringsmateriale, der vedrører finansieringen af Forsyningssekretariatet.

DI vil indledningsvist kvittere for det omfangsrige lovforslag, som vi i stort omfang mener følger det politiske forlig. DI har derfor kun få bemærkninger til det konkrete lovtekniske indhold. Derimod finder DI, at der med fordel i lovbemærkningerne kan redegøres mere detaljeret for de intentioner, der er i vandsektorforliget, men som skal udmøntes i de efterfølgende bekendtgørelser, der udstedes på baggrund af lovændringen.

DI finder helt overordnet, at lovforslaget vil fremme ønsket om en mere effektiv og innovativ vandsektor. Således beskrives, at der skal indhentes effektiviseringer for mindst 1.3 mia. kr. i vand og spildevandsselskaberne, og ligeledes vil omlægningen fra en driftsøkonomisk regulering til en totaløkonomisk regulering fremme mere intelligente og langsigtede indkøb i branchen. Det medfører, at der skabes innovation efter bedre løsninger i et totaløkonomisk perspektiv. Løbende effektivisering af forsyningsvirksomheden forudsætter naturligvis, at forsyningselskaberne kan forestå og gennemføre teknologiudvikling og innovationsaktiviteter som en integreret del af sin hovedvirksomhed.

En række elementer i den politiske aftale om den reviderede vandsektor er ikke decideret lovstof, her savnes en nærmere beskrivelse i de generelle lovbemærkninger af, hvordan disse elementer i den politiske aftale tænkes indfriet. Her tænkes for eksempel på øget privat involvering i drift via driftskontrakter, og hvordan øget fokus på samarbejde mellem private virksomheder og vandselskaber om innovation fremmes (forligsaftalen side 7). DI finder, at det med fordel kan beskrives nærmere, at en adskillelse mellem vandselskab og myndighed, tydelige rammer for definitionen på væsentlige udgifter samt incitament til konsolidering er midler, der er medvirkende til at understøtte og videreudvikle et højt niveau for miljø, service og forsyningsikkerhed.

Derudover har DI en række mere specifikke ønsker til uddybning af lovbemærkninger med mere, som er beskrevet nedenfor.

På side 21 ønskes en tydelig og entydig beskrivelse af, at udlicitering af hele eller dele af en forsynings drift ikke bevirker, at den virksomhed, der vinder dette udbud, bliver omfattet af vandsektorloven eller hvile-i-sig-selv reglerne. Det er alene vandselskabet, som udbyder opgaven, der er omfattet af loven. Det fremgår af vandsektorforligsaftalen side 7, at "Det skal tydeliggøres i loven, at private aktører kan indgå i længerevarende omfattende driftskontrakter med vandselskaber, uden af de bliver omfattet af hvile-i-sig-selv-princippet, så længe et vandselskab omfattet af vandsektorloven har det overordnede ansvar for gennemførelse og opretholdelse af forsyningssikkerheden og øvrige krav fra myndighederne".

I § 1, nr. 33, der omhandler vandselskabernes hovedaktivitet og tilknyttede aktiviteter, beskrives, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte de nærmere regler for dels hvilke typer virksomhed, der er vandselskabets hovedvirksomhed, og dels hvor stor omsætningen må være på tilknyttede aktiviteter. DI finder, at det i lovbemærkningerne på side 29-30 bør beskrives, at det udelukkende er nødvendig overkapacitet, der kan udlejes, det er ikke hensigten, at et vandselskab skal besidde unødvendige ejendomme eller arealer. Eksemplet om, at varetagelse af konventionel affaldsforbrænding ikke er en hovedaktivitet, findes meget langt fra en aktivitet, der skal kunne varetages af et vandselskab. DI foreslår, at der i lovbemærkningerne i stedet skrives, hvad der kan være en hovedaktivitet, f.eks. bioforgasning af slam tillsat organisk affald.

Vandselskabernes deltagelse i og støtte af eksportrelaterede projekter er ligeledes omhandlet i § 1, nr. 33. I lovbemærkningerne er det beskrevet, at tilknyttede aktiviteter maksimalt kan udgøre 3 pct. af omsætningen. DI finder, at det er af afgørende betydning for at nå ambitionen om at øge den danske eksport af vandteknologi, at der kan etableres samarbejder, hvor vandselskabernes driftstekniske kompetencer kan bringes i spil til eksport af vandmiljøteknologi og rådgivning som underleverandører til vandteknologivirksomheder, videninstitutioner og rådgivende ingeniører. I særlige tilfælde, hvor for eksempel en ny teknologi er implementeret på et mindre vandselskab, kan 3 pct. grænsen blive en u hensigtsmæssig binding for dette vandselskabs engagement i eksportunderstøttelse af teknologien. Derfor bør der indføres en dispensationsadgang i den efterfølgende bekendtgørelse, der udmønter disse krav. Alternativt kan det besluttes, at et vandselskabs aktiviteter til understøttelse af eksport ikke indgår i den fastsatte grænse for tilknyttet aktivitet, eventuelt kan man overveje, om grænsen på 3 pct. samtidig bør nedsættes.

I lovbemærkningerne på side 19 øverst kunne det med fordel nævnes, at der ud over de nævnte effektiviseringspotentialer er et stort effektiviseringspotentiale gennem konsolidering (mellem 0,7 og 3,6 mia. kr. afhængigt af konsolideringsgraden). Dette er også en del af baggrunden for at indføre mulighed for differentierede takster i en fusioneret forsyning med udgangspunkt i de forskelligheder, der kan være imellem forsyninger på vedligehold med mere, som det er beskrevet på side 34 til 37. Det kunne overvejes at indføre krav om, at vandselskaberne omfattet af loven skal redegøre for muligheden for at realisere effektiviseringspotentialer gennem fusion.

Det fremgår af lovbemærkningerne side 30, at vandselskabernes drift af klimatilpasningsprojekter (medfinansieringsprojekter) fremover er en del af hovedvirksomheden, hvilket DI finder fornuftigt. Det bør overvejes, om reglerne for etablering af medfinansieringsprojekter og samtidig anlægsopgaver er indrettet så smidigt, at der kan gennemføres samlede udbud, der giver de laveste priser og mindste gener for de omkringboende.

Det er uklart, om de væsentlige omkostninger, de tidligere miljø- og servicemål, der er vedtaget efter de nugældende regler, tænkes overført til den nye regulering. De ekstraudgifter, et vandselskab er blevet pålagt af kommunen i et miljø- eller servicemål, bør blive overført. Der bør indføres en vis mulighed for at vurdere den samlede mængde væsentlige omkostninger, så et vandselskab ikke risikerer, at en række mindre mål ikke giver tillæg, men reelt er en væsentlig omkostning. DI finder, at der bør indføres regler for håndteringen af denne problemstilling.

DI står naturligvis til rådighed for en nærmere uddybning af dette høringssvar.

Med venlig hilsen

Svend-Erik Jepsen

Energistyrelsen
ens@ens.dk
Journalnummer 65-651- 6506

2. oktober 2015

Vedr. Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, lov om vandforsyning m.v., lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v. og forskellige andre love

I tilknytning til ovennævnte lovforslag, som aktuelt er i høring, skal Middelfart Spildevand A/S anmode om, at det i lovens bemærkninger præciseres, at reglerne om forbrugervalg vil blive ændret, således at konsolidering blandt vandselskaber smidiggøres.

Forbrugervalg og konsolidering

Efter gældende vandsektorlovs § 12 har ministeren en bemyndigelse til at fastsætte særlige regler om forbrugerrettigheder. Ifølge høringslovforslaget ændres der ikke herved.

Ministeren har i medfør af vandsektorlovens § 12 udstedt bekendtgørelse nr. 722, 2012 om forbrugerindflydelse i vandselskaber. Ifølge denne bekendtgørelse skal der som udgangspunkt vælges to forbrugerrepræsentanter til bestyrelsen for et vandselskab omfattet af vandsektorloven.

Ifølge pkt. 8 i vandsektorforliget var målet med den nye regulering bl.a. konsolidering:

Reguleringen skal fastsættes, så den i højere grad tilskynder til og understøtter konsolidering i vandsektoren. Vandselskabernes udgifter til rådgivning vedr. fusionsmuligheder holdes uden for prisloftsreguleringen.

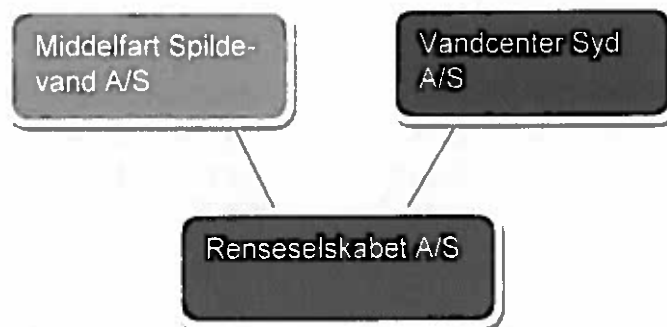
I de indledende bemærkninger til lovforslaget er blandt anført følgende:

Lovforslaget indeholder herudover fjernelse af barrierer for vandselskabernes fusioner med henblik på at styrke muligheden for fortsat konsolidering gennem sammenlægninger i vandsektoren, jf. lovforslagets § 2, nr. 51, § 3, nr. 4 og § 5.

Lovforslaget indeholder i forlængelse heraf også bestemmelser i § 2, nr. 51, § 3, nr. 4 og § 5, som alle bidrager til, at konsolidering mellem vandselskaber i økonomisk henseende bliver smidiggjort.

Imidlertid medfører de gældende regler om forbrugervalg i medfør af bekendtgørelse nr. 722, 2012, som er udstedt i medfør af vandsektorlovens § 12 en vanskelighed for vandselskabers konsolidering af aktiviteter i form af f. eks. fælles rensningsanlæg.

Som konkret eksempel kan nævnes de aktuelle overvejelser som Middelfart Spildevand A/S og Vandcenter Syd A/S har om at etablere et fælles renseanlæg, som drives i særskilt selskab. Rensningsanlægget skal rense spildevand for store dele af Middelfart Spildevand A/S' forsyningsområde og en mindre del fra Vandcenter Syd A/S' forsyningsområde. Konstruktionen er følgende:

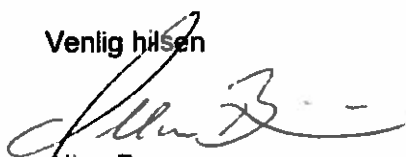
Der vil skulle vælges 2 medlemmer til bestyrelsen i Renseselskabet A/S i medfør af bekendtgørelse nr. 722, 2012, idet Renseselskabet A/S er omfattet af vandsektorlovens § 2. De forbrugervalgte medlemmer af bestyrelsen fra henholdsvis Middelfart Spildevand A/S og Vandcenter Syd A/S' bestyrelse vil ikke umiddelbart kunne indtræde i Renseselskabet A/S' bestyrelse, idet der ikke er sammenfald mellem forsyningsområder. Det vil sige, at der skal afholdes forbrugervalg blandt de forbrugere, som er bosiddende i den del af Middelfart Spildevand A/S henholdsvis Vandcenter Syd A/S' forsyningsområde, som leder spildevand til rensning hos Renseselskabet A/S.

Afholdelse af forbrugervalg blandt kun en afgrænset del af vandselskabernes kundekreds er administrativt tungt. I tillæg hertil har formålet med vandsektorlovens regler om forbrugervalg, næppe været at forbrugerne også skulle have indflydelse i renseselskaberne. Forbrugerne har ikke et kundeforhold til renseselskaberne. Til sammenligning indeholder varme- og elforsyningsloven alene regler om forbrugerindflydelse i distributionselskaberne, som varetager transporten af el-, henholdsvis varme til forbrugerne.

Sammenfatning og anmodning

Gældende regler om forbrugervalg vanskeliggør en konsolidering i vandsektoren. Middelfart Spildevand A/S anmoder derfor om, at det i bemærkningerne til lov om ændring af vandsektoren m.v præciseres, at reglerne om valg af forbrugerrepræsentanterne til vandselskabernes bestyrelser vil blive præciseret og smidiggjort i forhold til konsolidering blandt vandselskaber.

Venlig hilsen

Allan Bruus
Direktør

Til: Pål Krogh Tygesen (pkt@ens.dk)
Fra: Energistyrelsen (ens@ens.dk)
Titel: VS: Høringssvar til udkast om vandsektorloven m.v.
Sendt: 05-10-2015 15:58:32

Fra: Jacob Brønnum [mailto:jbr@fh.dk]
Sendt: 2. oktober 2015 11:19
Til: Energistyrelsens officielle postkasse
Cc: Morten Timmermann; Jacob Brønnum; per11@helsingor.dk; Helle Andersen
Emne: Høringssvar til udkast om vandsektorloven m.v.

Til Energistyrelsen |

Med brev at 24. september 2015 har Energistyrelsen udsendt høringsudkast til vandsektorlov m.v.

Indledningsvist finder Forsyning Helsingør den korte høringsfrist på en uge som forvaltningsmæssigt betænkeligt. Revisionen af vandsektorloven får formentlig en virkning de næste 10 år frem – og set i det lys er det beklageligt, at der ikke gives mere tid til høring af det omfattende materiale.

Forsyning Helsingør ønsker at fremkomme med følgende synspunkter om vandsektorloven m.fl:

Der er et misforhold mellem forliget om vandsektorloven som indeholder 4 bærende principper og det foreliggende udkast til ny vandsektorlov. De bærende principper er:

- a. Mere effektivitet i vandsektoren
- b. Understøtte og videreudvikle et højt niveau for miljø, service og forsyningssikkerhed
- c. Mindre bureaukrati i organisering og tilsyn
- d. Bedre rammer for teknologiudvikling i vandsektoren

Det er Forsyning Helsingørs klare vurdering, at det foreliggende forslag til vandsektorlov m.v. øger bureaukratiet og de administrative byrder for vandsekskaberne og udvider bestyrelsens kompetence til at lede selskaberne i retning af øget effektivitet. Det er endvidere interessant, at øget effektivitet primært skal ske ved at fjerne "beslutningskompetence" fra bestyrelsen på godkendelse af takster og planlægning af anlægsinvesteringer og ved at bestyrelsen ikke længere kan fastsætte servicemål. Ejer indflydelsen i et aktieselskab udøves som udgangspunkt på generalforsamlingen – og forslaget til revideret vandsektorlov er en svækkelse af adskillelse af myndighed og drift – og dermed et tilbageskridt.

Forsyning Helsingør finder ikke, at de 4 ligeværdige hensyn i forliget er omsat ligeværdigt i udkastet til lovgivning. I jagten på effektivitet stiger de bureaukratiet og de administrative byrder og selskaberne beslutningskompetence svækkes.

Bureaukratiet stiger voldsomt ved at beslutningskompetencen udvides i bestyrelseslokalet til fordel for større kompetence i kommunerne og i forsyningssekretariatet. Kommunerne skal til at bestemme mere – gennem nogle uklare beføjelser til at drøfte mål og forsyningssikkerhed, takster m.v. Dette modarbejder intentionerne i forliget og det vil medføre mindre effektivitet og agilitet.

Det er vores klare vurdering, at kommunernes legalitetskontrol af taksterne ikke skal udvides fra en legalitetskontrol til en egentlig godkendelse, da et forsyningsselskab ikke i som udgangspunkt kan stå på mål for forsyningssikkerhed, hvis ikke bestyrelsen kan bestemme taksplanlægningen inden for prisloftets rammer. Det kan på den lange bane føre til at der underinvesteres i sektoren og at forsyningssikkerheden svækkes.

Reguleringen af forbrugerindflydelsen gennem forbrugervalgte bestyrelsesmedlemmer bør afskaffes. Gennem det offentlige ejerskab er de folkevalgte politikere valgt af forbrugerne og der bør skelnes til reguleringen af el og varme, hvor forbrugerindflydelsen er dækket af folkevalgte politikere. Afholdelse af forbrugervalg er meget omkostningstungt og det giver for en multiforsyning som Forsyning Helsingør markante administrative byrder.

Der er ikke lagt op til at skattesagen løses i forbindelse med lovgivningsarbejdet. Forsyning Helsingør finder, at det er uholdbart for branchen, at nogle selskaber slipper for skattebetaling alene af det forhold at de er meget små og falder uden for vandsektorloven eller at de er stiftet før vandsektorlovens ikrafttrædelse.

Forsyning Helsingør finder det positivt, at den interne overvågning fjernes som det også fremgår af Deloitte's anbefaling.

Det er med beklagelse at konstatere, at Deloitte's anbefalinger ikke følges inden for forbrugerindflydelse og det at mindske de administrative byrder.

Totex bliver en administrativ byrde og vil næppe give det ønskede udbytte, idet samme besparelse vil kunne opnås ved egne initiativer.

Flerårige prislofter vil give en mindre administrativ byrde, men med det foreliggende forslag skal selskaberne fortsat indberette en række tal og får således ikke en mindre byrde.

Ny benchmarking er opfundet uden at formålet er klart – miljøperformance bør opgives – myndigheder sætter i forvejen miljøkrav.

Med venlig hilsen

Per Tærsebøl
Bestyrelsesformand

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K
ens@ens.dk

Landbrug & Fødevarer

Axelborg, Axeltorv 3
DK 1609 København V

T +45 3339 4000
F +45 3339 4141
E info@lf.dk
W www.lf.dk

CVR DK 25 52 95 29

Landbrug & Fødevarers hørings svar til forslag om lov om ændring af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, lov om vandforsyning m.v., lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v. og forskellige andre love, J. nr. 65-651-6506.

Energistyrelsen har den 4. september 2015 udsendt forslag om lov om ændring af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, lov om vandforsyning m.v., lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v. og forskellige andre love med høringsfrist den 2. oktober 2015 kl. 12.00.

Fødevarerhvervet står for en betydelig del af det samlede vandforbrug og spildevandsudledning i Danmark. Det store forbrug skyldes blandt andet skrappe krav til fødevarerhygiejne. Selvom fødevarerhvervet i de seneste årtier har sikret massive vandbesparelser og deltager i en række innovationsprojekter om vandbesparelser, forventes det, at erhvervet også i fremtiden vil være storforbruger og helt afhængig af vand- og spildevandsydelser. Konkurrencedygtige priser og en effektiv vandsektor er derfor helt essentiel for fødevarerhvervets udvikling, konkurrenceevne og overlevelse i Danmark.

Det er Landbrug & Fødevarers opfattelse, at de påtænkte og tiltrængte effektiviseringer af sektoren fuldt ud skal komme kunderne til gode i form af lavere takster. En lang række forhold i lovforslaget taler imidlertid for, at omkostningerne i sektoren vil stige, og lovforslaget vil gøre det dyrere at være dansker eller drive virksomhed i Danmark. Som eksempel kan nævnes muligheden for at begrænse u hensigtsmæssigt høje opsparinger i selskaberne samt muligheden for at få tillæg til indtægtsrammen ved indfrielse af statsligt eller kommunalt fastsatte mål.

Overordnede bemærkninger

Effektivisering på minimum 1,3 mia. kr.

Forligskredsen har udtrykt et klart ønske om, at vandsektoren skal effektivisere for minimum 1,3 mia. kr. i 2020. Det er Landbrug & Fødevarers klare opfattelse, at lovgivningen bedst sikrer forligskredsens ønske ved at fastsætte effektiviseringskrav, som er højere end 1,3 mia. kr. Hensigten med at stille højere krav end de 1,3 mia. kr. er at sikre, at kravet om effektiviseringer på minimum 1,3 mia. opnås i 2020. Dette skal også ses i lyset af, at evalueringen af vandsektoren viste samlede effektiviseringspotentialer på op mod 5 mia. kr.

Begrænse u hensigtsmæssigt høje opsparinger

Følgende fremgår af forligskredsteksten: "*For at begrænse vandselskabernes mulighed for u hensigtsmæssigt høje opsparinger, tilpasses selskabernes driftsomkostninger i prislofterne de faktiske driftsomkostninger ved overgangen til den fremtidige regulering*".

Landbrug & Fødevarer er erhvervsorganisation for landbruget, fødevarer- og agroindustrien. Med en eksport på over 120 milliarder kroner årligt og med 141.000 beskæftigede repræsenterer vi et af Danmarks vigtigste eksporterhverv.

Ved at nyttanke og synliggøre erhvervets bidrag til samfundet sikrer vi vores medlemmer en stærk placering i Danmark og globalt.

Landbrug & Fødevarer finder, at forligskredsens klare ønsker på dette punkt skal anføres direkte i lovbemærkningerne, og at det bør præciseres, at tilpasningen skal ske inden overgangen til den fremtidige regulering.

Hvis tilpasningen ikke sker inden overgangen til den fremtidige regulering, vil forligskredsens ønske om reelle effektiviseringer i sektoren på minimum 1,3 mia. kr. ikke blive indfriet. Det skyldes, at størstedelen af effektiviseringerne vil findes i omkostninger, som forsyningerne reelt ikke har. Samlet set kan det medføre, at det reelle effektiviseringsniveau bliver omkring 800 mio. kr. lavere end ønsket, dvs. kun omkring 500 mio. kr. i reelle effektiviseringer. Dertil kommer, at forligskredsens ønske om at begrænse u hensigtsmæssigt høje opsparinger ikke imødekommes, hvis tilpasningen ikke sker inden overgangen til den nye regulering.

For yderligere at understøtte forligskredsens ønske om at begrænse vandselskabernes opsparinger bør Forsyningssekretariatet fremadrettet tildeles hjemmel til at tilpasse selskabernes omkostninger i indtægtsrammen til de faktiske omkostninger.

Landbrug & Fødevarer skal i den forbindelse understrege, at tilpasningen til de faktiske omkostninger ved overgangen til den nye regulering ikke forhindrer vandselskaberne i fremadrettet at opspare midler til f.eks. miljøteknologi, da de fremover får mulighed for at henlægge effektiviseringsgevinster som egenkapital samt tillige får langt større fleksibilitet via de fireårige indtægtsrammer. I den forbindelse bemærkes, at vandselskaberne har særdeles gode muligheder for at lånefinansiere til investeringer.

Statsligt eller kommunalt fastsatte mål (tidligere miljø- og servicemål)

Statsligt eller kommunalt fastsatte mål kan få væsentlig betydning for omkostningsniveauet i sektoren. Landbrug & Fødevarer lægger derfor stor vægt på, at der er klare retningslinier for, hvad disse mål kan omfatte, og at der altid skal indgå en proportionalitetsbetragtning i forhold til omkostningerne for kunderne til en forsyning.

For at begrænse de administrative byrder for forsyninger og Forsyningssekretariatet ved behandling af ansøgninger samt sikre, at statsligt eller kommunalt fastsatte mål ikke medfører uforholdsmæssigt store prisstigninger for kunderne, skal Landbrug & Fødevarer kraftigt opfordre til, at væsentlighedsgrænsen for, hvornår omkostningerne til et statsligt eller kommunalt fastsat mål kan tillægges indtægtsrammen, fastsættes til over 5 pct. af vandselskabets omkostninger

Finansiering af eksport af miljøteknologi

Det store fokus på eksport af miljøteknologi vil alt andet lige gøre det dyrere at være dansker, da omkostningerne til denne eksportfremme nødvendigvis vil overvælttes på kundernes vand- og spildevandsregning. Lovforslaget bør derfor justeres med henblik på at begrænse denne ekstraomkostning til eksport af miljøteknologi og samtidig finde finansieringen ved at øge fokus på effektivisering i det nuværende lovforslag.

Klagemulighed

I dag har virksomhederne kun en meget ringe retssikkerhed, hvis et vandselskab fastsætter urimelige vilkår og særbidrag på forkerte forudsætninger. Landbrug & Fødevarer er tilfreds med muligheden for at indføre en klageadgang for virksomheder.

Landbrug & Fødevarer er imidlertid bekymret for, om hjemlen er tilstrækkelig til at sikre klageadgangen, da det overlades til den samlede branche frivilligt at udfylde hjemlen. Lovforslaget

bør derfor suppleres med en hjemmel for ministeren til at fastsætte regler om et klagenævn uden for rammene af et privat klagenævn, hvis branchen ikke selv opretter et privat klagenævn.

Stærkt Forsyningssekretariat

Vandsektoren er en monopolsektor, og der bør derfor sikres tilstrækkelig regulering og kontrol af selskaberne. Forsyningssekretariatet spiller en væsentlig rolle i at sikre, at målet om en effektivisering på minimum 1,3 mia. kr. indfries, ligesom deres indsats i forhold til benchmarking og fastsættelse af indtægtsrammer er vigtig. Et stærkt sekretariat vil være med til at sikre størst mulig grad af effektivisering, og det er i den forbindelse også vigtigt, at Forsyningssekretariatet har ressourcer til at foretage økonomiske analyser, f.eks. af mulighederne for yderligere effektiviseringer, anvendelse af ekstraordinære effektiviseringsgevinster mv.

Indtægtsramme og benchmarking

Det er særdeles fornuftigt, at prisloftsmodellen udvides til en totaløkonomisk regulering, hvor der i indtægtsrammerne tages højde for forsyningens samlede omkostninger. Det vil bidrage til en mere hensigtsmæssig incitamentsstruktur i sektoren.

Landbrug & Fødevarer er imidlertid meget bekymret for undtagelserne til indtægtsrammen, som kan medføre øgede administrative byrder for Forsyningssekretariatet og forsyningerne og være med til at øge omkostningerne i sektoren. Muligheden for undtagelser bør derfor begrænses i størst muligt omfang inden for rammene af forligskredsaf-talen. Det kan f. eks. gøres ved at fastsætte en høj øvre grænse for, hvornår der kan gøres brug af undtagelserne.

Mulighed for oprettelse af fond

Lovforslagets beskrivelse af muligheden for at oprette en fond, der har til formål, at vandteknologi fremmes, udvikles og demonstreres, er meget uklar, og en række forhold bør adresseres nærmere i lovbemærkningerne. Det er f.eks. uklart, hvordan indtægtsrammen hænger sammen med indbetalinger til fonden, og om fondsmidler kan anvendes til at kanalisere midler fra et forsyningsområde til et andet, f.eks. via demonstrationsprojekter.

Da der er tale om kunders midler, finder Landbrug & Fødevarer det naturligt, at kunderne repræsenteres i fondens bestyrelse, og at dette fremgår af lovbemærkningerne. Landbrug & Fødevarer bør have udpegningsret til bestyrelsen.

Bestyrelseskompetencer

Forligskredsen har specifikt udtrykt ønske om, at bestyrelsernes kompetencer skal sikres. Det undrer derfor Landbrug & Fødevarer, at det intet sted i loven eller bemærkningerne er omtalt, hvordan dette skal ske. Landbrug & Fødevarer finder det naturligt, at dette politiske ønske kommer til at fremgå af lovbemærkningerne.

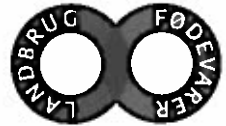
Konsolidering af loven

I sin nuværende form er lovforslaget og dermed den kommende lov meget kompleks og uoverskuelig. Landbrug & Fødevarer skal derfor opfordre til, at loven konsolideres, eller alternativt at der udarbejdes en samlet lovbekendtgørelse.

Konkrete bemærkninger til lovforslagets paragraffer

§ 1, nr. 13 + lovbemærkninger

Kravet om procesorienteret benchmarking ophæves og erstattes med et krav om performancebaseret benchmarking. Det fremgår af lovbemærkningerne, at den procesorienterede

benchmarking fremover er frivillig, men at omkostningerne fortsat kan pålægges kunderne som tillæg til indtægtsrammen.

Det er Landbrug & Fødevarers opfattelse, at den procesorienterede benchmarking ikke bør medføre et tillæg til indtægtsrammen, når kravet overgår til en frivillig ordning. Ved at gøre det muligt at lægge omkostningerne til indtægtsrammen gives der et incitament til forsyningerne til at øge de administrative omkostninger ved udarbejdelse af en ekstra benchmarking. Ved at lade benchmarkingen ligge inden for rammerne af indtægtsrammen sikres det derimod, at den administrative byrde udelukkende foretages, såfremt den er absolut nødvendig.

§ 1, nr. 15 og 16 + lovbemærkninger

Totaløkonomisk regulering

Efter forligskredsens ønske fastsættes indtægtsrammen for vandselskabernes totaløkonomi og ikke som i dag udelukkende for vandselskabernes driftsøkonomi.

Landbrug & Fødevarer bakker op om den foreslåede ændring, da den tidligere regulering gav uhensigtsmæssige incitament til at overinvestere for at reducere driftsomkostningerne. Det er endvidere særdeles positivt, at de tidligere miljø- og servicemål fremadrettet omfattes af effektiviseringskrav.

Forsyningssekretariatets bemyndigelse

Landbrug & Fødevarer skal opfordre til, at Forsyningssekretariatet får de fornødne hjemler til at indhente oplysninger og til at kontrollere selskaberne – eksempelvis mulighed for at give påbud til selskaberne, hvis de ikke leverer de efterspurgte informationer.

Ligeledes bør Forsyningssekretariatet sikres tilstrækkelige bemyndigelser til at regulere forsyningsselskabernes økonomiske forhold. F.eks. bør Forsyningssekretariatet sikres hjemmel til at træffe afgørelse om fastsættelse af det beløb, som skal modregnes i kommunernes bloktilskud, og i den forbindelse have mulighed for at beregne en anden vejbidragssats end den, som kommunen har beregnet. Eksemplet er meget aktuelt grundet en sag ved Højesteret, hvor der er blevet sået tvivl om Forsyningssekretariatets hjemmel. I den konkrete sag kan konsekvensen af en uklar hjemmel blive, at kommunerne kan fastsætte sin egen betaling af vejbidrag for lavt og dermed opnå en økonomisk fordel. Den økonomiske fordel for kommunerne medfører en højere spildevandsbetaling for de øvrige kunder, hvilket er stærkt uhensigtsmæssigt og modvirker princippet om, at forureneren betaler.

Begrænse uhensigtsmæssigt høje opsparinger

Det foreslås i lovbemærkningerne, at indtægtsrammen i 2017 fastsættes på baggrund af vandselskabets faktiske samlede omkostninger, som er afspejlet i vandselskabernes seneste årsregnskaber og prislofter. Således sikres det, at den nye totaløkonomiske regulering baseres på nyeste viden, og at det er vandselskabernes faktiske omkostninger, der indgår.

Landbrug & Fødevarer lægger i den forbindelse stor vægt på, at det helt klart fremgår af lovbemærkningerne, at den såkaldte "luftkorrektions" ikke er en del af effektiviseringskravene på de 1,3 mia. kr. Det er et eksplicit ønske fra forligskredsen at begrænse vandselskabernes mulighed for uhensigtsmæssigt høje opsparinger, og man besluttede på den baggrund, at selskabernes driftsomkostninger skal tilpasses de faktiske omkostninger i prislofterne *ved overgangen til den fremtidige regulering* (som skal sikre minimum 1,3 mia. kr. i effektiviseringer).

Det er væsentligt, at de faktiske omkostninger fastsættes ud fra omkostningerne inden for de seneste år, eksempelvis 2013-2016 (som angivet i lovbemærkningerne). Går man længere tilbage i tiden, vil der ikke være tale om faktiske omkostninger, men om historiske omkostninger. Dertil kommer, at opgørelser af omkostninger fra før 2013 må anses for at være mindre pålidelige, da reglerne på dette tidspunkt var forholdsvist nye med den risiko, at "børnesygdomme" har været med til at svække pålideligheden af tallene.

Det er tillige væsentligt, at man loyalt holder sig til forligskredsens ønsker, hvor det meget klart fremgår, at selskabernes omkostninger skal tilpasses de "faktiske omkostninger". Det er således ikke tilstrækkeligt blot at foretage en "modelkorrektion", hvor der tages højde for eventuelle fejl eller mangler i den tidligere prisloftsmodel.

Endvidere bør der indsættes en hjemmel i loven, der sikrer, at forsyningsselskabernes ekstraordinære effektiviseringsgevinster bliver opgjort af Forsyningssekretariatet. Alternativt kan kravet fastsættes på bekendtgørelsesniveau, men det bør for klarheds skyld fremgå af lovbemærkningerne, at ministeren fastsætter regler herom.

§ 1, nr. 18 + lovbemærkninger

Statsligt eller kommunalt fastsatte mål

Det foreslås i lovforslaget, at ministeren kan fastsætte regler om tillæg i indtægtsrammen til væsentlige omkostninger til at gennemføre statsligt eller kommunalt fastsatte mål, men at tillæggene skal være omfattet af effektiviseringskravene.

Landbrug & Fødevarer skal kraftigt opfordre til, at grænsen for, hvad der anses for væsentligt, præciseres nærmere i bemærkningerne. En væsentlighedsgrænse kan f.eks. fastsættes som en procentdel af forsyningernes omkostninger, hvor kun omkostninger til mål over denne grænse er at betragte som væsentlige og dermed kan tillægges indtægtsrammen. Det er Landbrug & Fødevarers opfattelse, at grænsen bør fastsættes til minimum 5 pct.

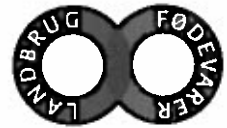
Landbrug & Fødevarer lægger stor vægt på, at eventuelle løft i indtægtsrammen omfattes af effektiviseringskrav, og at alle målene fortsat skal godkendes af kommunalbestyrelsen.

Spildevandsudledning

I forbindelse med kommunalt fastsatte mål skal Landbrug & Fødevarer gøre opmærksom på, at dette kan risikere at få negativ indflydelse på virksomhedernes incitament til at implementere miljøteknologiske løsninger til at rense sit spildevand. Målene kan samtidig have negativ betydning for fødevarerens virksomhedernes lyst til og mulighed for at udvide produktionen.

Hvis en virksomhed i dag ønsker at udtræde af spildevandsforsyningen og rense spildevandet selv, er det i henhold til spildevandsbekendtgørelsen et krav, at virksomhedens spildevandsmængde ikke må renses dårligere end hidtil. Det betyder, at et kommunalt miljømål om forbedret rensning – som går længere end vandselskabets spildevandstilladelse – vil vanskeliggøre og i mange tilfælde umuliggøre muligheden for decentrale miljøteknologiske løsninger.

Som løsning på ovenstående problemstilling skal Landbrug & Fødevarer kraftigt opfordre til, at reglerne i medfør af miljøbeskyttelsesloven ændres, så det klart kommer til at fremgå, at virksomhedens spildevand ikke må renses dårligere end spildevandsforsyningens udledningstilladelse – og ikke som i dag, hvor spildevandet ikke må renses dårligere end den faktiske udledning. Det vil give større forudsigelighed, inden en virksomhed foretager en

investering, da det er umuligt at vurdere, hvornår virksomheden renser dårligere end forsyningens renseanlæg (rensegraden i forsyningens renseanlæg er ikke konstant).

Fireårige indtægtsrammer

Landbrug & Fødevarer finder det fornuftigt at indføre fireårige indtægtsrammer, da det kan være med til at reducere de administrative byrder og give selskaberne en større fleksibilitet. Flexibiliteten kan eksempelvis bruges til at øge omkostningerne i en periode, hvor der er særlige behov, mod at omkostningsniveauet sænkes i den efterfølgende periode. Det bør dog sikres, at Forsyningssekretariatet i den første fireårige periode fortsat har mulighed for at følge forsyningernes økonomi i de enkelte år. Det vil kunne sikre, at eventuelle "børnesygdomme" og overskridelse af indtægtsrammerne undgås.

Ekstraordinære effektiviseringsgevinster

Det fremgår af lovbemærkningerne, at vandselskaberne får mulighed for at henlægge ekstraordinære effektiviseringsgevinster som egenkapital. Da der reelt er tale om kundernes penge, bør muligheden begrænses i størst muligt omfang.

Der bør endvidere være fuld gennemsigtighed i, hvor meget og hvordan forsyningerne anvender opsparingerne. Der bør således stilles krav om, at selskabernes opsparinger og anvendelse af disse samt skattebetaling af opsparingerne offentliggøres, enten på en samlet portal hos Forsyningssekretariatet, på selskabernes hjemmeside eller via selskabernes årsregnskaber. Der bør fastlægges ensartede retningslinjer for metode til opgørelsen.

Mest effektive vandselskaber

Det anføres, at det i en bekendtgørelse kan anføres, hvad der forstås ved de mest effektive vandselskaber, hvornår de kan få stillet et individuelt effektiviseringskrav, og hvor stort dette krav kan være.

Landbrug & Fødevarer skal opfordre til, at det præciseres, at der med effektive selskaber menes de økonomisk mest effektive selskaber.

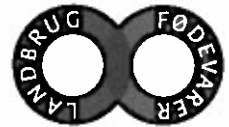
§ 1, nr. 25 + bemærkninger

Twistløsningsorgan

Der indføres en mulighed for oprettelse af et privat twistløsningsorgan, hvor erhvervsdrivende kan indbringe klager, der udspringer af forsyningsaftalen mellem den erhvervsdrivende og vandselskabet, herunder om måling, opgørelse af opkrævede restancer, forhold vedrørende opkrævning af bidrag, herunder spildevandsforsynings-selskabers opgørelse vedrørende særbidrag, håndtering af inddrivelse hos dårlige betalere mv.

Landbrug & Fødevarer mener, at en klageadgang over prisfastsættelsen for virksomheder er et meget tiltrængt tiltag, som er med til at give virksomhederne en øget retssikkerhed. Vandselskaberne er reelt monopolselskaber, og som reglerne er i dag, har virksomhederne kun mulighed for at foretage et civilt søgsmål, hvis de er utilfredse med forsyningens leveringsvilkår. Dette er i praksis ikke en gangbar metode, da det kræver store økonomiske og tidsmæssige ressourcer.

Landbrug & Fødevarer skal henlede opmærksomheden på, at et privat klagenævn – som omtalt i lovforslaget – kun er omtalt som et eksempel af forligskredsen. Såfremt branchen – eller dele af

branchen – ikke ønsker at være med til at oprette et privat klagenævn, bør der indføres en hjemmel for ministeren til at fastsætte regler om klageadgang uden for rammerne af et privat klagenævn.

Landbrug & Fødevarer skal bede om, at det præciseres i bemærkningerne, at fastsættelsen af særbidraget i en forsyning, herunder sammensætningen af forsyningernes omkostninger til brug for fastsættelsen, ikke betragtes som en myndighedsafgørelse, og at virksomheder således vil kunne klage over sammensætningen af forsyningernes omkostninger.

Landbrug & Fødevarer skal endvidere opfordre til, at lovforslaget tilpasses, så det lever op til dansk forvaltningsrets grundlæggende princip om administrativ rekurs, hvor der er mulighed for at få en afgørelse prøvet to gange af to forskellige organer, dels af retssikkerhedsmæssige årsager, dels for at undgå unødigt belastning af domstolene.

§ 1, nr. 33 + bemærkninger

Tilknyttede aktiviteter

Ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om tilknyttede aktiviteter samt regler om, at aktiviteter skal behandles som hovedaktivitet.

Forligskredsteksten angiver meget præcist, hvilke aktiviteter der kan defineres som "tilknyttede", og hvilke der skal behandles som hovedaktivitet. Landbrug & Fødevarer skal opfordre til, at det tilsvarende klart og udtømmende defineres i loven, hvilke aktiviteter der omfattes af henholdsvis hovedaktiviteter og tilknyttede aktiviteter. Eksempelvis kan der ikke være tale om overskydende kapacitet, som anvendes til kabler til elektronisk kommunikation, fordi denne kapacitet ikke er ledig under større regnskyl. Aktiviteten bør derfor tages ud, eller alternativt forelægges forligskredsen.

Omsætning ved tilknyttet aktivitet

Det foreslås, at de faste beløbsgrænser for vandselskabernes omsætning med tilknyttet virksomhed, der udøves i et særskilt selskab, ændres til en procentdel, f.eks. 3 pct., af omsætningen med vandselskabernes hovedvirksomhed.

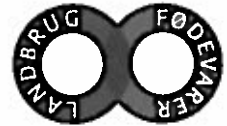
Landbrug & Fødevarer skal opfordre til, at grænsen på 3 pct. fastlægges i loven, så den lever op til forligskredsteksten.

§ 1, nr. 34 + bemærkninger

Med denne ændring ophæves kravet om selskabsmæssig adskillelse mellem aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsaktiviteter og aktiviteter forbundet med affaldshåndtering. Ændringen begrundes blandt andet med økonomiske hensyn.

Landbrug & Fødevarer skal opfordre til, at også kravet om selskabsmæssig adskillelse mellem forsyningernes forsyningsnet og renseanlæg i forbindelse med anvendelse af det justerede betalingsprincip ophæves og erstattes med et krav om regnskabsmæssig opdeling af aktiviteterne. Ændringen vil medføre en mere administrativ enkel regulering, som samtidig vil bidrage til lavere omkostninger for forsyningerne.

Det bør defineres, hvad der menes med regnskabsmæssig adskillelse.

§ 1, nr. 44, § 2, nr. 44 + bemærkninger

Mulighed for oprettelse af fond

Der indføres en hjemmel til at opkræve midler til en fond, som er oprettet efter fondsloven og regler udstedt i medfør heraf. Det er en betingelse, at fonden har til formål, at vandteknologi fremmes, udvikles og demonstreres.

Det er Landbrug & Fødevarers opfattelse, at fondens muligheder for finansiering skal belyses nærmere. Det skal blandt andet sikres, at det udelukkende er ekstraordinære effektiviseringsgevinster, der kan anvendes som indskud i en fond, således at indtægtsrammen ikke påvirkes af indbetalingerne. Der bør endvidere anføres en grænse for fondens økonomiske størrelse.

Det bør tillige sikres, at en forsynings indbetaling til fonden ikke medfører, at pengene investeres i andre vandselskaber, hvorved kundernes penge i praksis flyttes over i en anden forsyning.

Da det er kundernes takstmidler, der indskydes i en fond, bør det sikres - via krav til vedtægterne - at kunderne repræsenteres direkte i fondens bestyrelse, og at deres respektive erhvervsorganisationer får indstillingsret til bestyrelsen.

§ 2, nr. 2 + bemærkninger (vandforsyningsloven)

Der skal opfordres til at sikre sammenhæng mellem paragraffen og lovbemærkningerne. I bemærkningerne fremgår det, at definitionen af en almen vandforsyning ikke omfatter ejere af vandforsyningsanlæg, der forsyner eller har til formål at forsyne mindst 10 ejendomme. Det bør klart fremgå af paragraffen, at det kun er anlæg, som forsyner mindst 10 ejendomme, der kan indgå i en almen vandforsyning. Dermed undtages f.eks. tilfælde, hvor en juridisk enhed ejer ét anlæg med 8 kunder og ét anlæg med 3 kunder.

§ 2, nr. 4 + bemærkninger (vandforsyningsloven)

"Udpegning" foreslås ændret til "udpegningen" for at klargøre, at der er tale om en indsatsplan for et andet område end det, der er udpeget efter § 11 a, stk. 1, nr. 5.

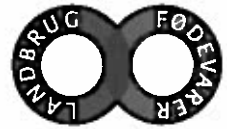
§ 2, nr. 11 + bemærkninger (vandforsyningsloven)

I forhold til kravet om, at kommunalbestyrelsen årligt drøfter forsyningsforholdene med alle almene vandforsyninger i kommunen, bør det overvejes at give koordinationsforumets medlemmer (jf. vandforsyningslovens § 12) adgang til drøftelse. Det vil være relevant i forbindelse med drøftelser af forsyningsstruktur for mulige nye ledningsføringer, der eventuelt vil kunne binde de enkelte forsyninger sammen og dermed forbedre forsyningssikkerheden.

§ 2, nr. 24 og 25 + bemærkninger (vandforsyningsloven)

Det anføres i bemærkningerne, at omkostningerne i forbindelse med opfyldelse af forsyningspligten skal betales af vandforbrugerne i det nyttilsluttede område efter gældende ret, og at kunderne derfor skal betale tilslutningsbidrag, uanset om kunderne tidligere har været tilsluttet en anden almen vandforsyning.

Det bør anføres tydeligt, at opkrævning af et nyt tilslutningsbidrag i forbindelse med nyttilsluttede områder ikke er et krav i alle tilfælde, men alene en mulighed.

§ 2, nr. 51 + bemærkninger (vandforsyningsloven)

Med forslaget indføres et krav om en hjemmeside for alle almene vandforsyninger. For en lille vandforsyning med få kunder er kravet ikke proportionalt, og kan være med til at presse den frivillige arbejdskraft og forsyningsøkonomi. Der bør fastsættes en højere nedre grænse end 10 kunder på det enkelte anlæg før der udløses krav om en hjemmeside.

§ 4, nr. 3 + bemærkninger

I henhold til lovforslaget forpligtes forsyningerne til at følge spildevandsplanen, ligesom kommunalbestyrelsen får mulighed for at påbyde et vandselskab at følge spildevandsplanen.

Med ændringen kan indholdet i spildevandsplanen få langt større betydning for kunderne i en forsyning. Der er derfor et behov for, at spildevandsplanens indhold er helt klart, og at det eksplicit i lovbemærkningerne defineres, hvad forsyningerne kan forpligtes til at følge.

Såfremt der er spørgsmål eller problemstillinger, der ønskes uddybet, står Landbrug & Fødevarer naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen

Henrik Borg Kristensen
Seniorkonsulent

D 33 39 46 56
M 51 67 15 49
E hbk@if.dk

KLs høringssvar til udkast til ny vandsektorlov mv

KL har modtaget udkast til forslag til lov om ændring af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold mv. i høring.

KL har valgt i høringssvaret at fokusere på de overordnede elementer, hvor kommunerne har størst interesse. Dette også i betragtning af den relativt begrænsede høringsperiode i forhold til det meget omfattende materiale. Der tages forbehold for en politisk behandling af høringssvaret i KL, som ikke har været mulig inden for høringsperioden.

Hovedsynspunkter

KL ser positivt på en række af de ændringer, der er foreslået til vandsektorloven mv. som opfølgning på det politiske forlig. Dette omfatter blandt andet præciseringen af kommunernes centrale myndigheds- og planansvar, de nye påbudsmuligheder for kommunerne, de bedre muligheder for omorganisering af selskaberne uden konflikt med stoploven, samt de mere fleksible rammer for selskabernes planlægning gennem flerårige prislofter.

Der er dog samtidig flere centrale punkter i lovforslaget, som giver kommunerne anledning til skærpet opmærksomhed.

Bekendtgørelser udstedt til udmøntning af forliget om vandsektorloven skal have et tydeligt afsæt i lov og lovbemærkninger. KL finder, at dette er mangelfuldt i forhold til kommunernes værktøjer og styringsmuligheder. Intentioner og principper fra den politiske aftale om miljø- og servicemål samt performancebenchmark bør kunne læses direkte i lovbemærkningerne som grundlag for deres udmøntning i bekendtgørelser.

KL har følgende hovedsynspunkter i forhold til lovudkastet inkl. lovbemærkninger, som kalder på ændringer eller tydeliggørelse:

Den 2. oktober 2015

Sags ID: SAG-2015-04499
Dok.ID: 2089536

SYJ@kl.dk
Direkte
Mobil 2939 3685

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 1/4

1. Miljø- og servicemål

Generelt er det vanskeligt i lovforslaget at genfinde forligstekstens fokus på at den nye lovgivning skal "Understøtte og videreudvikle et højt niveau for miljø, service og forsyningssikkerhed", herunder aftalens omtale flere steder af, at der fortsat skal være mulighed for at få loftet prisloftet ved indfrielse af miljø- og servicemål.

KL har følgende ønsker til justeringer:

- Der bør sikres et ophæng i VSL af det forhold, at miljø- og servicemål kan udløse loft af prisloft. Dette kan ske som en tilføjelse til §8. Det er for KL vigtigt, at Vandsektorloven tydeligt italesætter den fortsatte mulighed for at miljø- og servicemål giver loft af prisloft.
- KL er bekymrede for forslaget om ophævelse af bkg. nr. 1048 om driftsomkostninger til gennemførelse af miljømål og servicemål, samt forslaget om ikke at videreføre betegnelserne miljømål og servicemål. Vi ser en risiko i, at betegnelsen nu foreslås at være "mål", som er en meget diffus betegnelse, og at reglerne lægges ind under kommende ny prisloftbekendtgørelse, da det særlige formål med målene og deres væsentlige betydning i den kommunale planlægning og styring dermed risikerer at blive undervurderet. Vi ønsker derfor, at der opretholdes en selvstændig bekendtgørelse vedrørende miljø- og servicemål og at betegnelserne fastholdes/alternativt justeres.
- Kommunalt legale og godkendte miljø- og servicemål bør ikke pålægges effektiviseringskrav, da de netop er udtryk for en bevidst lokalpolitisk prioritering af takstmidler ud over selskabets almindelige anlægs- og driftsvirksomhed. Et højt ambitionsniveau fx via servicemål i én kommune må ikke resultere i, at selskabets score belastes negativt i totexmodellen (som ineffektivt qua større udgifter end tilsvarende selskab uden ambitiøse miljø- og servicemål).
- Forligsteksten angiver, at det alene er "væsentlige udgifter", der kan give mulighed for loft af prisloft. Det er KL's synspunkt, at det alene bør være bagatelagtige udgifter som bør udelades fra muligheden for loft af prisloft. Det er fx angivet på interessentmoderne, at der under eksisterende ordning er søgt om loft af prisloft af udgifter på 5.000 kr. Dette må naturligvis klart betragtes som bagatelagtige udgifter.

2. Kommunale styringsværktøjer

KL hilser det velkomment, at der er givet nye påbudsmuligheder ift. at sikre forsyningsforpligtelsen og at det slås fast, at det er kommunen, der skal godkende miljø- og servicemål for at disse kan resultere i loft af prisloftet. Vi ser det som vigtigt, at aftale og lovgivning generelt betoner kommunernes rolle som den primære myndighed over for vandselskaberne og dermed kommunens kompetencer som varetager af de lokale samfundsmæssige interesser.

I gennem hele forløbet med evalueringen af vandsektorloven, har KL påpeget et behov for at sikre en overordnet kommunal styring af vandselskaberne, og vi har peget på en række værktøjer til det brug, som vi savner i lovforslaget. Det drejer sig fx om at gøre spildevandsplanerne bindende for selskaberne eller om en årlig kommunal godkendelse af selskabernes tids- og investeringsplaner. De værktøjer, som nu er givet: nye påbudsmuligheder, adskillelse af myndighed og drift ift. spildevandsplan og vandforsyningsplan, udvikling af performancebenchmark, samt krav om årlig drøftelse mellem selskab og kommune, giver anledning til følgende bemærkninger:

- Jf. ny påbudsmulighed i MBL §32b kan kommunen fremadrettet påbyde spildevandsforsyningsselskabet ”at forsyne et område inden for det kloakeringsområde, der er fastlagt i spildevandsplanen, inden for en nærmere fastsat frist”. KL forudsætter, at dette opfattes bredt, og dermed omfatter fx ny forsyning af udbygningsområde, ny forsyning af ejendomme og mindre bebyggelser i landområde, ny forsyning i form af separatkloakering af eksisterende kloakopland, samt ny forsyning i form af regnvandsafledning i systemer på overfladen.
- I den nærmere adskillelse i spildevandsplanlægningen mellem myndighed og drift er det foreslået, at tidsfølgeplan overlades til spildevandsforsyningsselskabet. KL er enig i at tidsfølgeplaner for vedligehold af selskabernes kloaknet og selskabets egen driftsudvikling bør ske i spildevandsforsyningsselskabet. Men tidsfølgeplanen handler også om udvikling af den samlede infrastruktur på området. Her ser KL klart behov for en kommunal styring i forhold til konkrete tidsfølgeplaner, både i relation til vandområdeplaner, risikostyringsplaner, klimatilpasningsplaner, samt kommuneplanens arealreservationer.
- Der er fastsat et nyt krav om en årlig drøftelse mellem kommune og spildevandsselskab, med det formål, at ”sikre overensstemmelse mellem kommunens planlægningsindsats

og vandselskabernes strategier". KL er af den opfattelse, at dette redskab vil fungere udmærket, de steder, hvor der er en god dialog og fælles forståelse om indsatser, men savner fortsat et stærkere styringsværktøj til de situationer, hvor selskabet ikke ønsker at følge de lokalpolitiske planer f.eks. kommuneplan, og sektorplaner (spildevandsplan, vandforsyningsplan, risikostyringsplan og klimatilpasningsplan).

- Vi bemærker, at det i høringsmaterialet/lovforslaget er stærkt nedtonet, at den nye performancebenchmark har kommunerne som primær målgruppe, hvilket ellers er udgangspunktet i forligsteksten. KL ønsker det gjort tydeligt, at performancebenchmarkingen har til formål at understøtte dialogen mellem kommune og forsyningsselskab. Dette er vigtigt som bidrag til den årlige drøftelse og til aftaler om fastsættelse af miljø- og servicemål.

KL har i ovenstående fokuseret på få udvalgte og overordnede elementer. Vi ser frem til de kommende bekendtgørelser og dermed lejligheden til at afgive mere detaljerede kommentarer.

KL minder om, at der fortsat udestår en evaluering af klimatilpasningsaftalen fra 2012. Det er vigtigt at der i forlængelse af evalueringen bliver mulighed for at tilrette såvel lov som bekendtgørelser.

Med venlig hilsen

Susanne Lykke Jakobsen og Niels Philip Jensen

Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet
Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K
Att.: Anne-Marie Madsen

Pr. e-mail: ens@ens.dk

2. oktober 2015

Høring af udkast til forslag til lov om ændring af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, lov om vandforsyning m.v., lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v. og forskellige andre love (Opfølgning på politisk forlig om ny og forbedret regulering af den danske vandsektor) – j.nr. : 65-651-6506

Tak for muligheden for at kommentere lovforslaget.

FSR – danske revisorer
Kronprinsessegade 8
DK - 1306 København K

Telefon +45 3393 9191
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR. 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 4183
Konto nr. 2500102295

FSR – danske revisorer har følgende kommentarer til udkast til forslag til ændring af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold m.m.:

I forhold til ny § 6 og § 6a bør det overvejes, i hvilket omfang Forsyningssekretariatet kan få vandselskaberne til via indsendelse af årsregnskab at indberette supplerende oplysninger til brug for fastlæggelse af indtægtsrammer.

Del bør vurderes, i hvilket omfang der er lovhjemmel til via årsregnskabsloven og årsregnskabet at få oplyst de ønskede informationer til brug for fastlæggelse af indtægtsrammen. Dels kan der fra selskaberne være et ønske om ikke at oplyse alle forhold i et officielt årsregnskab, dels skal oplysninger, som medtages i noter m.m., revideres af selskabets revisor, og dels skal Erhvervsstyrelsens taksonomi kunne håndtere disse oplysninger. Så afhængigt af Forsyningssekretariatets ønske om oplysninger kan dette give nogle praktiske udfordringer, som bør overvejes i forhold til en separat indberetning af ønskede oplysninger med tilhørende revisorerklæring.

Med venlig hilsen

Søren Peter Nielsen
statsautoriseret revisor
formand for Arbejdsgruppen for Forsyningsvirksomhed

Dok. ansvarlig: MGA
Sekretær:
Sagsnr: 2015-638
Doknr: d2015-12350-5.0
23. september 2015

Høring af udkast til lovforslag om ændring af vandsektorlov mv.

Dansk Energi finder - som medlemsvirksomhed for flere vandselskaber og som kerneinteressent i forhold til udviklingen af reguleringen af forsyningssektorerne generelt i Danmark - anledning til at afgive følgende høringssvar.

For det første anerkender Dansk Energi ikke præmissen om, at en incitamentsbaseret regulering hviler på et generelt fastlagt effektiviseringskrav som bærende reguleringsinstrument. Det er Dansk Energis opfattelse, at et generelt effektiviseringskrav ikke udgør et tilstrækkeligt sagligt og fagligt solidt grundlag for fastlæggelse af effektiviseringspotentialet for den enkelte forsyningsvirksomhed.

For det andet er det Dansk Energis overbevisning, at det bærende element i incitamentsbaseret regulering bør være en indtægtsramme, der i sig selv sikrer et helt overordnet og vedvarende incitament til effektivisering. Forretningsdrevne forsyningsvirksomheder har derigennem mulighed for at opnå en større forrentning af den investerede kapital ved at blive mere effektive. Det er ved denne effektivisering, at der opnås en *samfundsøkonomisk gevinst*, idet der bindes færre ressourcer, som kan anvendes mere effektivt andre steder i økonomien.

Som supplement til en indtægtsramme kan benchmarking indføres som instrument til at foretage saglige, individuelle potentialevurderinger, der kan danne grundlag for fastlæggelse af individuelle effektiviseringskrav. Individuelle effektiviseringskrav kan have til formål at udligne en *fordelingsmæssig konsekvens* af for høje priser som følge af dokumenteret ineffektive omkostninger.

Hvis en regulering - på trods af det manglende saglige grundlag - alligevel baseres helt eller delvist på et generelt effektiviseringskrav, bør der gælde, at der ikke må udmøntes større samlet effektiviseringskrav til det enkelte selskab (individuelt plus generelt krav), end hvad der sagligt kan dokumenteres effektiviseringspotentialer til i dette selskab.

Ved indførelse af totaløkonomisk benchmarking er det desuden afgørende, at nedenstående forholdsregler iagttages i udarbejdelsen og anvendelsen af modellen:

- Der afsættes tilstrækkelig tid og ressourcer til at udvikle en solid benchmarkingmodel.
- Branchen bør involveres som en medspiller i processen.
- Modellen bør udarbejdes af professionelle efter fagligt anerkendte metoder - fx under anvendelse af flere forskellige statistiske modelspecifikationer.
- Benchmarkingmodellen skal baseres på grundigt validerede og analyserede data.
- Modellen skal være velbeskrevet - det skal klart fremgå, hvad formål er, og hvilke begrænsninger modellen har.
- Modelresultater skal anvendes med forsigtighed - dvs. føre til krav, som tager rimelige hensyn til usikkerheden i modellen (forsigtighedsprincip).
- Der skal tages højde for, at selskaber på kort sigt ikke kan effektivisere kapitalapparatet. Kun et selskabs påvirkelige omkostninger kan forventes at kunne reduceres på forholdsvis kort frist og der skal således ikke pålægges krav på hverken afskrivninger eller forrentningselement.
- Kapitalomkostninger skal håndteres konsistent, og standardiserede kapitalomkostninger bør inddrages i benchmarkingen.
- Anvendelsen af modellen skal samlet set give de rigtige incitamentter til drift og investeringer uden at føre til skævvridning.
- Der bør fastlægges klare retningslinjer for tilsynsmyndighedens beføjelser til at ændre i og justere modellen og dens anvendelse.

Dansk Energi stiller sig naturligvis til rådighed for drøftelser eller uddybning af ovenstående.

Med venlig hilsen
Dansk Energi

Michael Guldbæk Arentsen

Energistyrelsen

Amaliegade 44
1256 København K
j.nr. 65-651-6506

2. oktober 2015
Side 1 af 2

Vedr. høringssvar vedrørende lov om ændring af lov om vandsektorens organisering og økonomiske for m.f.

Spildevandsselskaber har sektoransvar for regnvand og spildevand

Overflytning af en tidligere kommunal opgave med håndtering af regn- og spildevand samt det tilhørende sektoransvar er ikke præciseret med Vandsektorloven og seneste forslag til ændringer. Opgaven er finansieret for de nye privatiserede selskaber - deres ansvar skal præcisere.

På spildevandsområdet er forsyningerne forpligtiget op til et politisk vedtaget serviceniveau i forhold til at håndtere indsamling, behandling og udledning af spildevand/regnvand. Sektoransvaret for at bidrage til løsningen af problemer ved oversvømmelser er med lovforslaget stadig uafklaret med unødigt usikkerhed i potentielt kritiske situationer.

Ved hændelser ud over forsyningernes serviceniveau er de med den nuværende lovgivning som aktieselskab ikke underlagt et sektoransvar. Det giver følgende usikkerheder:

- Finansieringen af spildevandsselskabets indsats under en hændelse – er det takstmidler fra deres drift eller kan de kræve betaling for operativ indsats eller indsats i kriseledelsen og kommunikationsindsatsen?
- Er de at betragte som enhver anden entreprenør som hyres ind?
- Er spildevandsforsyning at betragte som en privat virksomhed, der løser en offentlig opgave og har det i givet fald betydning for om man kan sige at de har et sektoransvar - dvs. at de skal hjælpe til med at løse en krise efter bedste evne, selvom man måske ved større oversvømmelser ikke kan.
- Vil sidstnævnte betyde at de kan kræve betaling for indsatsen?
- Usikkerhed om snitflader mellem serviceniveauer og den risikobaserede dimensionering – samt betaling
- Uklarhed og fordeling af ansvar og beslutningskompetencen mellem vandselskabet, redningsberedskabet og kommunen som myndighed og ejer ved hændelser.

TEKNIK OG MILJØ

Center for Miljø og Energi
Aarhus Kommune

Aarhus Brandvæsen
Ny Munkegade
8000 Aarhus C

Telefon: 86 76 76 76
Direkte telefon: 89 40 40 31
Telefax: 86 76 76 60

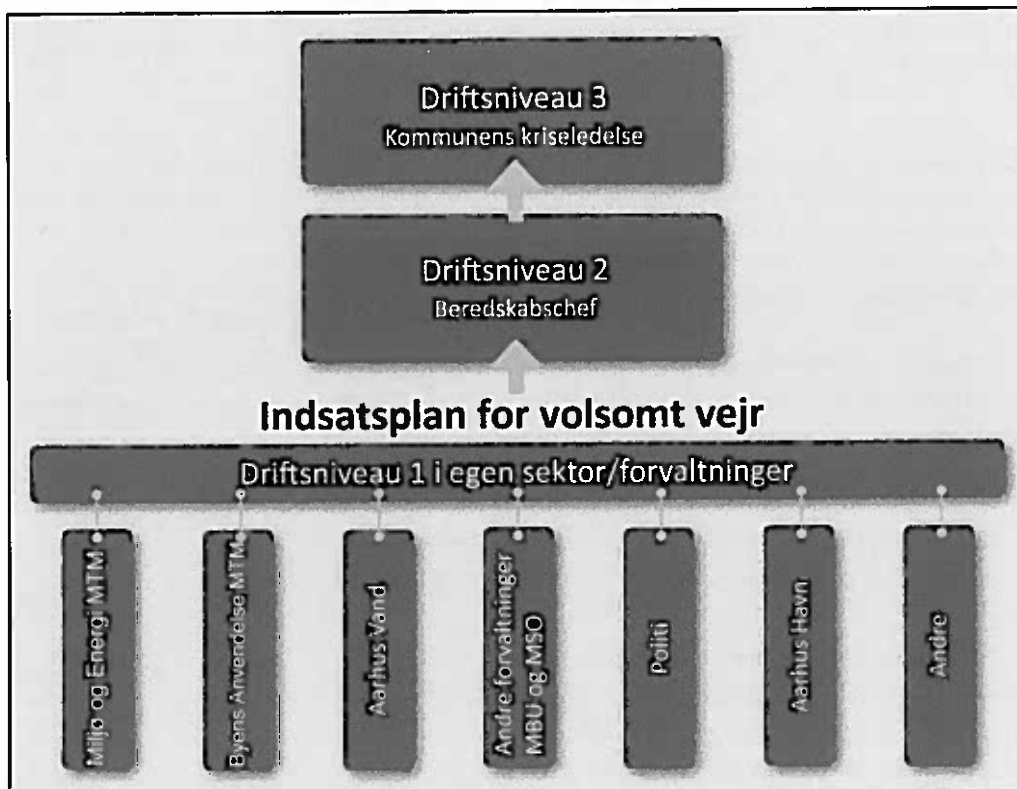
E-mail:
brandvaesen@aarhus.dk
Direkte e-mail:
lmos@aarhus.dk
www.aarhusbrandvaesen.dk

Sag: 15/028785-2
Sagsbehandler:
Lone Mossin

Eksempel

Oversvømmelse fra et korrekt dimensioneret regnvandsbassin, der truer et større villaområde – pumpning fra bassinet vil kunne føre vandet væk fra området, men så oversvømmes tre villaer, som ellers ikke ville være blevet berørt af overløbet. Disse villaer har tilmed indrettet sig til at kunne modstå forventede oversvømmelser – men ikke at der pumpes vand i deres retning.

Hvordan er ansvaret mellem kommune, forsyning, lodsejere og forsikring?
Hvem kan beslutte at skaden skal ramme andre (de få) for at friholde de mange? Hvem skal betale for skaderne?

Eksempel fra vores beredskabsplan ved oversvømmelse - Sektoransvaret består mens den tværgående ledelse overgår for overblik og prioritering.

Med venlig hilsen
Aarhus Brandvæsen

Lone Mossin
Hydrogeolog, Ph.d.
Projektleder

VANDSEKTORENS ORGANISERING OG ØKONOMISKE FORHOLD

Høringssvar

1. oktober 2015

Projekt nr. 220217
 Dokument nr. 1217184576
 Version 2
 Udarbejdet af LHC
 Kontrolleret af ECW
 Godkendt af ECW

1 MULIGHED FOR AT BEHANDLE ORGANISK AFFALD I RÅDNETANK

I forbindelse med vores aktiviteter som task force i Erhvervsstyrelsens program for grønne industrisymbioser har NIRAS i gentagne tilfælde kunne se det hensigtsmæssige i at behandle organiske restprodukter og –affald så tæt på kilden som muligt.

Vandsektoren råder over rådnetanke til anaerobisk behandling af sektorens egne restprodukter. Dette giver både miljømæssige og økonomiske fordele, men vandsektorens restprodukter har et meget lavt indhold af omsætteligt tørstof. Det betyder, at man ved tilsætning af organisk materiale med et højere tørstofindhold kan producere mere biogas uden at ændre rådnetankens volumen. Rådnetankens volumen er bestemt af den mængde restprodukt fra vandsektorens hovedopgaver der skal behandles. Det betyder, at vandsektorens rådnetanke har en forudbestemt "fysisk overkapacitet" som bør udnyttes i den udstrækning det er muligt, og det kan med fordel gøres ved at behandle organisk affald eller restprodukter.

Hvis organisk affald fra husholdninger og erhverv ikke kan behandles så tæt på kilden som muligt kan konsekvenserne være:

- At noget organisk affald i stedet sendes til forbrænding
- At organisk affald bliver transporteret over lange afstande, med de miljømæssige og økonomiske omkostninger dette indebærer. Dette gør sig særligt gældende i de store bysamfund, hvor der er store afstande til gyllebaserede anlæg
- At eksisterende infrastruktur ikke udnyttes optimalt
- At lokalt opbygget viden og ekspertise ikke udnyttes optimalt
- At der må etableres yderligere overkapacitet, med samfundsøkonomiske omkostninger til følge

Vi anbefaler derfor, at lovgivningen åbner mulighed for, at både organisk husholdningsaffald og organisk erhvervsaffald kan behandles i vandsektorens rådnetanke. Da kommunerne ikke har anvisningsret til kildesorteret affald fra erhverv, vil virksomheder stadig have mulighed for at konkurrenceudsætte deres affald eller restprodukter, idet de kan indhente tilbud fra flere anlæg, herunder private, for at finde den mest fordelagtige afsætning af deres affald eller restprodukter.

Behandling af organisk affald i vandsektorens rådnetanke, bør dog begrænses til anlæg, hvor digestatet anvendes til jordforbedring, da særligt det fosfor, der er i det organiske affald bør returneres til jorden. Der bør altså ikke behandles organisk affald fra husholdninger og erhverv på anlæg hvor digestatet sendes til forbrænding.

Ændring 34. af §19 indikerer, at affald kan behandles i vandsektorens anlæg, og at den producerede gas, el og varme kan afsættes, under forudsætning af, at aktiviteterne er regnskabsmæssigt adskilt.

Høringsbrevet giver dog med nedenstående formulering det indtryk, at der udelukkende gives mulighed for at affald, der er et resultat af spildevandforsyningsvirksomheden kan behandles, uden at der vil være tale om tilknyttet virksomhed.

"Det foreslås, at vandselskaberne gives bedre mulighed for at udnytte deres ressourcer, f. eks. ved at sælge overskuds- og biprodukter eller varme og el, som er produceret som led i forsyningsaktiviteterne inden for hovedvirksomheden. Vandselskaber vil endvidere fortsat kunne udføre andre nærmere bestemte aktiviteter, som tilknyttet virksomhed. Der ændres ikke på, at vandselskabernes tilknyttede virksomhed skal være selskabsmæssigt udskilt fra vandselskabet, hvis omsætningen overstiger 2 mio.kr. årligt."

Vi foreslår derfor tilføjelse af en ny ændring mellem ændring 33 og 34:

§18 udvides med stk 4:

Udnyttelse af vandselskabers rådnetanke, hvis volumen er bestemt af den mængde restprodukt fra vandsektoren, der skal behandles, kan optimeres med tilførsel af affald, fra husholdninger samt affald, restprodukter og biprodukter fra virksomheder, når affald, restprodukt og biprodukt er egnet til anaerobisk behandling med efterfølgende udbringning af digestat på landbrugsjord, ligesom den producerede biogas, el og varme kan afsættes som en del af vandselskabets hovedvirksomhed..

*Brancheforeningen Dansk Miljøteknologi
2. oktober 2015*

Høringssvar Vandsektorlov

Dansk Miljøteknologi mener, at den politiske aftale om vandsektorloven fra foråret 2015 rummer en god balance mellem 4 bærende principper, nemlig

- mere effektivitet
- understøtte og videreudvikle et højt niveau for miljø, service og forsyningsikkerhed
- mindre bureaukrati i organisering og tilsyn
- bedre rammer for teknologiudvikling

Dansk Miljøteknologi hæfter sig desuden ved, at formålet for den nye vandsektorlov herudover taler om at "understøtte en innovativ udvikling, demonstration og eksport af vandteknologiløsninger".

I lovforslaget er det efter Dansk Miljøteknologis opfattelse ikke lykkedes at opfyld hensigterne om at udvikle et højt niveau for miljø og service, og det er heller ikke sikret en understøttelse af innovativ udvikling og eksport.

Derfor risikerer lovforslaget at stå i vejen for den ønskede vækst, øgede beskæftigelse og større eksport fra den danske vandsektor, som der er et erklæret politisk ønske om.

Der er derfor behov for i dette lovforslag og i de kommende bekendtgørelser mv. at sikre langt større fokus på høje standarder, innovation og understøtning af eksport.

I modsat fald risikerer lovgivningen at føre til ensidigt fokus på lave priser tilvejebragt gennem kortsigtede besparelser, lave ambitioner og manglende vedligehold af infrastrukturen.

Gode og dårlige effektiviseringer

Dansk Miljøteknologi er enig, at der er et potentiale for effektiviseringer i vandsektoren, og at indhentning af dette potentiale kan have positive effekter for innovation og udvikling.

Det ville derfor have været hensigtsmæssigt, hvis der havde været lagt vægt på, at effektiviseringen skulle indhentes gennem investeringer i nye og bedre løsninger og over en længere periode.

Nu er der i stedet lagt op til i begyndelsen at indhente effektiviseringsgevinsterne gennem 1-årige "indtægtsrammer" og først senere at indføre mere langsigtede 4-årige prislofter.

Hertil kommer, at der skal effektiviseres for "**mindst**" 1,3 mia. kr. som er det beregnede potentiale.

Endvidere lægges der op til yderligere beskæring af vandselskabernes råderum gennem en tilpasning af selskabernes driftsomkostninger i prislofterne de faktiske driftsomkostninger ved overgangen til den nye regulering, hvilket betyder mindre fokus på den innovative og intelligente efterspørgsel efter nye vandteknologier, som forligsaftalen ellers taler om som en del af den overordnede vision.

Endelig er det i lovforslaget langt fra sikret, at der sker et tillæg for nye krav og til at sikre den videreudvikling af de høje standarder for miljø, service og forsyningsikkerhed, som den overordnede vision i forligsaftalen også fremhæver.

Samlet set er balancen i forslaget, som det foreligger nu, skæv til fordel for det, som man kunne kalde "dårlige effektiviseringer", som kan opnås gennem kortsigtede besparelser i form af indkøb af ringere produkter, lavere ambitionsniveau og manglende vedligeholdelse af infrastrukturen.

Der er derfor stort behov for rette op på balancen til fordel for de "gode" effektiviseringer, som sikres gennem fokus på nye aktiviteter som energiproduktion, arbejde for energineutralitet og øget ressourcegenvinding samt nye løsninger, der over tid giver lavere omkostninger og længere levetid af produkter og løsninger.

For det første må det sikres, at der ikke administrativt kan skrues op for effektiviseringen udover de aftalte 1,3 mia. kr.

For det andet bør det sikres, at der ikke i lovforslaget er et øget effektiviseringskrav udover det aftalte i forhold til vandselskabernes investeringer.

For det tredje bør det langt tydeligere beskrives, hvordan der opnås tillæg for centralt fastsatte nye standarder og krav, f.eks. rensning for miljøfremmede stoffer og mikoplast og nye tiltag på klimatilpasningsområdet.

For det fjerde skal de nye aktiviteter, som nu er definerede som hovedaktiviteter (energiproduktion og ressourcegenvinding), kan besluttes af vandselskaberne selv uden besværlige godkendelsesprocedurer og bureaukratiske ansøgninger.

For det femte skal der smidigt og enkelt kunne opnås tillæg for lokalt fastsatte nye mål, så visionen om at videreudvikle høje standarder for miljø og sundhed kan realiseres.

For det sjette bør der udvikles mekanismer, som modvirker, at effektiviseringer sker gennem kortsigtede besparelser og manglende vedligehold af infrastruktur (se nedenfor).

Krav om TCO (Total Cost of Ownership)

Dansk Miljøteknologi lægger afgørende vægt på, at de indføres krav om indkøb efter TCO, så der altid tages hensyn til produkternes levetid, energiforbrug og holdbarhed.

Det er helt nødvendigt, når der samtidigt stilles kortsigtede krav om effektivisering.

TCO er sund fornuft, som vil understøtte sunde effektiviseringer.

Vedligehold af infrastruktur

På nuværende tidspunkt er den eneste sikring af en passende investering i opretholdelse af vedligeholdelse og fornyelse af infrastrukturen, at bestyrelsen er sit ansvar bevidst på dette område.

Dansk Miljøteknologi mener ikke, at dette er tilstrækkeligt i en situation, hvor kortsigtede prislofter kan overholdes ved at udskyde investeringer i infrastruktur.

Det foreslås derfor, at der indføres pligt til at etablere en form for Asset Management, og at der udarbejdes vejledninger på området.

Derved sikres løbende opgørelser over behovet for reovering og udbygning, og rapportering om overholdelse til bestyrelser og kommuner.

Performancebenchmarking

Dansk Miljøteknologi hilser med tilfredshed, at der nu indføres et system for performancebenchmarking på udvalgte områder inden for miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed.

Det kan tjene som fornuftigt styringsredskab, og det vil også – rigtigt tilrettelagt – kunne bruges som international branding og dokumentation for den danske vandsektors resultater, f.eks. inden for energi og klima.

Performance benchmarking kan således være et af de tiltag, som understøtter eksport af danske vandteknologiløsninger. Det kræver, at ordningen er objektiv og sammenlignelig, og den fungerer som en offentligt blåstempling af de opnåede resultater.

Væsentlighedskrav for lokale mål (miljø og service)

Det er for Dansk Miljøteknologi afgørende, at kravene om væsentlighed ved tillæg for lokalt fastsatte mål bliver sat så lavt, at de ikke kommer til at blokere den videreudvikling af niveauet for miljø og service, som er et bærende princip i den politiske aftale om vandsektoren.

I modsat fald vil høje krav reelt være en skjult yderligere effektivisering udover det aftalte.

Procentdel til ny fond om innovation

Dansk Miljøteknologi finder det positivt, at vandselskaberne kan afsætte midler til en ny Teknologi-fond, som afløser den tidligere VTU-fond.

Dansk Miljøteknologi forslår, at vandselskaberne får mulighed for at afsætte et beløb til den nye fond som en procentdel af den samlede omsætning, som friholdes fra effektivisering.

Herved kan det bærende princip om at videre udvikle høje standarder og det bærende princip om at skabe bedre rammer for teknologiudvikling understøttes.

Teknologiledelse

I den politiske aftale er der lagt op til at indføre teknologiledelse i vandselskaberne, men det fremgår ikke af lovforslaget, hvordan dette skal ske.

Længerevarende drift

I den politiske aftale står der:

”Samarbejdet mellem vandselskaberne og private virksomheder skal fremmes med henblik på at understøtte en mere effektiv drift i selskaberne. Det skal tydeliggøres i loven, at private aktører kan indgå i længerevarende omfattende driftskontrakter med vandselskaber, uden at de bliver omfattet af hvile-i-sig-selv-princippet, så længe et vandselskab omfattet af vandsektorloven har det overordnede ansvar for gennemførelse og opretholdelse forsyningssikkerheden og øvrige krav fra myndighederne”.

Dansk Miljøteknologi finder ikke, at hverken lovtekst eller bemærkninger forholder sig til forligstekstens ordlyd. Det eneste sted man kan finde noget om dette i lovforslag og bemærkninger er i afsnit 2 på side 21, men afsnit 2 er bare et resume af baggrunden for ændringerne i loven. Teksten på side 21 lyder:

”Vandselskaber kan udbyde (del)opgaver, f.eks. dele af driften, til private aktører uden at disse aktører anses som vandselskaber omfattet af vandsektorloven, herunder af krav om økonomiske rammer”.

Dansk Miljøteknologi opfordrer derfor til, at forligsteksten på dette punkt implementeres i lovforslaget.

Med venlig hilsen
Jørn Jespersen
Direktør
Dansk Miljøteknologi